

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ Α΄
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Σ. ΣΤΑΜΑΤΗ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ
ΕΥΡΩΠΗΣ.

ΦΥΣΙΚΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α΄ ΤΑΞΙΝ
ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1964

Η ΕΥΡΩΠΗ

Κατὰ μίαν ἑλληνικὴν παράδοσιν ἡ Εὐρώπη ἦτο κόρη τοῦ Φοίνικος, βασιλέως τῆς Φοινίκης (Συρίας). Ἡμέραν τινα, ὅτε ἡ νεαρὰ Εὐρώπη ἔπαιξε μὲ τὰς Νύμφας εἰς τὰ λειβάδια καὶ συνέλεγε ἄνθη, ἐπλησίασε πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο ὁ Ζεὺς, ὁ ὁποῖος εἶχε μεταμορφωθῆ εἰς ἡμερον ταῦρον. Ὁ ταῦρος (Ζεὺς) ἔπεισε τὴν Εὐρώπην νὰ καθίσῃ εἰς τὴν βάχιν του καὶ ἀμέσως, ὡς παντοδύναμος θεός, ἐπέταξε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Κρήτην, φέρων μαζί του καὶ τὴν Εὐρώπην. Ἡ ἐξαφάνισις τῆς νεαρᾶς Εὐρώπης ἔφευγεν εἰς μεγάλην ἀνησυχίαν τῆς οἰκογένειαν τοῦ Φοίνικος, ἡ ὁποία ἤρχισε τὰς ἐρεῦνας διὰ τὴν ἀνεύρεσίν της. Ὁ ἀδελφὸς τῆς Εὐρώπης Κάδμος, ὁ ἰδρυτὴς τῶν Θηβῶν, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἀναζήτησιν τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ δὲν τὴν ἀνεῦρε. Ἐπειτα ἀπὸ πολλὰς ἀναζητήσεις ὁ Κάδμος ἀπέθανεν εἰς τὴν Ἰλλυρίαν (σημερινὴν Ἀλβανίαν). Ἡ φήμη ἔφευγεν ὅτι ἡ Εὐρώπη ἐξηφανίσθη εἰς τὴν μεγάλην καὶ μακρυνὴν χώραν, τὴν ἐκτεινομένην βορείως καὶ δυτικῶς τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἀπὸ τότε ἔλαβε τὸ ὄνομα τῆς ἐξαφανισθείσης κόρης καὶ ὀνομάζεται ΕΥΡΩΠΗ.

Κατ' ἄλλην παράδοσιν οἱ ναυτιλλόμενοι, κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, (3000 ἔτη π.Χ.) ὠνόμαζον τὴν θαλασσίαν περιοχὴν δυτικῶς τῆς Ἑλλάδος Ἐρεβον καὶ τὰ ἀνατολικῶς τοῦ Αἰγαίου πελάγους μέρη Ἀσκού. Ἡ λέξις Ἐρεβος εἶναι ὁμηρικὴ καὶ σημαίνει σκότος, δύσιν τοῦ ἡλίου, ἡ δὲ λέξις Ἀσκού, εἶναι ἀσσυριακὴ καὶ σημαίνει ἀνατολήν. Ἐκ τῆς λέξεως Ἐρεβος, λέγουσιν, προέκυψεν ἡ λέξις Εὐρώπη (δηλ. δυτικῶς τῆς Ἑλλάδος χώρα) καὶ ἐκ τῆς λέξεως Ἀσκού προέκυψεν ἡ λέξις Ἀσία (δηλ. ἀνατολικῶς τῆς Ἑλλάδος χώρα).

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες γεωγράφοι χρησιμοποιοῦν ἀπὸ τοῦ 600 π.Χ. καὶ ἐξῆς τὰς λέξεις Εὐρώπη καὶ Ἀσία, διὰ νὰ δηλώσουν τὰς δύο παλαιὰς ἡπείρους. Ἐκτοτε λόγῳ τοῦ μεγάλου κύρους τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ ὀνόματος καὶ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, ἡ ὀνομασία τῶν ἡπείρων αὐτῶν παρέμεινε καὶ διεθνῶς. Ἡ Ἀφρικὴ ὠνομάζετο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων γεωγράφων Λιβύη. Καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο παρέμεινε ἐκτοτε διὰ τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἀφρικῆς. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες δὲν εἶχον ἐρευνήσει ὀλόκληρον τὴν Ἀφρικὴν. Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἦσαν γνωστὰ μόνον αἱ τρεῖς ἡπείροι, Εὐρώπη, Ἀσία καὶ Ἀφρικὴ, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ ὄχι εἰς ὅλην αὐτῶν τὴν ἔκτασιν. Σήμερον αἱ ἡπείροι αὐταὶ λέγονται καὶ μὲν ὄνομα, ὁ παλαιὸς κόσμος.

ΦΥΣΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Θέσις καὶ ὄρια τῆς Εὐρώπης. Ἡ Εὐρώπη εὐρίσκεται εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον τῆς γῆς καὶ ἀποτελεῖ τὸ δυτικὸν μέρος τῆς μεγαλυτέρας ξηρᾶς τοῦ ἡμισφαιρίου τούτου. Πολλοὶ γεωγράφοι λέγουν, ὅτι ἡ Εὐρώπη δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς μεγάλη χερσόνησος τῆς Ἀσίας.

Πρὸς βορρᾶν βρέχεται ὑπὸ τοῦ Βορείου παγωμένου ὠκεανοῦ, πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ (Βόρειος θάλασσα, Βαλτικὴ θάλασσα, Ἀτλαντικὸς ὠκεανός) καὶ πρὸς νότον ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης, τῆς θαλάσσης τοῦ Ἑλλησπόντου, τῆς Προποντίδος, τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου. Ἡ ὄρειοιρὰ τοῦ Καυκάσου εἶναι τὰ μόνα ἐπὶ ξηρᾶς νότια σύνορα τῆς Εὐρώπης. Ὡς ἀνατολικά σύνορα τῆς Εὐρώπης λαμβάνονται αἱ δυτικαὶ ὄχθαι τῆς Κασπίας θαλάσσης, ὁ ποταμὸς Οὐράλης τῆς Ῥωσσίας καὶ ἐν συνεχείᾳ πρὸς βορρᾶν τὰ Οὐράλια ὄρη μέχρι τοῦ Βορείου παγωμένου ὠκεανοῦ.

Τὰ Κράτη καὶ οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης.

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφαίνονται τὰ Κράτη καὶ οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης κατὰ γεωγραφικὰς περιοχὰς.

I. Νότιος Εὐρώπη		II. Δυτικὴ Εὐρώπη	
Κράτη	Λαοὶ	Κράτη	Λαοὶ
Ἑλλάς	Ἑλληγες	Γαλλία	Γάλλοι
Ἀλβανία	Ἀλβανοὶ	Βέλγιον	Βέλγοι
Γιουγκοσλαβία	Γιουγκοσλάβοι	Ὀλλανδία	Ὀλλανδοὶ
Βουλγαρία	Βούλγαροι	Λουξεμβούργον	Λουξεμβουργιανοὶ
Ρουμανία	Ρουμάνοι	Ἦνωμ. Βασίλειον	
Ἰταλία	Ἰταλοὶ	Μεγ. Βρεταννίας	Ἄγγλοι
Ἰσπανία	Ἰσπανοὶ	καὶ Β. Ἰρλανδίας	ἦ
Πορτογαλία	Πορτογάλιοι	(ἦ Μ. Βρεταννία	Βρεταννοὶ
		ἦ Ἀγγλία)	
		Ἰρλανδία	Ἰρλανδοὶ
III. Κεντρικὴ Εὐρώπη		IV. Βόρειος Εὐρώπη	
Κράτη	Λαοὶ	Κράτη	Λαοὶ
Γερμανία	Γερμανοὶ	Δανία	Δανοὶ
Ἀυστρία	Ἀυστριακοὶ	Ἰσλανδία	Ἰσλανδοὶ
Ἑλβετία	Ἑλβετοὶ	Νορβηγία	Νορβηγοὶ
Ὀυγγαρία	Ὀυγγροὶ	Σουηδία	Σουηδοὶ
Τσεχοσλοβακία	Τσεχοσλοβάκοι		
V. Ανατολικὴ Εὐρώπη		<p>Εἰς τὴν Εὐρώπῃν ἀνήκουν ἀκόμη: Ἡ Ανατολικὴ Θράκη (Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία), ἡ μικρὰ Δημοκρατία τοῦ Ἁγίου Μαρίνου (ἐν Ἰταλίᾳ), τὸ Κράτος τοῦ Βατικανοῦ (ἐν Ρώμῃ), ἡ Μάλτα, ἡ μικρὰ Δημοκρατία τῆς Ἀνδόρρας (Μεταξὺ Ἰσπανίας- Γαλλίας), τὸ πριγκιπάτον Μονακό (Νότιος-Γαλλία), τὸ πριγκιπάτον Λιχτενστάιν (μεταξὺ Ἑλβετίας-Ἀυστρίας).</p>	
Κράτη	Λαοὶ		
Φινλανδία	Φινλανδοὶ ἢ Φίννοι		
Πολωνία	Πολωνοὶ		
Ἑσθονία	Ἑσθονοὶ		
Λεττονία	Λεττονοὶ		
Λιθουανία	Λιθουανοὶ		
Ἑβρ. Ρωσσία	Ῥώσσοι		

Ἡ Ἑβραϊκή, ἡ Ἑλληνική ἢ
ἡ Ἰαπωνική, ἡ Ἰνδική καὶ
ἡ Ἰνδο-Μαλαϊκή τῆς γῆς.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους.

Ὅριζόντιος καὶ κάθετος διαμελισμός. Ἡ βόρειος, ἡ δυτική καὶ ἡ νότιος Ἑὐρώπη χαρακτηρίζονται ἀπὸ πολυσχιθῆ ὀριζόντιον (δηλ. θαλάσσιον) διαμελισμόν. Ἡ θάλασσα Μπάρεντς εἰσχωρεῖ βαθέως εἰς τὴν βόρειον Ῥωσσίαν καὶ σχηματίζει τὴν Λευκὴν λεγομένην θάλασσαν, ἡ ὁποία ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ Ἰουνίου εἶναι παγωμένη. Δυτικώτερον ἐκτείνεται ἡ Σκανδιναυικὴ χερσονήσος ἡ ὁποία κατὰ τὸ μέγιστον αὐτῆς μέρος πρὸς ἀνατολὰς βρέχεται ὑπὸ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης (Βοθνικὸς κόλπος, Φιννικὸς κόλπος, Ἀνατολικὴ θάλασσα). Καὶ ὁ Βοθνικὸς καὶ ὁ Φιννικὸς κόλπος, εἶναι κατὰ τὸν χειμῶνα (4 μῆνας) παγωμένοι. Μεταξὺ τῆς χερσονήσου τῆς Γιουτλάνδης (Δανία) καὶ τῆς Σκανδιναυικῆς χερσονήσου σχηματίζονται τὰ στενὰ τοῦ Κατεγάκη καὶ τοῦ Σκαγεράκη. Δυτικώτερον κείται ἡ νῆσος Μ. Βρετανία, ἡ

μεγαλύτερα της Εύρώπης και ἡ νῆσος Ἴρλανδία. Μεταξὺ Μ. Βρετανίας καὶ ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης (Γαλλίας καὶ Βελγίου) σχηματίζεται τὸ στενὸν τῆς θαλάσσης τῆς Μάγχης, (30 χιλιομ. πλάτους). Βορειότερον τῆς Μ. Βρετανίας ὑπάρχει ἡ ὀλίγον μικρότερα ταύτης νῆσος Ἴσλανδία, ἣτις πρὸς βορρᾶν χωρίζεται ἀπὸ τῆς μεγάλης καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον παγωμένης νήσου Γροιλανδίας διὰ τοῦ θαλασσίου στενοῦ, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται ὁδὸς τῆς Δανιμαρκίας (δηλ. τῆς Δανίας).

Εἰς τὸ νοτιοδυτικὸν ἄκρον τῆς εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου ἐκτείνεται ἡ Ἰβηρικὴ χερσόνησος. Πρὸς βορρᾶν ταύτης καὶ τῆς Γαλλίας ἀπλοῦται ὁ εὐρὺς Βισκαϊκὸς Κόλπος (ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ), ἐν ᾧ πρὸς νότον χωρίζεται ἡ χερσόνησος αὕτη ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Γιβραλτάρ.

Ἐπίσης πολυχιθῆς εἶναι ὁ θαλάσσιος διαμελισμὸς τῆς νοτίου Εὐρώπης. Ἡ Μεσόγειος θάλασσα εἰσχωροῦσα βαθέως εἰς τὴν ξηρὰν σχηματίζει μεγάλας χερσονήσους καὶ πολλὰς νήσους. Εἰς τὸ κέντρον τῆς νοτίου Εὐρώπης ἐκτείνεται ἡ Ἰταλικὴ χερσόνησος πρὸ τῆς ὁποίας κείνται αἱ νῆσοι Κορσική, Σαρδηνία καὶ Σικελία. Ἡ μικρὰ ἰταλικὴ νῆσος Παντελέρια εὐρίσκεται εἰς τὸ στενὸν μεταξύ Σικελίας καὶ Ἀφρικής, ἐν ᾧ νοτίως τῆς Σικελίας κείται ἡ νῆσος Μάλτα, ὅπου ὑπάρχει ναυτικὴ βάση τῆς Ἀγγλίας. Μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος ἀπλοῦται τὸ Ἴόνιον πέλαγος, πρὸς βορρᾶν τοῦ ὁποίου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ στενοῦ τοῦ Ὀτράντο (Ἰταλία-Ἀλβανία) ἡ Ἀδριατικὴ θάλασσα. Αὕτη εἰσχωρεῖ βαθέως εἰς τὴν ξηρὰν μέχρι τοῦ μυχοῦ (ὄρμου) τῆς πόλεως Τεργέστης, ἡ ὁποία ἀπέχει 800 περίπου χιλιόμετρα ἀπὸ τοῦ στενοῦ τοῦ Ὀτράντο.

Ἡ νῆσος Κρήτη εἶναι ἡ νοτιωτέρα μεγάλη νῆσος τῆς νοτίου Εὐρώπης. Βορείως ταύτης ἐκτείνεται ἡ Ἑλληνικὴ χερσόνησος (ἡ χερσόνησος τοῦ Αἴμου ἢ χερσόνησος Βαλκανικὴ). Ἡ Πελοπόννησος ἀποτελεῖ τὴν νοτίαν ἄκρην τῆς Ἑλληνικῆς, χερσονήσου. Ὀλόκληρος ἡ Ἑλλὰς μὲ τὰς πολλὰς αὐτῆς νήσους καὶ χερσονήσους παρουσιάζει τὸν πολυχιθδέσπερον θαλάσσιον διαμελισμὸν τῆς νοτίου Εὐρώπης. Τὸ Αἰγαῖον πέλαγος μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Μικρᾶς Ἀσίας συνδέεται πρὸς τὸν Εὐξείνιον Πόντον διὰ τοῦ στενοῦ τοῦ Ἑλλησπόντου, τῆς θαλάσσης τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Βοσπόρου. Ἐν βλέμμα εἰς τὸν χάρτην μᾶς πείθει ὅτι ἄλλοτε ἡ Μικρὰ Ἀσία καὶ ἡ ἀνατολικὴ Θράκη ἦσαν ἠνωμένοι. Ὁ Εὐξείνιος Πόντος βρέχει τὴν ἀνατολικὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον, τὴν νότιον Ῥωσσίαν καὶ τὴν Β. Μικρὰν Ἀσίαν. Εἰς τὴν βορείαν τούτου περιοχὴν ἐκτείνεται ἡ Ἀζοφικὴ θάλασσα καὶ ἡ χερσόνησος τῆς Κριμαίας, ὅπου οἱ Ἕλληνες κατὰ τὴν ἀρχαιότητα (οἱ Μιλήσιοι περὶ τὸ ἔτος 800 π.Χ.) ἴδρυσαν σπουδαίας ἀποικίας (Χερσῶν, Σεβαστούπολις, Εὐπατορία, Θεοδοσία, Συμφερούπολις κλπ.).

Καὶ ὁ κάθετος διαμελισμὸς τῆς Εὐρώπης παρουσιάζει πολὺ ἐνδιαφέρον. Ὀλόκληρον σχεδὸν τὸ ἔδαφος τῆς Ἰβηρικῆς χερσονήσου εἶναι ὄρεινὸν μὲ μικρὰς πεδινὰς κοιλάδας. Αἱ ὑψηλαὶ ὄρσοι τῆς χερσονήσου ἐκτείνονται ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς (Σιέρρα Νεβάδα, Σιέρρα Μορένα, Καστιλιανὰ ὄρη, Κανταβρυγικά, Πυρηναια). Τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν παρουσιάζει ὁ κύριος ὄγκος τῶν Ἄλπεων, πρὸς

βορράν τῆς Ἰταλίας. Ἡ περιοχὴ τῶν Ἄλπεων εἶναι ἡ πλέον ὄρεινὴ τῆς Εὐρώπης. Ὁ δυτικὸς κλάδος τῶν Ἄλπεων διευθύνεται ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον. Τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν ἔχει καὶ ἡ ὄροσειρὰ τῶν Σκανδιναυικῶν ὄρέων, τὰ ὁποῖα καλύπτουν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Νορβηγίας. Καὶ ἡ ὄροσειρὰ τῆς Πίνδου παρουσιάζει τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν, ἀποτελοῦσα συνέχειαν τῶν Δυναρικῶν Ἄλπεων τῆς Γιουγκοσλαβίας.

Τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ὄρεινόν μὲ μικρὰς ἐξαίρέσεις τὰς πεδιάδας τῆς Θεσσαλίας, τῆς Ἀν. Θράκης καὶ τῶν πεδιάδων τῆς Ρουμανίας-Βουλγαρίας.

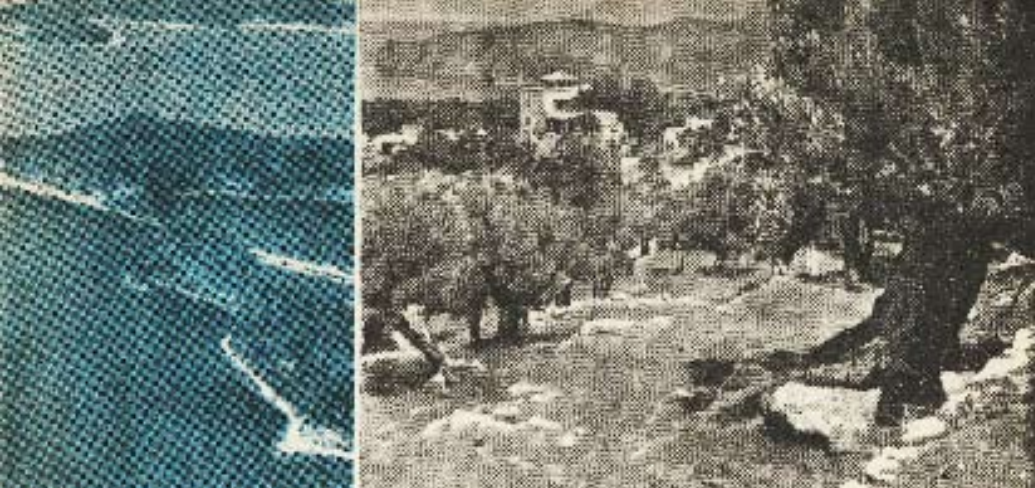
Τέλος τὰ Καρπάθια ὄρη ἀποτελοῦν ἐν ὄρεινόν τόξον εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην τὸ ὁποῖον διὰ τῆς ὄρεινῆς περιοχῆς τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ Αὐστρίας συνδέεται πρὸς τὰς Ἀνατολικὰς Ἄλπεις.

Αἱ μεγάλαι πεδιάδες τῆς Εὐρώπης παρατηροῦνται εἰς τὴν δυτικὴν καὶ Β. Γαλλίαν, εἰς τὸ Βέλγιον, Ὁλλανδίαν, Β. Γερμανίαν, Πολωνίαν καὶ Εὐρωπαϊκὴν Ῥωσίαν. Μεγάλαι πεδιναὶ κοιλάδας σχηματίζουν οἱ ποταμοί: Πάδος, εἰς τὴν Β. Ἰταλίαν καὶ Δούναβις, εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν, τὴν Οὐγγαρίαν, τὴν Ρουμανίαν, τὴν Βουλγαρίαν.

Λίμναι πολλαὶ εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπάρχουν εἰς τὰς ἑξῆς περιοχάς: Βορείου Ῥωσίας, Φινλανδίας, Σουηδίας, Ἑλβετίας. Οἱ σπουδαιότεροι ποταμοὶ τῆς Εὐρώπης εἶναι: ὁ Βόλγας, ὁ Δὸν καὶ ὁ Δνειπερος (Ῥωσίας), ὁ Δούναβις (Γερμανίας-Αὐστρίας-Οὐγγαρίας-Γιουγκοσλαβίας-Βουλγαρίας-Ρουμανίας), ὁ Βιστούλας (Πολωνίας), ὁ Πάδος (Ἰταλίας), ὁ Ῥήνος (Ἑλβετίας-Γερμανίας-Ὁλλανδίας), ὁ Ῥοδανὸς καὶ ὁ Σηκουάνας (Γαλλίας).

Τὸ κλίμα τῆς Εὐρώπης

Ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη εὐρίσκεται εἰς τὴν βόρειον εὐκρατον ζώνην. Τὸ πλησιέστερον μέρος τῆς πρὸς τὸν ἰσημερινόν εἶναι ἡ Κρήτη, ἡ ὁποία ἀπέχει αὐτοῦ 35°, ἤτοι 3.885 χιλιόμε., ἀφοῦ ἡ μία μοῖρα ἀντιστοιχεῖ μὲ 111 χιλιόμε. Τὸ βορειότερον ἄκρον τῆς Εὐρώπης εἶναι τὸ λεγόμενον βόρειον ἄκρωτήριον τῆς Νορβηγίας. Τοῦτο ἀπέχει τῆς Κρήτης πάλιν 3.885 χιλιόμε. (35°) καὶ ἀπὸ τοῦ βορείου

τῆς Εὐρώπης με τὴν ὄρεινὴν περιοχὴν τῆς Σκανδιναυϊκῆς χερσονήσου καὶ τὴν Ἰσλανδίαν καλύπτονται ὑπὸ βρύων καὶ λειχήνων. Ἐκ τῶν ζώων ὑπάρχουν ἐκεῖ τάρανθοι, ἡ πολικὴ ἄρκτος, ἡ πολικὴ ἀλώπηξ καὶ πλῆθος μεγάλων ποντικῶν.

Νοτιώτερον ἐκτείνεται εὐρεία ζώνη δασῶν. Εἰς πολλὰ ὅμως μέρη τῆς ἔχει γίνεи ἐκχέρσωσις. Ἐδῶ ὑπάρχουν πολλοὶ ἄρκτοι, λύκοι, ἀλώπεκες, ἔλαφοι, τρωκτικὰ, δορκάδες (ζαρκάδια) καὶ ἄλλα.

Εἰς τὰς περιοχὰς παρὰ τὴν Μεσόγειον ὑπάρχουν ὀλιγώτερα δάση. Ἐκ τῶν δένδρων κυριαρχεῖ ἡ ἐλάτη, ἡ πεύκη καὶ ἡ ἐλαία. Ἐκ τῶν ζώων ὑπάρχουν λύκοι, θῶες (τσακάλια), ἀλώπεκες καὶ πολλὰ εἶδη ἐρπετῶν. Πρόβατα, αἴγες, βόες, ἵπποι, ὄρνιθοειδῆ (πουλερικά) ζοῦν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην (πλὴν τῶν βορειοτάτων περιοχῶν). Ἡμίονοι καὶ ὄνοι ὑπάρχουν εἰς τὰ νοτιώτερα μέρη.

Αἱ φυσικαὶ περιοχαὶ τῆς Εὐρώπης.

Φυσικαὶ περιοχαὶ μιᾶς ἡπείρου ὀνομάζονται αἱ γεωγραφικαὶ ἐκεῖναι περιοχαὶ, ὅπου παρατηρεῖται ὁμοιότης εἰς τὸ κλίμα καὶ εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ ἐδάφους. Εἰς τὴν Εὐρώπην διακρίνονται αἱ ἑξῆς φυσικαὶ περιοχαί: 1) νότιος Εὐρώπη, 2) δυτικὴ Εὐρώπη, 3) κεντρικὴ Εὐρώπη, 4) βόρειος Εὐρώπη, 5) ἀνατολικὴ Εὐρώπη.

Α. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Αὕτη κατέχει τὸ νοτιοανατολικὸν μέρος τῆς Εὐρώπης καὶ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς 5 Κρατῶν: Ἑλλάδος, Ἀλβανίας, Γιουγκοσλαβίας, Βουλγαρίας, Ρουμανίας, ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας (Ἀνατολικῆς Θράκης). (Ἡ Ἑλλὰς ἐξετάζεται εἰς τὴν γεωγραφίαν τῆς Γ' τάξεως).

ΑΛΒΑΝΙΑ

Ἐκτασις 28.748 τετραγωνικά χιλιόμετρα, πληθυσμὸς 1.660.000 κάτοικοι¹. Πυκνότης πληθυσμοῦ, 54 κάτοικοι κατὰ τετραγωνικὸν χιλιόμετρον.

Θέσις-Ὅρια. Ἡ Ἀλβανία εὐρίσκεται εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου καὶ ἔχει ὄρια πρὸς βορρᾶν τὴν Γιουγκοσλαβίαν, πρὸς ἀνατολὰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν καὶ Ἑλλάδα, πρὸς νότον τὴν Ἑλλάδα· πρὸς δυσμὰς βρέχεται ὑπὸ τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης. Τὸ θαλάσσιον στενὸν τὸ ὁποῖον χωρίζει τὴν Ἀλβανίαν ἀπὸ τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου ὀνομάζεται στενὸν (πορθμὸς) τοῦ Ὀτράντο καὶ ἔχει πλάτος 75 χιλιάμ. Τὸ μῆκος τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀλβανίας ἀνέρχεται εἰς 300 χιλιάμ. ἐν ᾧ τὸ μῆκος τῶν συνόρων τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα εἰς 250 χιλιάμ. Τὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα σύνορα ἀρχίζουσι παρὰ τὸ βόρειον στενὸν τῆς Κερκύρας καὶ καταλήγουσι, με βόρειο-ανατολικὴν κατεύθυνσιν, εἰς τὴν λίμνην Μεγάλη Βρυγηΐς (Πρέσπα) τῆς Μακεδονίας, ὅπου ἐνοῦνται μετὰ τὰ σύνορα Γιουγκοσλαβίας-Ἑλλάδος (τριεδνὲς σημεῖον ἐπὶ τῆς λίμνης).

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἔδαφος τῆς Ἀλβανίας εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ὄρεινόν. Πρὸς τὴν θάλασσαν ὑπάρχει πεδινὴ λωρὶς, ἣ ὅποια ἔχει καὶ ἀρκετὰ ἔλη. Εἰς τὴν παράκτιον περιοχὴν ὑπάρχουσι πολὺ ὀλίγοι φυσικοὶ λιμένες. Σπουδαιότεροι ἐκ τῶν κόλπων εἶναι τοῦ Αὐλῶνος, τοῦ Δυρραχίου καὶ τοῦ Δρίνου. Τὰ δύο τρίτα τῆς ἐκτάσεως τῆς Ἀλβανίας εἶναι ἔδαφος ὄρεινόν. Αἱ ὄροσειραὶ τῆς εἶναι προέκτασις τῶν Διναρικῶν Ἄλπεων τῆς Γιουγκοσλαβίας. Εἰς τὴν νοτιοανατολικὴν καὶ τὴν νότιον Ἀλβανίαν ἐκτείνονται τὰ ὄρη Μοράβας, Τόμαρος, Τρεμπεσίνα, Νεμέρτσικα (2984 μ.). Τὰ ὄρη αὐτὰ ἔγιναν πολὺ ὀνομαστά κατὰ τὸν Ἑλληνοἰταλικὸν πόλεμον τοῦ 1940-

1. Πληθυσμὸς Ἑλλάδος 8.433.000 κάτοικοι

41, ὅτε ὁ Ἰταλικὸς στρατὸς ἐπετέθη αἰφνιδίως ἐκ τῆς Βορείου Ἠπείρου, διὰ νὰ ὑποδουλώσῃ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖ εἰς τὰς πολὺ ὄρεινὰς περιοχὰς ἔγιναν μεγάλαι μάχαι κατὰ τὰς ὁποίας ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς ἐπέδειξεν ἄφθαστον ἡρωϊσμόν καὶ ἐνίκησε τὸν Ἰταλικὸν στρατὸν παντοῦ.

Ποταμοί. Οἱ ποταμοὶ τῆς Ἀλβανίας πηγάζουν ἀπὸ τὰς ἀνατολικὰς ὄρεινὰς περιοχὰς τῆς χώρας καὶ ἐκβάλλουν πρὸς δυσμὰς, εἰς τὴν Ἀδριατικὴν θάλασσαν. Πρὸς βορρᾶν ῥέει ὁ Δρίνος, εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀλβανίαν ὁ Γενοῦσος (ἢ Σκοῦμπος), ὀλίγον νοτιώτερον τούτου ὁ Σεμένης, ὁ ὁποῖος σχηματίζεται ἐκ τῆς συμβολῆς τῶν ποταμῶν Δέβολη καὶ Ἄψου. Ἀκόμη νοτιώτερον ῥέει ὁ Ἄψος, ὁ ὁποῖος πηγάζει ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὄρους Τύμφη καὶ ἐκβάλλει παρὰ τὴν λιμνοθάλασσαν τοῦ Αὐλῶνος.

Λίμναι. Εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἀνήκουν τὰ δυτικὰ μέρη τριῶν λιμνῶν: τῆς μικρᾶς Βρυγηίδος

(μικρᾶς Πρέσπας), τῆς μεγάλης Βρυγηίδος (μεγάλης Πρέσπας) καὶ τῆς Ἀχρίδος. Βορείως τοῦ Μοράβα κείται ἡ μικρὰ λίμνη Μαλίκ, ἐν ᾧ εἰς τὰ βορειοδυτικὰ τῆς χώρας τὸ ἀνατολικὸν τμήμα τῆς λίμνης τῆς Σκόδρας ἀνήκει εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὸ δυτικὸν εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς δυτικῆς περιοχῆς τῆς Ἀλβανίας εἶναι μεσογειακόν. Βροχαὶ πίπτουν ἄρκεται κατὰ τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ φθινόπωρον. Τὸ κλίμα τῆς ὄρεινῆς Ἀλβανίας εἶναι μᾶλλον ἠπειρωτικόν, ὅχι ὅμως μὲ τὸν ἔντονον χαρακτήρα τοῦ ἠπειρωτικοῦ κλίματος. Ἡ μορφολογία τοῦ ἐδάφους καὶ τὸ κλίμα εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πεύκης, τῆς ἐλάτης, τῆς δρυός, τῶν δημητριακῶν, τοῦ καπνοῦ καὶ τῆς ὀρούζης. Εἰς τὰ νότια καὶ παραθαλάσσια μέρη εὐδοκίμει ἡ ἄμπελος καὶ ἡ ἐλαία. Εὐνοεῖται ἐπίσης ἡ διατροφή προβάτων, αἰγῶν καὶ χοίρων.

Πληθυσμὸς. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν ἡ Ἀλβανία ὠνομάζετο Ἰλλυρία καὶ οἱ κάτοικοί τῆς Ἰλλυριοὶ. Οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ὠνόμαζον Ἰλλυρία Γραεῖκα (Illyria Graeca) δηλ. Ἑλληνικὴ Ἰλλυρία. Φαίνεται δὲ πιθανὸν ὅτι οἱ Ἰλλυριοὶ εἶχον καὶ μικρὰν φυλετικὴν συγγένειαν πρὸς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας, μὲ τοὺς ὁποίους εἶχον ἀγαθὰς σχέσεις. Κατὰ τὴν παράδοσιν ὁ βασιλεὺς τῶν Θηβῶν Κάδμος ἐφιλοξενήθη καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὴν Ἰλλυρίαν. Τοῦτο μαρτυρεῖ περὶ τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξύ ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ Ἰλλυριῶν. Βραδύτερον ἡ Ἀλβανία κατελήφθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ κατόπιν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων καὶ Σέρβων. Ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀνήκεν εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ εἰς τὸ Δεσποτάτον τῆς Ἡπείρου. Ἀπὸ τοῦ 1479-1913 κατεῖχετο ὑπὸ τῶν Τούρκων. Ἐκτοτε ἔγινεν ἀνεξάρτητον Κράτος. Κατὰ τὸ 1939 κατελήφθη ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, ἡ ὁποία κατὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940 ἐπέτεθη ἐκείθεν αἰφνιδίως διὰ τὴν ὑποδουλώσῃ τὴν Ἑλλάδα. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου (1939-1945) ἡ Ἀλβανία ἀπηλλάγη τοῦ ἰταλικοῦ ζυγοῦ καὶ ἔγινεν πάλιν ἀνεξάρτητον Κράτος μὲ πολίτευμα κομμουνιστικόν (Λαϊκὴ Δημοκρατία). Τὴν νότιον Ἀλβανίαν ἀποτελεῖ ἡ μεγάλη Ἑλληνικὴ ἐπαρχία τῆς Βορείου Ἡπείρου. Ἡ Β. Ἡπειρος ἠλευθερώθη ἐπανειλημμένως ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, ἀλλὰ αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις τὴν ἀπέδωσαν τελικῶς εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Ἡ Κορυτσά, ἡ Πρεμετή, τὸ Ἀργυροκάστρον, τὸ Δέλβινον,

οί Άγιοι Σαράντα, ὁ Αὐλών, ἡ Κλεισούρα εἶναι πόλεις Ἑλληνικαί. Εἰς 250.000 ὑπολογίζονται οἱ Ἕλληνες τῆς Β. Ἠπειροῦ.

Ἡ χριστιανικὴ Ὀρθοδοξία εἰσήχθη εἰς τὴν Ἀλβανίαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ἡδὴ ὅμως μόνον τὸ ἕμισυ τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι χριστιανοὶ (Ὀρθόδοξοι καὶ Καθολικοί). Τὸ ἄλλο ἀνήκει εἰς τὸν Μωαμεθανισμόν.

Ἡ ὁμιλουμένη γλῶσσα εἶναι ἡ ἄλβανικὴ (ἐκτὸς τῆς ἐλληνικῆς ἢ ὁποῖα ὁμιλεῖται εἰς τὴν Β. Ἠπειρον). Ὡς ἀλφάβητον χρησιμοποιεῖ ἡ ἄλβανικὴ γλῶσσα τὸ λατινικόν, τὸ ὁποῖον εἰσήχθη εἰς τὴν Ἀλβανίαν περὶ τὸ ἔτος 1920. Οὐδέποτε προηγουμένως ἡ ἄλβανικὴ γλῶσσα ἐγράφετο ἤτο μόνον προφορικῇ.

Πόλεις. Σπουδαιότεραι πόλεις εἶναι: Τὰ *Τίρανα* (80.000 κ.) εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς χώρας καὶ συνδέεται σιδηροδρομικῶς μετὰ τὸ *Δυρράχιον*. Τὸ *Δυρράχιον* (26.000 κ.) εἶναι ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ πόλις *Ἐπίδαμος* καὶ ἔχει καλὸν λιμένα. Βορειότερον κεῖται ἡ κωμόπολις *Ἅγιος Ἰωάννης* (τῆς *Μεδούης*) ἔχουσα ἐπίσης καλὸν λιμένα καὶ πληθυσμὸν 3.500 κ. Παρὰ τὴν λίμνην τῆς *Σκόδρας* εὐρίσκεται ἡ πόλις *Σκόδρα* ἢ *Σκούταρι* (40.000 κ.). Νοτίως τῶν *Τιράνων* κεῖται ἡ πόλις *Ἐλθασάν* (25.000 κ.), συνδεομένη μετὰ τῶν *Τιράνων* διὰ σιδηροδρόμου. Τὸ *Βεράτιον* (10.000 κ.), ἡ *Κορυτσά* (30.000 κ.), τὸ *Ἀργυρόκαστρον* (10.000 κ.), ἡ *Πρεμετή*, οἱ *Ἅγιοι Σαράντα*, τὸ *Δελβίνον*, ὁ *Αὐλών*. Ὁ *Αὐλών* εὐρίσκεται εἰς τὸν μεγάλον κόλπον τοῦ *Αὐλώνος*. Ἀπέναντι τῆς πόλεως ταύτης καὶ παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ κόλπου κεῖται ἡ στρατηγικὴ νῆσος *Σάσων*. Νοτίως ταύτης εἶναι ἡ χερσόνησος τῆς *Χειμάρρας* μετὰ τὰ *Ἀκροκεραύνεια ὄρη* καὶ τὸ ἀκρωτήριο *Γλῶσσα*, ἀπέναντι τοῦ ὁποῖου εὐρίσκεται ἡ ἰταλικὴ πόλις *Ὀτράντο*.

Δυρράχιον ἐπὶ τῆς Γαλιεῖας

Οικονομική Ζωή. Εἰς τὰ παράλια τῆς χώρας καὶ εἰς τὰς λίμνας καὶ τοὺς ποταμούς ἡ ἀλιεία εἶναι καλῶς ὀργανωμένη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἰταλικῆς κατοχῆς.

Τὰ 35% τῆς ἐπιφανείας τῆς χώρας καλύπτονται ὑπὸ δασῶν. (Ἑλλάδος 13%). Ἡ πεύκη, ἡ ἐλάτη καὶ ἡ δρυς εἶναι τὰ κυριαρχοῦντα δένδρα, ἐκ τῶν ὁποίων λαμβάνεται μεγάλη ποσότης ξυλείας.

Τὸ ὄρεινόν τοῦ ἐδάφους καὶ τὸ κλίμα εὐνοοῦν τὴν κτηνοτροφίαν. Ἐν ἀφθονία ὑπάρχουν αἰγές, πρόβατα, βόες καὶ χοῖροι. Ἡ κτηνοτροφία καὶ ἡ γεωργία εἶναι αἱ κύριαι ἀσχολίαι τῶν κατοίκων. Διὰ τὴν γεωργίαν ὅμως ὀλίγον εἶναι τὸ κατάλληλον ἔδαφος (13%). Τὰ λειβάδια καταλαμβάνουν 29% τῆς ἐπιφανείας τῆς χώρας, ἐν ᾧ 23% εἶναι ἐντελῶς ἄγονον ἔδαφος.

Ὁ ὀρυκτὸς πλοῦτος τῆς Ἀλβανίας δὲν ἔχει ἐρευνηθῆ πλήρως. Ἐξάγεται ἀρκετὴ ποσότης πετρελαίου καὶ λιγνίτου.

Ἡ συγκοινωνία δὲν εἶναι ἀνεπτυγμένη λόγῳ τοῦ ὄρεινου τοῦ ἐδάφους. Τὸ ὄλον μῆκος τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἀνέρχεται εἰς 90 χιλιόμετρα.

Τὸ ἐμπόριον μὲ τὸ ἐξωτερικὸν δὲν εἶναι μέγαλον.

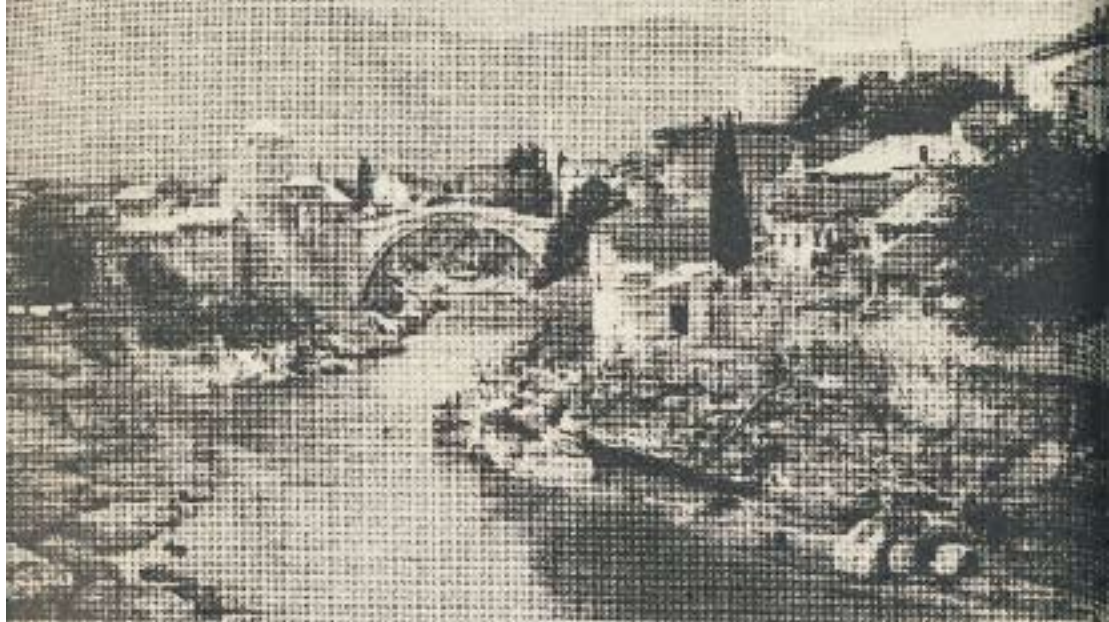
Εἰσάγει: χημικὰ προϊόντα καὶ φάρμακα, διάφορα μηχανήματα, χάρτην, ὑφάσματα καὶ ἐν γένει βιομηχανικὰ προϊόντα. Ἐξάγει: κρέατα, τυρόν, δέρματα, ἔρια, καπνόν, ἔλαιον, ὄσπρια καὶ πετρέλαιον. Πρὸ τοῦ πολέμου (1939-1945) τὸ ἐμπόριον μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἦτο ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένον. Ἦδη ὅμως εἶναι ἀσήμαντον. Νόμισμα τῆς χώρας εἶναι τὸ λέκ=100 ἑκατοστά. 50 λέκ=30 δρχ. (1 δολλᾶριον).

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Έκτασις 256.900 τετρ. χιλιόμετρα. Πληθυσμός 18.950.000 κ. Πυκνότης πληθυσμού 72 κάτοικοι κατά τετραγωνικόν χιλιόμετρον.

Θέσις-Όρια. Η Γιουγκοσλαβία (ἢ Νοτιοσλαβία) κεῖται κατὰ τὸ μεγαλύτερον αὐτῆς μέρος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον. Τὸ πρὸς βορρᾶν μικρότερον μέρος αὐτῆς ἀνήκει εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην. Πρὸς νότον συνορεύει πρὸς τὴν Ἀλβανίαν καὶ Ἑλλάδα, πρὸς ἀνατολὰς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν καὶ Ῥουμανίαν, πρὸς βορρᾶν πρὸς τὴν Οὐγγαρίαν καὶ Αὐστρίαν καὶ πρὸς δυσμὰς πρὸς μικρὸν τμήμα τῆς Ἰταλίας. Τὸ περισσότερο δυτικὸν μέρος τῆς χώρας βρέχεται ὑπὸ τῆς Ἀδριατικῆς

Ἡ κωσταντίνε γέφυρα ἐπὶ τῷ ποταμῷ Νερόντα.

θαλάσσης. Τὸ μέρος τοῦτο ὀνομάζεται Δαλματία ἢ Δαλματικαὶ ἀκταί. Εἰς τὴν βορειοδυτικὴν περιοχὴν ἐκτείνεται πρὸς νότον ἡ τριγωνικὴ χερσόνησος τῆς Ἰστρίας, τῆς ὁποίας τὸ παραλιακὸν μέρος εἶναι πεδινόν. Πολλοὶ νῆσοι καὶ νησίδες εἶναι κατεσπαρμέναι κατὰ μῆκος τῶν Δαλατικῶν ἀκτῶν.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἔδαφος τῆς Γιουγκοσλαβίας εἶναι κατὰ τὰ δύο τρίτα ὄρειον. Τὸ πρὸς βορρᾶν ἐν τρίτον αὐτοῦ εἶναι πεδινόν. Κατὰ τὴν δυτικὴν καὶ κεντρικὴν περιοχὴν τῆς χώρας ἀπλοῦνται αἱ Διναρικαὶ Ἄλπεις, αἱ ὁποῖαι συνδέονται πρὸς τὴν ὄροσειράν τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Πίνδου. Αἱ ἐκτεταμέναι πεδιναὶ περιοχαὶ τῆς χώρας σχηματίζονται εἰς τὸ βόρειον μέρος.

Ποταμοὶ. Σπουδαιότεροι ποταμοὶ εἶναι ὁ Δούναβις, ὁ ὁποῖος

Γεωργικὸν ταπεινὸν εἰς τὰς
Δελφικὰς οἰκίας.

κατέρχεται ἐκ τῆς Οὐγγαρίας. Μεγάλοι παραπόταμοι αὐτοῦ εἶναι ὁ Θάϊς, ὁ Δραῦος, ὁ Σαῦος, ὁ Δρίνας καὶ ὁ Μοράβας. Εἰς τὰ ἀνατολικά σύνορα πρὸς τὴν Ρουμανίαν ὁ Δούναβις διέρχεται διὰ στενῆς κοιλάδος, ἣ ὁποία λέγεται Σιδηραῖ Πύλαι.

Λίμναι. Εἰς τὰ πρὸς τὴν Ἀλβανίαν σύνορα κεῖται ἡ λίμνη Σκόδρα, τῆς ὁποίας τὸ ἥμισυ καὶ πλέον ἀνήκει εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Γιουγκοσλαβίας εἶναι γενικῶς ἠπειρωτικόν. Τὸν χειμῶνα κάμνει ἀρκετὸν ψυχρὸς καὶ τὸ θέρος εἶναι ἀρκετὰ θερμόν. Ἐξαιρέσιν παρουσιάζει ἡ δυτικὴ παραλία τῆς χώρας, ὅπου τὸ κλίμα εἶναι μεσογειακόν.

Ἡ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους καὶ τὸ κλίμα εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὀρυθῆς, τῆς πεύκης καὶ τῆς ἐλάτης, καὶ ἐκ τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου τῶν αἰγῶν, τῶν προβάτων καὶ τῶν βοοειδῶν.

Οικία χωριού εις τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν.
Πεὶ τὴν εὐχρῆσιν δέματα φύλλων καπνίου

Πληθυσμός. Οἱ Γιουγκοσλάβοι ἢ Νοτιοσλάβοι εἰσέβαλον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον κατὰ τὸν 7ον αἰῶνα, (προερχόμενοι ἐκ τῆς νοτίου Ρωσσίας) καὶ μετ' ὀλίγον ὑπετάγησαν ὑπὸ τοῦ Βυζαντίου. Ὑπὸ τὴν Βυζαντινὴν κυριαρχίαν ἔμειναν μέχρι τοῦ 12ου αἰῶνος. Ἐκτοτε ἀπέκτησαν τὴν ἀνεξαρτησίαν των μέχρι τῆς ὑποταγῆς των ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὸ 1459. Κατὰ τὸ ἔτος 1878 ἐκηρύχθη ἡ Σερβία (μέρος τῆς Γιουγκοσλαβίας) ἀνεξάρτητον Κράτος, μετὴν βοήθειαν τῆς Ρωσσίας. Κατὰ τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους τοῦ 1912-1913 κατέλαβεν ἡ Σερβία τὴν ὄρειον Μακεδονίαν καὶ κατὰ τὸ 1919, μετὴν ὑποστήριξιν τῆς Γαλλίας ἐσηματίσθη ἡ σημερινὴ Γιουγκοσλαβία. Ὁ πληθυσμὸς τῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ 41% Σέρβους, 24% Κροάτας, 9% Σλοβένους (ὄλοι ἐκ τῶν νοτίων Σλαύων). Οἱ ὑπόλοιποι εἶναι Ἀλβανοί, Οὐγγροί, Μαυροβούνιοι καὶ ὀλίγοι Ἑβραῖοι καὶ Ἕλληνες. Οἱ Μαυροβούνιοι κατοικοῦν βορειῶς τῆς λίμνης Σκόδρας καὶ δὲν εἶναι Σλαῦοι. Ἀπετέλουν μέχρι τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου (1914-1918) ἀνεξάρτητον Κράτος μετ' αὐτοῦσαν τὴν Κετίγγην. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἔχασαν τὴν ἐλευθερίαν

Βοϊτανιον κέντρο της τῆς
βορεινῆς Μακεδονίας

των καὶ ὑπεδουλώθησαν εἰς τοὺς Σέρβους. Μέχρι τοῦ 1918 ἔζων εἰς τὴν σημερινὴν Μακεδονίαν τὴν κατεχομένην ὑπὸ τῶν Γιουγκοσλάβων πολλοὶ Ἕλληνες, ἰδίως εἰς τὰς πόλεις Μοναστήριον, Σκόπια, καὶ Νύσσαν. Αἱ πόλεις αὗται ἦσαν ἄλλοτε ἀνθοῦντα Ἕλληνικὰ κέντρα. Σήμερον ἐλάχιστοι Ἕλληνες ζοῦν ἐκεῖ.

Γλῶσσα. Θρησκεία.

Εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν ὁμιλοῦνται πολλαὶ γλῶσσαι. Ἡ σερβικὴ, ἡ κροατικὴ, ἡ σλοβενικὴ, ἡ οὐγγρικὴ, ἡ γερμανικὴ, ἡ ἀλβανικὴ, ἡ μαυροβουνικὴ. Ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἶναι ἡ ὀρθόδοξος χριστιανικὴ. Αὕτη εἰσῆλθη

εἰς τὴν Σερβίαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄρκετοὶ Καθολικοὶ καὶ μερικοὶ Μωαμεθανοὶ καὶ Ἑβραῖοι. Ἐπίσης ὀλίγοι Διαμαρτυρόμενοι.

Διοικήσεις. Πολίτευμα. Διοικητικῶς ἡ Γιουγκοσλαβία ἔχει διαιρεθῆ εἰς 6 μεγάλας ἐπαρχίας: Τὴν παλαιὰν Σερβίαν (μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν Βοϊβονδίνιας καὶ Κοσσυφοπεδίου), τὴν Κροατίαν, τὴν Σλοβενίαν, τὴν Βοσνίαν καὶ Ἑρζεγοβίνην, τὸ Μαυροβούνιον (Τσέρνα Γκόρα) καὶ τὴν λεγομένην Σερβικὴν Μακεδονίαν. Ἐκάστη τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἔχει καὶ ἰδικὴν τῆς τοπικῆς Κυβέρνησιν. Πολίτευμα ἡ χώρα ἔχει τὸ κομμουνιστικόν.

Πόλεις. Σπουδαιότεραι πόλεις εἶναι: Τὸ Βελιγράδιον (485.000 κ.). Εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ Κράτους ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ κέντρον ἐμπορικόν καὶ βιομηχανικόν. Ἔχει Πανεπιστήμιον καὶ ἄλλα Πνευματικὰ

Ίδρύματα. Είναι κέντρον ὀδικῶν, σιδηροδρομικῶν, ποταμοπλοικῶν καὶ ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν. Ἔχει καλὸν ποτάμιον λιμένα. Εἰς τὴν Κροατίαν καὶ τὴν Δαλματίαν πόλεις εἶναι: τὸ Ζάγκρεμπ ἢ Ἄγραμ (420.000), ἡ Ριέκα (πρῶην Φιοῦμε), ἡ Πόλα μὲ πολεμικὸν λιμένα, ἡ Ζάρα, τὸ Σπλίτ, τὸ Ντούμπροβνικ εἰς τὴν Σλοβενίαν, ἡ Λουμπλιάνα (144.000 κ.), εἰς τὸ Μαυροβούνιον ἡ Κετίγγη, τὸ Τίτογκραντ, τὸ Κάτταρον (Κοτόρ). Εἰς τὴν Βοσνίαν καὶ Ἑρζεγοβίνην: Τὸ Σεράγεβο (155.000 κ.). Ἐκεῖ κατὰ τὸ ἔτος 1914 ἐδόλοφονήθη ὁ Διάδοχος τῆς Αὐστροουγγρικῆς Μοναρχίας. Τοῦτο ὑπῆρξεν ἡ ἀφορμὴ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου (1914-1918). Εἰς τὴν Σερβικὴν Μακεδονίαν: Τὰ Σκόπια (160.000 κ.). τὰ Βιτώλια (ἡ πρῶην ἑλληνικωτάτη πόλις Μοναστήριον), ὁ Περλεπές, ἡ Στρώμισσα, ἡ Γευγελῆ (σταδμὸς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ σύνορα).

Οἰκονομικὴ Ζωή. Εἰς τὰ ἐκτεταμένα δυτικὰ παράλια τῆς χώρας γίνεται ἐντατικὴ ἀλιεῖα ἰχθύων, οἱ ὁποῖοι διατίθενται εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς. Ἡ χώρα ἔχει πολλὰ δάση μόνον εἰς τὴν βορειοδυτικὴν ὄρεινὴν περιοχὴν. Τὰ περισσότερα ὄρη, ἰδίως τῆς νοτίου περιοχῆς, εἶναι ἄνευ δένδρων. Ἡ Γιουγκοσλαβία εἶναι χώρα κυρίως κτηνοτροφικὴ καὶ γεωργικὴ. Διατρέφονται πολλαὶ αἰγες, πρόβατα, βοοειδῆ καὶ ἵπποι. Καλλιεργοῦνται πολλὰ δημητριακά, καπνός, βάμβαξ, γεώμηλα, ἡλιάνθος, κάνναβις, βάμβαξ καὶ λίνον. Τὸ ἔδαφος εἶναι πλούσιον εἰς ὄρυκτὰ μολύβδου, χαλκοῦ, μαγγανίου, βωξίτου, ἀνθρακός κλπ. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη γίνεται ἐντατικὴ προσπάθεια διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας, ἡ ὁποία διαρκῶς ἐπιτελεῖ προόδους. Ὑπάρχουν ἐργοστάσια ἐπεξεργασίας τοῦ ξύλου, κατασκευῆς μηχανημάτων, χημικῶν προϊόντων, ὑφασμάτων καὶ ἄλλα. Ἡ ὀδικὴ συγκοινωνία δὲν εἶναι ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένη, ἰδίως εἰς τὰς ὄρεινὰς περιοχάς. Αἱ ἐκ τοῦ Βελιγραδίου σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ διευθύνονται πρὸς τὴν Κεντρικὴν καὶ τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην, πρὸς νότον δέ, διὰ τῆς πόλεως Νύσσης, πρὸς τὴν Σόφιαν-Κωνσταντινούπολιν καὶ Θεσσαλονικίαν-Ἀθήνας. Τὸ Βελιγράδιον ἔχει πυκνὴν ἀεροπορικὴν συγκοινωνίαν πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Χώρας καὶ πρὸς τὸ ἐξωτερικόν. Πολλοὶ περιηγηταὶ ἐπισκέπτονται κατ' ἔτος τὰ ὠραῖα τοπία τῶν Δαλματικῶν ἀκτῶν τῆς Γιουγκοσλαβίας.

Τὸ ἐμπόριον τῆς Γιουγκοσλαβίας συνίσταται εἰς τὴν ἐξαγωγὴν κτηνοτροφικῶν καὶ γεωργικῶν προϊόντων, πρώτων ὑλῶν (ὄρυκτῶν) καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν πετρελαίου καὶ ἐν γένει βιομηχανικῶν προϊόντων.

Τὰ 2,4% τῶν ἐτησίως εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων εἰς τὴν

Τὸ ἕκαστο μερὸς τῆς γῆρας
εἰς τὸν πτωχὸν ἄρμονο

Ἑλλάδα εἰσάγονται ἐκ τῆς Γιουγκοσλαβίας, ἀξίας 415 ἑκατομ. δραχ.
(Κτηνοτροφικὰ καὶ γεωργικὰ προϊόντα).

Τὰ 5,1% τῶν ἐξαγομένων ἐτησίως ἐμπορευμάτων τῆς Ἑλλάδος
ἐξάγονται εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν, ἀξίας 310 ἑκατομ. δραχ. (ιδίως
ἐσπεριδοειδῆ καὶ πρῶται ὕλαι).

Νόμισμα τῆς Γιουγκοσλαβίας εἶναι τὸ δηνάριον=100 ἑκατοστά. 300
δηνάρια=30 δραχμαὶ (1 δολλάριον).

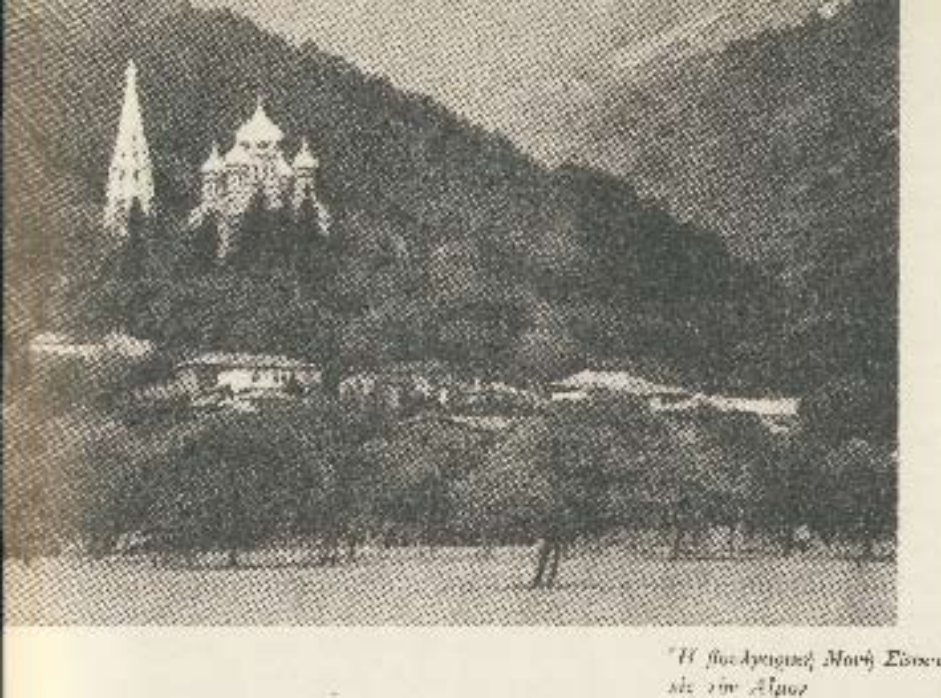

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἐκτασις 110.842 τετρ. χιλίωμ. Πληθ. 7.980.000 κ.
 Πυκνότης πληθ. 70 κάτ. κατὰ τετρ. χιλίωμ.

Θέσις-Ὅρια. Ἡ Βουλγαρία εὐρίσκεται εἰς τὸ κέντρον περίπου τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου. Πρὸς βορρᾶν συνορεύει πρὸς τὴν Ῥουμανίαν ἔχουσα ὡς φυσικὸν σύνορον τὸν Δούναβιν, ὁ ὁποῖος πρὶν ἐκβάλλῃ εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον κάμπτεται πρὸς βορρᾶν, ἐντὸς τοῦ ρουμανικοῦ ἐδάφους. Τὰ βορειοανατολικά σύνορα πρὸς τὴν Ῥουμανίαν, μέχρι τοῦ Εὐξείνου Πόντου, διέρχονται διὰ τῆς ἐπαρχίας Δοβρουτσᾶ. Πρὸς ἀνατολὰς βρέχεται ὑπὸ τοῦ Εὐξείνου Πόντου, ἐν ᾧ πρὸς νότον συνορεύει πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα. Πρὸς δυσμὰς συνορεύει πρὸς τὴν Γιουγκοσλαβίαν.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἐδαφος τῆς Βουλγαρίας εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ ὄρεινόν καὶ λοφώδες καὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἥμισυ πεδινόν. Σπουδαιότερα ὄρη εἶναι ἡ ὄροσειρὰ τοῦ Αἴμου, (ἢ Βαλκανίων ὄρων) ἡ ὁποία δι-

Ἡ βιο-Αρχιεπισκοπή Μονή Σίβου
εἰς τὴν Αἴμου

ασχίζει ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς σχεδὸν ὀλόκληρον τὴν χώραν (2385 μ.). Ὀλίγον νοτιώτερον ὑψοῦται ἡ ὄροσειρὰ τοῦ Ἀντιαίμου, ἡ ὁποία μὲ τὸν Αἴμον σχηματίζει τὴν κοιλάδα τοῦ Καζανλίκ. Ἡ ὄροσειρὰ τῆς Ῥοδόπης ἐκτείνεται νοτιοδυτικῶς τοῦ Αἴμου καὶ ἀποτελεῖ μέγα μέρος τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα συνόρων. Πρὸς βορρᾶν τῆς Ῥοδόπης ὑπάρχει τὸ ὄρος Ῥίλον (2716 μ.). Νοτίως καὶ δυτικῶς τούτου ἐκτείνεται ὁ ἀνατολικὸς καὶ ὁ δυτικὸς Ὀρβηλος, πρὸς τὰ σύνορα τῆς Γιουγκοσλαβίας. Τὸ ὄρειον μέρος τῆς χώρας εἶναι πεδινὸν καὶ διαρρέεται ὑπὸ παραποτάμων τοῦ Δουνάβεως. Ἐπίσης πεδινὸν εἶναι τὸ μέρος τῆς χώρας τὸ κεῖμενον μεταξύ Ἀντιαίμου καὶ Ῥοδόπης, τὸ ὁποῖον διαρρέεται ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Ἐβρου, ὅστις ἐκβάλλει εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. Παραπόταμοι τοῦ Ἐβρου εἶναι ὁ Ἄρδας καὶ ὁ Τούντζα. Οἱ ποταμοὶ Στρυμῶν καὶ Νέστος διαρρέουν τὴν νοτιοδυτικὴν Βουλγαρίαν καὶ κατόπιν εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Βουλγαρίας εἶναι κυρίως ἠπειρωτικόν. Εἰς τὰ νότια τῆς χώρας καὶ τὰς ἀνατολικὰς πρὸς τὴν θάλασσαν περιοχὰς εἶναι ἠπιώτερον, ὁμοιάζον πρὸς τὸ μεσογειακόν. Αἱ βροχαὶ κατ' ἔτος εἶναι ἀρκεταὶ καὶ καθιστοῦν τὸ καλλιεργούμενον ἔδαφος λίαν εὐφορον.

Ἐκ τῶν δένδρων εὐδοκιμοῦν κυρίως ἡ πεύκη, ἡ ὄξυα, ἡ δρυς καὶ ἡ ἐλάτη, ἐν ᾧ τὸ πεδινὸν καὶ λοφῶδες ἔδαφος εὐνοεῖ ὅλας τὰς καλλιιεργείας τῶν δημητριακῶν καὶ τῆς ἀμπέλου. Ἐκ τῶν ἀγρίων ζώων ὑπάρχουν εἰς τὰ ὄρη ἄρκτοι, λύκοι, θῶες (τσακάλια) καὶ ἀλώπεκες, ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου εὐνοεῖται πολὺ ἡ ἐκτροφή αἰγοειδῶν καὶ βοσειδῶν, ὡς καὶ ὀρνιθῶν.

Πληθυσμός. Οἱ Βούλγαροι πρὶν ἐγκατασταθῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον διέμενον εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ῥωστικοῦ ποταμοῦ Βόλγα. Εἰς τὴν Ῥωσσίαν οἱ Βούλγαροι εἰσέβαλον προερχόμενοι ἐκ τῆς Μογγολίας. Ἀπὸ φυλετικῆς ἐπόψεως εἶναι μίγμα Μογγόλων καὶ Σλαύων. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον εἰσέβαλον κατὰ τὸ ἔτος 680 μ.Χ. Κατὰ τὸ διάστημα 852-859 μ.Χ. ἔγιναν Χριστιανοὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τοῦ Βυζαντίου. Κατὰ τὸ 1018 μ.Χ. ὑπετάγησαν εἰς τὸ Βυζάντιον ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου, ἐν ᾧ ἀπὸ τοῦ 1396 μέχρι τοῦ 1878 διετέλεσαν ὑπὸ τουρκικὴν δουλείαν. Τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀπέκτησαν κατὰ τὸ 1878 ἄνευ ἐπαναστάσεως καὶ χωρὶς νὰ φονευθῇ δι' αὐτὴν οὔτε εἰς Βούλγαρος, χάρις εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς Ῥωσσίας. Κατὰ τὸ 1885 προσήρτησαν βιαίως τὴν ὑπὸ τοὺς Τούρκους Ἑλληνικὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας (σήμερον νότιον Βουλγαρίαν) καὶ ἐξεδίωξαν ἐκεῖθεν τοὺς Ἕλληνας. Ἡδὴ οὐδεὶς Ἕλληνα ζῆ ἐκεῖ.

Κατὰ τὸν βαλκανικὸν πόλεμον τοῦ 1912 ἡ Βουλγαρία ἦτο σύμμαχος τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Σέρβων ἐναντίον τῶν Τούρκων. Μετὰ τὸν νικηφόρον ἐκεῖνον πόλεμον οἱ Βούλγαροι ἤθελον νὰ ὑποδουλώσουν καὶ ἄλλους Ἕλληνας καὶ Σέρβους. Ὡς ἐκ τούτου ἔγινε ὁ πόλεμος τοῦ 1913, ὅποτε οἱ Ἕλληνες ἦσαν σύμμαχοι μὲ τοὺς Σέρβους καὶ ἐνίκησαν τοὺς Βουλγάρους. Κατὰ τοὺς δύο παγκοσμίους πολέμους (1914-1918) καὶ (1939-1945) οἱ Βούλγαροι ἐπολέμησαν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔκαμαν μεγάλας καταστροφὰς εἰς τὰ Ἑλληνικὰ τῆς Μακεδονίας ἐδάφη, εἰς τὰ ὁποῖα εἶχον ἐγκατασταθῆ μὲ ξένην βοήθειαν (γερμανικὴν). Ἀπὸ τοῦ 1945 ἡ Βουλγαρία κατέχεται ὑπὸ Ῥωστικοῦ Στρατοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ 1946 ἔχει πολίτευμα κομμουνιστικὸν (Λαϊκὴ Δημοκρατία).

Ἀπὸ ἐπόψεως θρησκευάματος οἱ Βούλγαροι εἶναι μὲν ὀρθόδοξοι χριστιανοί, ἀλλὰ δὲν ἔχουν δεσμοὺς πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, ὡς εἶχον ἄλλοτε. Ἡ γλῶσσα τῶν ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν σλαβικῶν γλωσσῶν.

Πόλεις. Αἱ σπουδαιότεραι πόλεις εἶναι: Σόφια (725.000 κ.). Κεῖται

εις τὴν δυτικὴν περιοχὴν τῆς χώρας καὶ εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ Κράτους καὶ κόμβος ὁδικῶν, σιδηροδρομικῶν καὶ ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν. Εἶναι τὸ πνευματικὸν καὶ ἐμπορικὸν κέντρον τῆς Βουλγαρίας. Εἰς τὴν νότιον Βουλγαρίαν πόλεις εἶναι: Τὸ Πετρίτσιον καὶ Νευροκόπιον, πλησίον τῶν ἑλληνικῶν συνόρων, ἡ Φιλιππούπολις, (175.000 κ.) πρωτεύουσα τῆς Ἀνατολ. Ῥωμυλίας, ἡ Σιλιμνος (40.000), ἡ Τάμπολις, ὅλαι ἄλλοτε ἀνθοῦσαι Ἑλληνικαὶ πόλεις. Εἰς τὰ παράλια τοῦ Εὐξείνου Πόντου εἶναι ὁ Πύργος (Μπουργάς), ἡ Ἀγχιάλος, ἡ Μεσημηβρία, ἄλλοτε Ἑλληνικαὶ πόλεις καὶ ἡ Βάρνα, σπουδαῖος λιμὴν. Εἰς τὴν Κεντρικὴν Βουλγαρίαν πόλεις εἶναι ἡ Στάρα-Ζαγορά, τὸ Καζανλίκ, σπουδαῖον κέντρον παραγωγῆς ῥοδελαίου. Ὀλίγον βορειότερον κείνται αἱ πόλεις Τύρνοβον, Πλέβνα καὶ Ρουχτσούκιον (παρὰ τὸν Δούναβιν), συνδεόμενον σιδηροδρομικῶς πρὸς τὴν ἀπέναντι Ῥουμανικὴν πόλιν Γιούργιεβον (Γεωργιούπολιν).

Οἰκονομικὴ Ζωή. Ἡ ἀλιεία εἶναι ὀλίγον μόνον ἀνεπτυγμένη. Τὰ 26% τοῦ ἐδάφους τῆς Βουλγαρίας καλύπτονται ὑπὸ δασῶν

(Ελλάδος τὰ 13%), ἐκ τῶν ὁποίων λαμβάνεται ἄφθονος ξυλεία. Ἡ ἀνεπτυγμένη γεωργία τῆς χώρας παρέχει πολλές κτηνοτροφάς, ὥστε νὰ διατρέφονται πολλὰ ζῶα. Ἔχει ἀρκετὰ ἑκατομμύρια προβάτων καὶ αἰγῶν. Ἐπίσης ὑπάρχουν πολλοὶ βόες καὶ ἵπποι. Ἡ πτηνοτροφία εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένη, ὡς ἐπίσης ἡ μελισσοτροφία καὶ ἡ ἐκτροφή μεταξοσκωλήκων. Ἡ κοιλάς τοῦ Καζανλίκ εἶναι τὸ κέντρον καλλιέργειας τῆς ῥοδῆς ἐκ τῆς ὁποίας λαμβάνεται τὸ ῥοδέλαιον, τὸ ὁποῖον διατίθεται εἰς τὴν ἀρωματοποιίαν τῶν Παρισίων. Τὰ 45% τοῦ ἐδάφους τῆς Βουλγαρίας εἶναι καλλιεργήσιμον ἔδαφος (Ελλάδος 22%). Ὁ σίτος καὶ τὰ δημητριακὰ παράγονται ἐν ἀφθονίᾳ. Ἐπίσης παράγεται καπνός, ὀπῶραι, οἶνος, βάμβαξ, σακχαρότευτλα.

Ἐπάρχουν ἀρκετὰ ὀρυκτὰ σιδήρου, μολύβδου, γαιάνθρακος, βωξίτου (ἐκ τούτου λαμβάνεται τὸ ἀργίλιον κοινῶς ἀλουμίνιον), τῶν ὁποίων ὅμως δὲν γίνεται ἀκόμη ἐντατικῆ ἐκμετάλλευσις. Τελευταίως εὐρέθησαν καὶ πηγαὶ πετρελαίου, ἐκ τῶν ὁποίων λαμβάνονται 200 χιλ. τόνοι περίπου ἔτησίως.

Ἡ βιομηχανία δὲν εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένη, ἰδίως τῶν μηχανημάτων. Ἐπάρχουν ὅμως ἐργοστάσια ἐπεξεργασίας γεωργικῶν προϊόντων (σακχάρους, νημάτων κ.λπ.).

Ἡ συγκοινωνία ἐν γένει εἶναι μετρίως ἀνεπτυγμένη.

Εἰσάγει βιομηχανικὰ προϊόντα (μηχανάς, ἐργαλεῖα, φάρμακα, χημικὰ προϊόντα κ.λπ.) καὶ ἐξάγει κτηνοτροφικὰ καὶ γεωργικὰ προϊόντα, ὡς καὶ μεταλλεύματα διάφορα.

Τὸ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον δὲν εἶναι σημαντικόν. Μόνον 0,4% τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐτησίως ἐμπορευμάτων εἰσάγονται ἐκ τῆς Βουλγαρίας, ἀξίας 63 ἑκατομ. δρχ. Ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐξάγονται εἰς Βουλγαρίαν 1% τῶν ἐξαγομένων ἐτησίως προϊόντων τῆς χώρας μας, ἀξίας 60 ἑκατομ. δρχ. Νόμισμα τῆς Βουλγαρίας εἶναι τὸ λεί=100 ἑκατοστά. 6,8 λεί=30 δρχ. (1 δολλ.).

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Έκτ. 287.400 τετρ. χιλιάμ. Πληθ. 18.560.000 κ.
 Πυκνότης πληθ. 73 κάτ. κατὰ τετρ. χιλιάμ.

Θέσις. Όρια. Ἡ Ρουμανία εὐρίσκεται εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου. Τὸ βορειοδυτικὸν μέρος τῆς χώρας ἀνήκει εἰς τὴν γεωγραφικὴν περιοχὴν τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης. Πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς συνορεύει πρὸς τὴν Σοβιετικὴν Ῥωσίαν καὶ βρέχεται ὑπὸ τοῦ Εὐξείνου Πόντου, πρὸς νότον ἔχει ὄρια τὴν Βουλγαρίαν ἀπὸ τῆς ὁποίας χωρίζεται κατὰ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ Δουνάβεως ποταμοῦ καὶ πρὸς δυσμὰς ἔχει ὄρια τὴν Γιουγκοσλαβίαν καὶ τὴν Οὐγγαρίαν.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Εἰς τὸ κέντρον τῆς χώρας ἐκτείνεται ἡ μεγάλη ὄροσειρά τῶν Καρπαθίων ὄρεων. Αὕτη ἔχει μορφήν τόξου

του οποίου τὸ ἐν ἄκρον ἀρχίζει ἀπὸ τὰ νοτιοδυτικὰ πρὸς τὴν Γιουγκοσλαβίαν σύνορα (Τρανσυλθανικαὶ Ἄλπεις) καὶ καταλήγει εἰς τὰ πρὸς τὴν Ῥωσσίαν ὄρεια σύνορα τῆς χώρας. Ἡ ὄροσειρὰ αὕτη καὶ ὁ δυτικῶς ταύτης κείμενος ὄρεινὸς ὄγκος Μπιχάρ, καθιστοῦν τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῆς χώρας ὄρεινὸν καὶ λοφώδες. Τὸ ὑπόλοιπον ἥμισυ τῆς χώρας εἶναι πεδινόν. Ὁ Δούναβις εἶναι ὁ μέγας ποταμὸς τῆς Ῥουμανίας (κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐλέγετο Ἰστρος). Οὗτος ἀποτελεῖ, κατὰ τὸ πλεῖστον, τὰ νότια φυσικὰ σύνορα πρὸς τὴν Βουλγαρίαν. Προέρχεται ἐκ τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ διέρχεται τὸ πλησίον τῶν συνόρων στενὸν τῶν λεγομένων Σιδηρῶν Πυλῶν διευθυνόμενος κατόπιν πρὸς νότον καὶ ἀνατολάς. Ἀκολούθως, ἀφοῦ φθάσῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Δοβρουτσᾶ διασχίζει τὴν χώραν ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν μέχρι τῶν Ῥωσσικῶν συνόρων. Ἐκεῖ δέχεται τὸν μέγαν παραπόταμον Σερεθ καὶ μετ' ὀλίγον διασπώμενος πρὸς ἀνατολάς εἰς τρεῖς βραχίονας (μέγα Δέλτα) ἐκβάλλει εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον. Πλήθος παραποτάμων, οἱ ὅποιοι πηγάζουν ἀπὸ τὰ Καρπάθια, ἐκβάλλουν εἰς τὸν Δούναβιν.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Ῥουμανίας εἶναι ἐν γένει ἠπειρωτικὸν μὲ μικρὰς παραλλαγὰς, πρὸς τὸ ἥπιον, τὴν περιοχὴν δυτικῶς τῶν Καρπαθίων ὄρέων. Εἰς τὴν πόλιν τοῦ Βουκουρεστίου ἡ θερμοκρασία κατὰ τὸν χειμῶνα πίπτει κάτω τῶν 20°C ὑπὸ τὸ μηδέν, ἐν ᾧ κατὰ τὸ θέρος ἀνέρχεται εἰς 35°C ἄνω τοῦ μηδενός. Τὸ κλίμα εὐνοεῖ τὴν ἀνάπτυξιν μεγάλων δένδρων τῆς εὐκράτου ζώνης (πεύκη, ἐλάτη, δρῦς, ὄξιᾶ) καὶ τὴν ἐκτροφὴν προβάτων, αἰγῶν καὶ βοοειδῶν, ὡς καὶ τὴν μεγάλην ἀπόδοσιν τῶν γεωργικῶν καλλιεργειῶν (σίτου, ἀραβοσίτου, γεωμήλων κλπ.).

Πληθυσμός. Οἱ ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς Ῥουμανίας ὠνομάζοντο Γέ-ται καὶ Δακοὶ (ἢ Δάκες) καὶ ἡ χώρα ὠνομάζετο Δακία ἢ Ἰστρία (ἐκ τοῦ Ἰστρου=Δουνάβεως). Ὅταν ἡ χώρα κατελήφθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων

Σχολία εἰς ἑρμηνείαν τι-
τανίᾳ τῶν Ἀσραβίων

Ἐκκλησία ἀφ' ἧς γυμνα-
σιακὴ κατεστάθην εἰς τὴν
Κωνσταντινούπολιν

εγκατεστάθησαν ἐκεῖ πολλοὶ ἄποικοι Ῥωμαῖοι. Ἐκτοτε ἡ γλῶσσα τῶν κατοίκων τῆς ὑπέστη τὴν ἐπίδρασιν τῆς λατινικῆς γλώσσης καὶ ἀνήκει εἰς τὰς λεγομένας ῥωμανικὰς γλώσσας (ἰταλικὴν, γαλλικὴν, ἰσπανικὴν, πορτογαλικὴν). Ἐπὶ 1000 περίπου ἔτη ἡ Ῥουμανία ἦτο ἐπαρχία τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους (Μολδοβλαχία). Ὑπῆρχον ἐκεῖ πολλοὶ Ἕλληγες. Ὀνομαστὴ εἶναι ἡ ἐπανάστασις τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων ὑπὸ τὸν Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην (1821) κατὰ τῶν Τούρκων. Ἐρεῖς τοῦ Βυζαντίου διέδωσαν εἰς τὴν Ῥουμανίαν τὴν χριστιανικὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν. Ἐπὶ ἑκατοντάδας ἐτῶν ὑπῆρχον εἰς τὴν Ῥουμανίαν μεγάλα Ἑλληνικὰ παροικίαι καὶ μεγάλα Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα. Ἀπὸ τοῦ 1944-45 ὅμως, ὅτε οἱ Ῥῶσοι κατέλαβον τὴν Ῥουμανίαν καὶ ἐπέβαλον ὡς πολίτευμα τὸν κομμουνισμόν, ἤρχισεν ἡ ἐκδιώξις ἐκεῖθεν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ δήμευσις τῶν μεγάλων περιουσιῶν των.

Είναι ζήτημα αν σήμερα υπάρχουν ακόμη εκεί ελάχιστοι Έλληνες. Η Ρουμανία εξακολουθεί να είναι από το 1945 υπό βίωσιμη κατοχήν και έλεγχο (Λαϊκή Δημοκρατία). Ο πληθυσμός της χώρας δεν είναι άμιγής ρουμανικός (δηλ. άνευ αναμίξεως με άλλους). Υπάρχουν περί τα 2 εκατομ. Ούγγροι και περί τας 400 χιλ. Γερμανοί. Είς μικρότερον αριθμόν υπάρχουν Έβραιοι, Αδιγγανοί και Βούλγαροι (εις Δοβρουτσάν). Κατά διαστήματα εισέβαλον εκεί και Σλάβοι.

Πόλεις. Αί σπουδαιότεραι πόλεις είναι: Βουκουρέστιον (1.300.000 κ.). Είναι έκτισμένη εις τας όχθας του Δαμποβίτα, παραποτάμου του Δουνάβεως, επί έντελώς πεδινήσ περιούχης (εις τήν έπαρχίαν Βλαχία) και είναι ή πρωτεύουσα της Ρουμανίας. Έχει Ακαδημίαν, Πανεπιστήμιον και άλλα ανώτερα Πνευματικά Ίδρύματα και άρκετά έργοστάσια. Τέμεσβαρ (150.000 κ.) (εις τήν δυτικήν έπαρχίαν Βανάτον). Πλοέστι (130.000 κ.), Κραϊόβα (110.000 κ.), Κωνσταντζα (115.000 κ.), σπουδαίος λιμήν επί του Εύξεινου Πόντου, Γαλάτσιον ή Γαλάζιον (100.000 κ.). Παρά τον ποταμόν Όλτον (άρκετά δυτικώς του Βουκουρεστίου) κείται ή μικρά πόλις του Δραγατσανίου, όπου κατά τήν έλληνικήν επανάστασιν του 1821 έπεσαν μαχόμενοι ήρωϊκώς οί γενναίοι Έλληνες Ίερολοχίται. Κρονστανδή, Κλουγι (Κλάουζενμπουργκ) και Σιμπίου (Χέρμανστάτ), εις τήν Τρανσυλθανίαν. Νοτίως του Βουκουρεστίου και επί της ρουμανικής όχθης του Δουνάβεως κείται ή πόλις Γιούργιεθον (Γεωργιουπολις), ή όποία συνδέεται σιδηροδρομικώς με τήν άπέναντι κειμένην βουλγαρικήν πόλιν Ρουχτσούκιον.

Οικονομική Ζωή. Η άλεια είναι περιορισμένη εις τον Εύξεινον Πόντον και δεν αποτελεί μεγάλην κλάδον της Έθνικής Οικονομίας. Η γεωργία είναι άνεπτυγμένη. Εκ του εδάφους της Ρουμανίας τó ήμισυ σχεδόν (45%) είναι καλλιεργήσιμον (της Ελλάδος 22%), τὰ 24% καλύπτονται υπό δασών και 14% είναι λειβάδια, έν ώ τó υπόλοιπον 17% είναι άγονον (όρειόν). Είς τὰ Καρπάθια και τήν Τρανσυλθανίαν υπάρχουν άφθονα δάση εκ των όποιων λαμβάνεται πολλή ξυλεία. Είς τας μεγάλας πεδιάδας της Ρουμανίας, τας όποιας διαρρέουν πολλοί ποταμοί, καλλιεργούνται: δημητριακοί καρποί (σίτος, άραβόσιτος κλπ.), γεώμηλα, σακχαρότευτλα, βάμβαξ, όσπρια. Είς τήν κτηνοτροφίαν τήν πρώτην θέσιν κατέχουν τὰ πρόβατα και αι αγελάδες. Διατρέφονται όμως και πολλοί χοίροι και ίπποι.

Τὸ ὑπέδαφος τῆς Ρουμανίας ἔχει πολλὰ εἶδη ὀρυκτῶν (μεταλλεύματα) ὄχι ὅμως εἰς μεγάλας ποσότητας. Τὸ μαγειρικὸν ἄλας τὸ λαμβάνουν ἐκ τῶν ὀρυχείων τοῦ ἄλατος (ὀρυκτὸν ἄλας) καὶ ὄχι ἐξ ἄλυκῶν, ὅπως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ σπουδαιότερον ὀρυκτὸν εἶναι τὸ πετρέλαιον. Τοῦτο ἐξάγεται ἐκ πολλῶν φρεάτων, ἰδίως εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς πόλεως Πλοέστι, ὅπου ἔχουν ἐγκατασταθῆ μεγάλα διυλιστήρια. Ἡ μεγαλύτερα ποσότης πετρελαίου μεταφέρεται εἰς τὴν Ῥωσσίαν. Χάρις εἰς τὸ πετρέλαιον ἔχει ἀναπτυχθῆ εἰς τὴν Ῥουμανίαν καὶ ἡ βιομηχανία.

Ἀκμάζουν βιομηχανίαι τροφίμων, χημικῶν προϊόντων, χάρτου, ὑφασμάτων κλπ. Παρὰ ταῦτα ὅμως ὁ κύριος χαρακτήρ τῆς χώρας εἶναι γεωργικὸς καὶ κτηνοτροφικός. Ἡ συγκοινωνία εἶναι ἀνεπτυγμένη. Ἔχει πυκνὸν δίκτυον ὁδῶν καὶ σιδηροδρόμων. Ἐπίσης ἀνεπτυγμένη εἶναι ἡ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία καὶ ἡ μεταφορὰ ἐμπορευμάτων διὰ ποταμοπλοίων, ἰδίως εἰς τὸν Δούναβιν. Εἰσαγεῖ μηχανήματα παντὸς εἶδους, φάρμακα καὶ ἄλλα βιομηχανικὰ εἶδη. Ἐξάγει δὲ σίτον, πετρέλαιον καὶ γενικῶς κτηνοτροφικὰ καὶ γεωργικὰ προϊόντα. Τὸ ἐμπόριον τῆς χώρας διεξάγεται κυρίως μετὰ τῶν κομμουνιστικῶν Κρατῶν. Ἐκ τῶν εἰσαγομένων ἐτησίως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐμπορευμάτων 1% εἰσάγεται ἐκ Ῥουμανίας, ἀξίας 160 ἑκατομ. δραχ. Ἐκ τῶν ἐλληνικῶν προϊόντων ἐξάγονται ἐτησίως εἰς τὴν Ῥουμανίαν 0,9% (προπολεμικῶς 10%), ἀξίας 56 ἑκατομ. δραχ.

Νόμισμα τῆς Ῥουμανίας εἶναι τὸ λέου=100 ἑκατοστά. 6 λέου=30 δραγμαὶ (1 δολλάριον).

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ

Θέσις. Όρια. Τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν ἀποτελεῖ ἡ Ἀνατολικὴ Θράκη καὶ αἱ νῆσοι Ἰμβρος καὶ Τένεδος. Τὰ ἐδάφη ταῦτα ἦσαν ἐπὶ χιλιάδας ἐτῶν ἑλληνικὰ ἐδάφη. Ἡ Ἀνατολ. Θράκη χωρίζεται ἀπὸ τῆς Μ. Ἀσίας διὰ τῶν στενῶν τοῦ Ἑλλησπόντου (ἢ Δαρδανελλίων) καὶ διὰ τοῦ στενοῦ τοῦ Βοσπόρου. Τὰ στενὰ τοῦ Ἑλλησπόντου ἔχουν μῆκος 65 χιλιομ. καὶ πλάτος 5-7 χιλιομ. Εἰς τὸ στενώτερον μέρος τὸ πλάτος εἶναι 1,3 χιλιομ. Τὸ στενὸν τοῦ Βοσπόρου ἔχει μῆκος 28 χιλιομ. καὶ πλάτος 0,7-3,3 χιλιομ. Τὸ εὐρωπαϊκὸν μέρος τῶν στενῶν τοῦ Ἑλλησπόντου σχηματίζεται ὑπὸ τῆς χερσονήσου τῆς Καλλιπόλεως, ἡ ὁποία πρὸς δυσμὰς βρέχεται ὑπὸ τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Εἰς τὴν νοτιᾶν ἄκρην τοῦ εὐρωπαϊκοῦ μέρους τοῦ Βοσπόρου κεῖται ἡ Κωνσταντινούπολις, (τὸ ἀρχαῖον Βυζάντιον, ἀποικία τῶν Μεγαρέων), παρὰ τὸν Κεράτιον κόλπον, ἄλλοτε πρωτεύουσα τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας (330-1453 μ.Χ.), ὅπου ὑπάρχει καὶ ὁ περίφημος ναὸς τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἱερὸν σύμβολον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ὁ ναὸς οὗτος ὠκοδομήθη ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίων τῶν διασήμων Ἑλλήνων ἀρχιτεκτόνων Ἀνθεμίου τοῦ ἐκ Τράλλεων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (Αἰδινίου) καὶ Ἰσιδώρου τοῦ ἐκ Μιλήτου, τῆς πατρίδος τοῦ ἐκ τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς ἀρχαιότητος, Θαλοῦ τοῦ Μιλησίου. Μεταξὺ

Ὁ Ναός τῆς Ἁγίας Σοφίας

Ἐλλησπόντου καὶ Βοσπόρου ἐκτείνεται ἡ θάλασσα τῆς Προποντίδος. Τὸ ἔδαφος τῆς Ἀν. Θράκης εἶναι πεδινὸν καὶ εἰς μερικὰ μέρη λοφώδες, τὸ δὲ κλίμα αὐτῆς εἶναι εἰς τὰ νότια παράλια μεσογειακὸν καὶ εἰς τὰ ἀνατολικά παράλια εἶναι μεταξύ μεσογειακοῦ καὶ ἠπειρωτικοῦ. Ἡ Ἀνατολ. Θράκη κατὰ τὸ 1919 κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὸ 1923 ἐδόθη ὑπὸ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων πάλιν εἰς τὴν Τουρκίαν. Οἱ Ἕλληνες ἐδιώχθησαν ἐξ αὐτῆς πλὴν 80 χιλ. περίπου εἰς τοὺς ὁποίους ἐπετράπη νὰ μείνουν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἡ Κωνσταντινούπολις εἶναι ἔδρα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, κατελήφθη δὲ ὑπὸ τῶν Τούρκων τὴν 29 Μαΐου 1453. Ἄλλαι πόλεις εἶναι ἡ Ἀδριανούπολις, ἡ Ραιδεστός, ἡ Συλυβρία, ἡ Καλλιπῶλις κλπ., ἄλλοτε ἀνδρούσαι Ἑλληνικαὶ πόλεις.

Ἡ Μικρὰ Ἀσία εἶναι ἡ κυρία περιοχὴ τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ 1923 ἔχει πρωτεύουσαν τὴν Ἀγκυραν.

Β. ΙΤΑΛΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

ΙΤΑΛΙΑ

Έκτ. 301.000 τετρ χιλιάμ. Πληθ. 49.455.000 κ.
Πυκνότης πληθ. 168 κάτ. κατὰ τετρ. χιλιάμ.

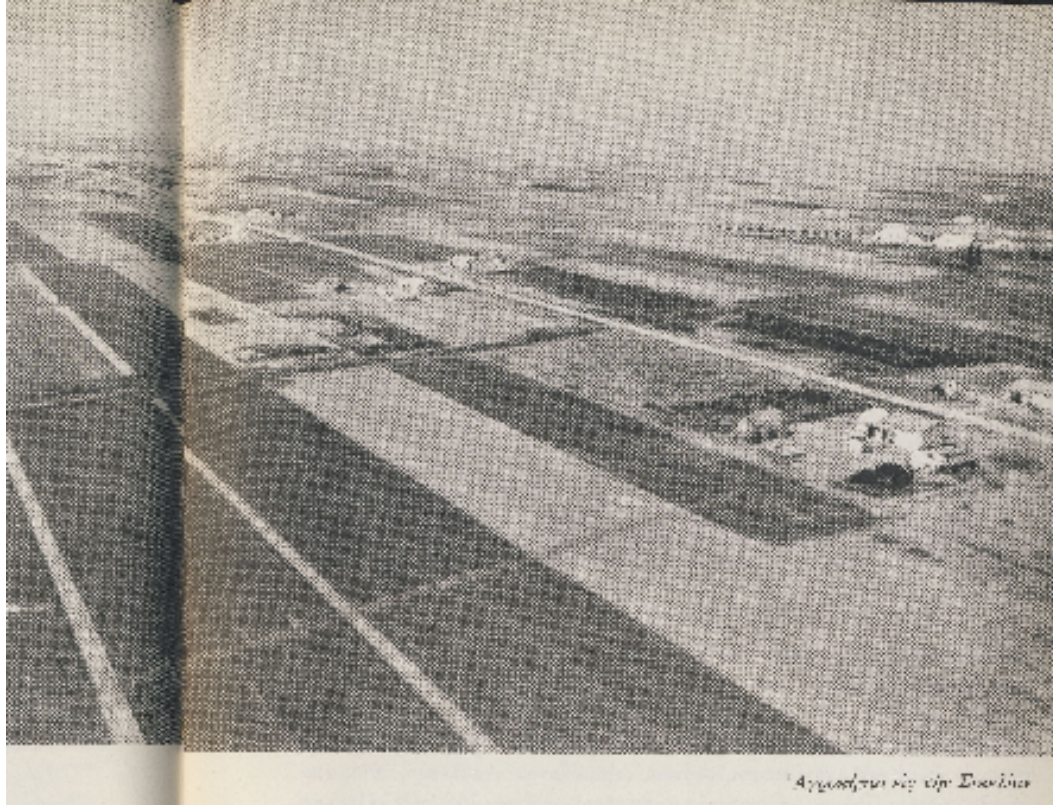
Θέσις. Όρια. Ἡ Ἰταλία ἀποτελεῖται ἐκ τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου καὶ τῶν νοτιῶς ταύτης εὐρισκομένων νήσων Σαρδηνίας καὶ Σικελίας. Πρὸς δυσμὰς ὄριζεται ὑπὸ τῆς Γαλλίας, πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τῆς Ἑλβετίας καὶ Αὐστρίας καὶ ἐν συνεχείᾳ πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς Γιουγκοσλαβίας. Τὸ μεγαλύτερον ὅμως μέρος τῆς χώρας πρὸς ἀνατολὰς μὲν θρέγεται ὑπὸ τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης καὶ τοῦ Ἰονίου πελάγους, πρὸς δυσμὰς δὲ ὑπὸ τοῦ Λυγιστικοῦ καὶ Τυρρηνικοῦ πελάγους.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Ἡ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς δυτικῆς καὶ βορείᾳ περιοχῇ τῆς χώρας καλύπτεται εἰς ἀρκετὸν πλάτος ὑπὸ τῆς μεγάλης ὄροσειρᾶς τῶν Ἄλπεων. Πολλοὶ λίμναι καὶ ποταμοὶ δίδουν εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἰδιαιτερον χρῶμα. Νοτιῶς τῶν Ἄλπεων, ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς ἐκτείνεται πεδιάς μέχρι τῆς θαλάσσης, ἡ ὁποία διαρρέεται ὑπὸ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Πάδου καὶ πλήθους παραποτάμων καὶ ἄλλων ποταμῶν. Σπουδαιότεροι ἐκ τούτων εἶναι ὁ Ἰζόντζο, ὁ Ταλιαμέντο καὶ ὁ Ἀδίγης, βορειῶς τοῦ Πάδου. Πολλοὶ ἄλλοι ποταμοὶ πηγάζουν ἐκ τῶν Ἀπεννίνων ὄρεων καὶ ἐκβάλλουν εἰς τὴν Ἀδριατικὴν θάλασσαν ἢ τὴν μεταξὺ Σαρδηνίας καὶ Σικελίας θάλασσαν, ἡ ὁποία καλεῖται Τυρρηνικὸν πέλαγος. Εἰς τὸ μέσον περίπου τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου ἐκβάλλει ὁ ποταμὸς Τίβερις, ὅστις πηγάζει ἐκ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τῶν Ἀπεννίνων ὄρεων. Νοτιοανατολικῶς τῶν ἐκβολῶν τοῦ Τιβέρεως ποταμοῦ (250 χιλιάμ. ἀπόστασις) κεῖται τὸ περίφημον ἡφαίστειον τοῦ Βεζουβίου (1181 μ.). Κατὰ τὸ ἔτος 79 π.Χ. τρεῖς πόλεις, ἡ Πομπηία, τὸ Ἡράκλειον καὶ αἱ Σταβιαί, κείμεναι εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Βεζουβίου, κατεστράφησαν τελείως ἀπὸ τὴν λάβαν τοῦ ἡφαιστείου. Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρᾶν τῆς Σικελίας εὐρίσκεται τὸ ἡφαίστειον τῆς Αἵτνης (3262 μ.).

Κατὰ μῆκος τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου ἐκτείνεται ἡ ὄροσειρὰ τῶν Ἀπεννίνων ὄρεων. Εἰς ὅλα ὅμως τὰ παράλια τῆς χερσονήσου, ὡς καὶ

τῶν νήσων Σαρδηνίας καὶ Σικελίας ὑπάρχουν πεδινὰ περιοχά, ἀλλοῦ στενωτέραι καὶ ἀλλοῦ εὐρύτεραι. Δύο μικρὰ χερσόνησοι χαρακτηρίζουν τὸ νότιον τμήμα τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου. Ἡ μία κεῖται πρὸς ἀνατολάς, ὅπου τὸ ἀκρωτήριο τοῦ Ὀτράντο (ἀπέχει 75 χιλίωμ. ἀπὸ τῆς Ἀλβανίας). Ἡ ἄλλη, ἡ χερσόνησος τῆς Καλαυρίας, κεῖται πρὸς νότον. Αἱ δύο αὗται μικρὰ χερσονήσοι σχηματίζουν τὸν εὐρὺν κόλπον τοῦ Τάραντος. Πρὸς δυσμὰς τῆς χερσονήσου τῆς Καλαυρίας εὐρίσκεται ἡ νῆσος Σικελία, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡ μικροτέρα ἀπόστασις (πορθμὸς τῆς Μεσσήνης) εἶναι 3

Αγροσκήματα επί Σικελίας

χιλιόμε.

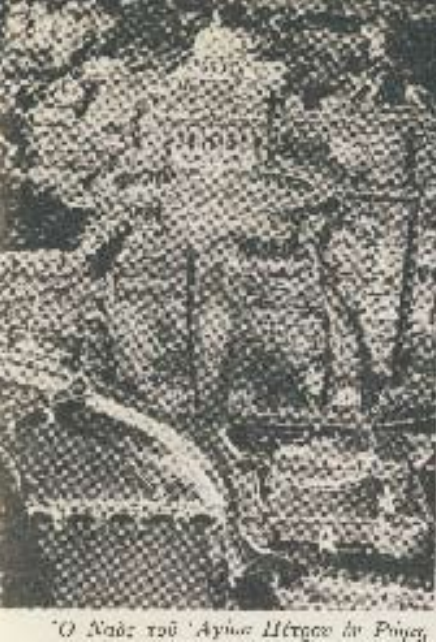
Κλίμα. Το κλίμα τῆς Ἰταλίας ἐν γένει εἶναι μεσογειακόν. Εἰς τὴν βόρειον ὅμως Ἰταλίαν καὶ ἰδίως εἰς τὴν παρὰ τὰς Ἄλπεις περιοχὴν τὸν μὲν χειμῶνα ἐπικρατεῖ πολὺ ψῦχος, τὸ δὲ θέρος εἶναι δροσερόν. Τὸ κλίμα τῆς χώρας, εὐνοεῖ τὴν ἀνάπτυξιν μεσογειακῶν φυτῶν (ἐλαίας, ἀμπέλου, πεύκης, ἐλάτης κλπ.) καὶ τὴν ἐκτροφὴν τῶν αἰγοπροβάτων καὶ τῶν βοοειδῶν.

Πληθυσμὸς. Οἱ παλαιότεροι κάτοικοι τῆς Ἰταλίας ὀνομάζοντο Ἑτροῦσκοι, ἐν ᾧ οἱ μεταγενέστεροι τούτων ὀνομάζοντο Λατῖνοι ἢ Ῥωμαῖοι ἐκ τῆς πόλεως Ῥώμης, ἣ ὁποία ἐκτίσθη περὶ τὸ ἔτος 753 π.Χ. Περὶ τὸ 750 π.Χ. ἔγινεν ὁ ἀποικισμὸς τῆς Νοτίου Ἰταλίας καὶ Σικελίας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Αἱ ἑλληνικαὶ πόλεις ἐκεῖ ἀνεπτύχθησαν σπουδαίως, ὥστε ἡ νότιος Ἰταλία καὶ Σικελία ὀνομάσθησαν Μεγάλῃν

Τὸ ἔρειπνον τοῦ Καίσαρου τοῦ Ἁγίου, Ἡρώδης (Ἐργασίαν ἀπο-
τελεσθεῖσα ἐπιπέδου 50 γαλ. περίπου ὀρειῶν).

Ἑλλάς. Ἐκεῖ ἔδρασαν οἱ σπουδαῖοι Ἕλληνες ἐπιστήμονες Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, Ἐμπεδοκλῆς, Παρμενίδης, Ζήνων ὁ Ἐλεάτης (ἐκ τῆς πόλεως Ἐλέα), Ἀρχύτας, ὁ Ταραντῖνος (ἐκ τῆς πόλεως Τάρας), ὁ Ἀρχιμήδης, ὁ Συρακόσιος (ἐκ τῆς πόλεως Συρακοῦσαι τῆς Σικελίας) καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Καὶ σήμερον ἀκόμη υπάρχουν εἰς τὴν νότιον Ἰταλίαν πολλὰ χωρία Ἑλληνικά, ὅπου ὁμιλεῖται ἢ ἑλληνικὴ γλῶσσα. Οἱ κάτοικοι των εἶναι ὑπερήφανοι διὰ τὴν Ἑλληνικὴν των καταγωγὴν. Οἱ Ῥωμαῖοι ἐξεσπολιτίσθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Περὶ τὸν πέμπτον αἰῶνα π.Χ. δὲν εἶχον ἀκόμη ἀλφάβητον διὰ τὴν γλῶσσαν των καὶ παρεκάλεσαν τοὺς Ἕλληνας νὰ τοὺς δώσουν ἐν ἀλφάβητον. Ἐκ τῶν ἀλφάβητων, τὰ ὅποια οἱ Ἕλληνες ἔθεσαν εἰς τὴν διάθεσίν των, οἱ Ῥωμαῖοι ἐξέλεξαν τὸ ἀλφάβητον τῆς Χαλκίδος, τὸ ὅποιον εὐρον ὡς εὐκολώτερον (τὸ σημερινὸν λατινικὸν ἀλφάβητον). Ὀλίγον ἀργότερον ἔστειλαν εἰς τὰς Ἀθήνας πρέσβεις καὶ ἔλαβον καὶ νόμους ἑλληνικοὺς διὰ νὰ κυβερνῶνται. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, οἱ μὲν Ἕλληνες ἐξησθένθησαν, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἔγιναν ἰσχυροί, ὥστε κατὰ τὸ ἔτος 146 π.Χ. κατέλαβον ὀλόκληρον τὴν Ἑλλάδα καὶ ὀλίγον ἑραδύτερον ἵδρυσαν τὴν Ῥωμαϊκὴν Αὐτοκρατορίαν. Ἡ Ῥώμη ἔγινε καὶ εἶναι ἀκόμη καὶ σήμερον κέντρον τῶν Καθολικῶν χριστιανῶν, με ἀρχηγὸν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ὀνομαζόμενον Πάπαν (τῶν Ὀρθοδόξων χριστιανῶν ὁ Ἀρχηγὸς ὀνομάζεται Πατριάρχης). Μικρὰ

Ὁ Ναός τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ ἐν Ρώμῃ.

Ἡ Βασιλικὴ τοῦ Μαξιμιανίου.

περιοχὴ τῆς Ῥώμης ἔχει παραχωρηθῆ εἰς τὸν Πάπαν καὶ ἀποτελεῖ τὸ Κράτος τοῦ Βατικανοῦ (Βατικανὸν κυρίως ὀνομάζεται τὸ Μέγαρον ὅπου κατοικεῖ ὁ Πάπας).

Οἱ σημερινοὶ Ἴταλοὶ προέρχονται ἐξ ἐπιμιξίας τῶν παλαιῶν κατοίκων τῆς χώρας καὶ τῶν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς εἰσβαλόντων εἰς τὴν Ἰταλίαν ἄλλων λαῶν. Ἡ ἰταλικὴ γλῶσσα διεμορφώθη ἐκ τῆς λατινικῆς. Κατὰ τὸ θρήσκευμα οἱ Ἴταλοὶ εἶναι Καθολικοὶ χριστιανοί. Πολίτευμα τῆς χώρας εἶναι ἡ Δημοκρατία.

Πόλεις. Αἱ σπουδαιότεραι πόλεις τῆς Ἰταλίας εἶναι: Ῥώμη (2.000.000 κ.). Εἶναι ἐκτισμένη εἰς ἐπτὰ λόφους, παρὰ τὰς δύο ὄχθας τοῦ Τιβέρεως. Εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἰταλίας καὶ ἔχει πολλὰ ἀνώτερα Πνευματικὰ Ἰδρύματα. Λέγεται καὶ αἰωνία πόλις καὶ Ἁγία πόλις ἢ ὀνομασία Ἁγία πόλις ἐδόθη, διότι εἶναι αὕτη ἔδρα τοῦ Ἀρχιεπισκοπῆ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τὴν νότιον Ἰταλίαν μεγάλη πόλις εἶναι ἡ Νεάπολις (1.180.000 κ.), σπουδαῖος λιμὴν καὶ βιομηχανικὸν καὶ ἐμπορικὸν κέντρον. Τὸ Μπάρι (310.000 κ.) καὶ Βρινδῆσιον (70.000 κ.), λιμένες ἐπὶ τῆς Ἀδριατικῆς, Τάρας εἰς τὸν ὁμώνυμον κόλπον (90.000 κ.). Εἰς τὸ στενὸν τῆς Μεσσηνίας εἰς μὲν τὴν χερσόνησον τῆς Καλαυρίας κεῖται ἡ πόλις Ῥήγιον, ἀπέναντι δὲ ταύτης εἰς τὴν Σικελίαν ἡ πόλις

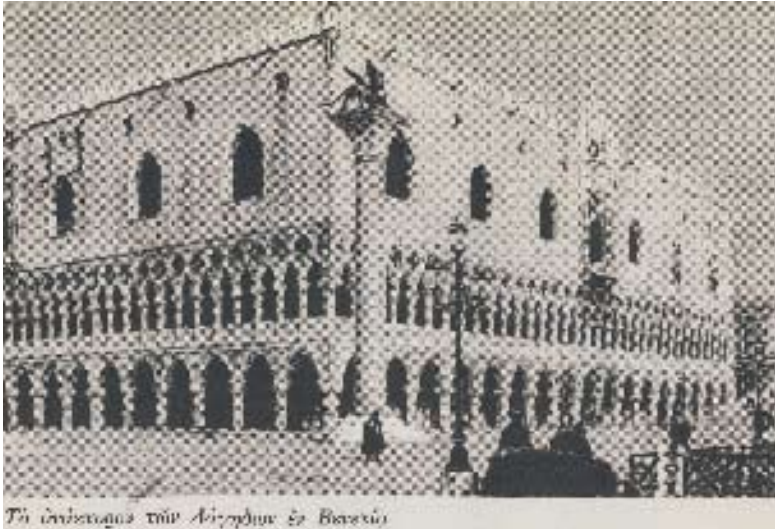
Λατρεία εἰς Νεαπόλεις. Εἰς τὸ ὑψὸς τὸ ἱερουργεῖον τοῦ Βεζουβίου

Μεσσήνη (250.000 κ.). Ἄλλαι πόλεις τῆς Σικελίας εἶναι ἡ Κατάνη (358.000 κ.) πλησίον τοῦ ἠφαιστείου τῆς Αἵτνης, αἱ Συρακοῦσαι ἡ πατρίς τοῦ Ἀρχιμήδους, τὸ Παλέρμον (557.000 κ.), (ἡ ἄλλοτε ἐλληνικὴ πόλις Πάνορμος) καὶ ὁ Ἀκράγας. Εἰς τὴν νῆσον Σαρδηνίαν πρωτεύουσα εἶναι ἡ πόλις Κάλιαρι (169.000 κ.). Βορείως τῆς νήσου ταύτης κεῖται ἡ γαλλικὴ νῆσος Κορσική. Εἰς τὴν βόρειον Ἰταλίαν πόλεις εἶναι: Τουρῖνον (1.000.000 κ.), πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας τοῦ Πεδεμοντίου καὶ κέντρον βιομηχανικόν, Μιλᾶνον (1.500.000 κ.), πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας Λομβαρδίας μετὰ παλαιὸν καθεδρικὸν ναὸν καὶ περίφημον Λυρικὴν Σκηπὴν (ὄπερα, Σκάλα τοῦ Μιλάνου). Γένουα (760.000 κ.), σπουδαῖος λιμὴν τῆς ἐπαρχίας Λιγυστικῆς. Λιβόρνον (160.000 κ.) σπουδαῖος λιμὴν. Φλωρεντία (425.000 κ.), ὀνομαστὴ διὰ τὰς περιφῆμους Πινακοθήκας καὶ τὰς παλαιὰς Ἐκκλησίας τῆς. Πίζα (80.000 κ.) μετὰ τὸν περίφημον κεκλιμένον Πύργον τῆς. Βολωνία (ἡ Μπολόνια, 425.000 κ.). Ἔχει βιομηχανίαν τροφίμων, Ἀνωτάτην Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν καὶ τὸ ἀρχαιότερον Πανεπιστήμιον τῆς Εὐρώπης, τῶν νεωτέρων χρόνων, ἰδρυθὲν τῷ 1119 μ.Χ. (Τὸ ἀρχαιότερον, ἐκ τῶν Πανεπιστημίων

Ὁ Μητροπολιτικὸς Ναός τῆς Φλωρεντίας

τῶν νεωτέρων χρόνων εἶναι τὸ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἰδρυθὲν περὶ τὸ 500 μ.Χ. Τὰ ἀρχατότερα δὲ Πανεπιστήμια τοῦ κόσμου εἶναι τὰ Ἑλληνικὰ Πανεπιστήμια, τῆς Μιλήτου ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, 600 π.Χ., τοῦ Κρότωνος τῆς Νοτίου Ἰταλίας (Μ.Ἑλλάδος) καὶ τῶν Ἀθηνῶν). Ἡ Πάδουα (200.000 κ.) με ἀκμάζουσαν βιομηχανίαν δέρματος, τεχνητῆς μετάξης, μηχανῶν. Βενετία (343.000 κ.) ἐκτισμένη ἐπὶ 100 νησίδων. Ἡ συγκοινωνία τῶν κατοίκων γίνεται διὰ βενζινοπλοίων καὶ λέμβων (γόνδολαι). Τεργεστή (285.000 κ.), παρὰ τὰ σύνορα πρὸς τὴν Γιουγκοσλαβίαν. Νοτιώτερον παρὰ τὴν Ἀδριατικὴν θάλασσαν κεῖνται αἱ πόλεις Ραβέννα (108.000 κ.) Ῥίμινι καὶ Ἀγκών. Εἰς τὸ Ῥίμινι κατὰ τὸν δεῦτερον παγκόσμιον πόλεμον (1939-1945) μία Ἑλληνικὴ Ταξιαρχία ἡρωϊκῶς μαχομένη ἐνίκησε μετὰ τῶν τότε συμμάχων μας τοὺς Γερμανοὺς. Ἐκ τῆς νίκης αὐτῆς ὠνομάσθη ἡ Ταξιαρχία αὐτὴ Ταξιαρχία Ῥίμινι. Ἡ Ἰταλία ἔχει 23 Πανεπιστήμια καὶ 10 Πολυτεχνεῖα. Ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν εἶναι 200.000, ἐκ τῶν ὁποίων 26.000 εἶναι ξένοι.

Οικονομική Ζωή. Η άλιεία είναι πολύ ανεπτυγμένη και εφαρμόζονται εις την Ιταλίαν ὅλαι αἱ ἐπιστημονικαὶ μέθοδοι διὰ τὸν πλουτισμὸν τῆς θαλάσσης εἰς ἰχθύς. Ἡ άλιεία διὰ δυναμίτιδος ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς, διότι ἡ δυναμίτις καταστρέφει τὸν πλοῦτον τῶν θαλασσῶν. Εἰς τὰς λίμνας καὶ εἰς τοὺς ποταμοὺς τῆς Ἰταλίας ἐκτρέφονται ἐπιστημονικῶς πολλὰ εἶδη ἰχθύων.

Δάση ἢ Ἰταλία δὲν ἔχει πολλά. Τελευταίως ὅμως γίνεται συστηματικὴ ἀναδάσωσις. Ἡ κτηνοτροφία καὶ ἡ Γεωργία εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένα. Διατρέφονται πολλὰ αἰγοπρόβατα καὶ βοοειδῆ. Τὰ 40% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας ἀσχολοῦνται μὲ τὴν γεωργίαν, ἡ ὁποία γίνεται μὲ ὅλας τὰς ἐπιστημονικὰς μεθόδους. Παράγονται μεγάλοι ποσότητες δημητριακῶν, βάμβακος, ὀρύζης, γεωμήλων, σακχαροτεύτων κλπ. Ἡ ἔλαια, ἡ ἄμπελοσ, τὰ ἔσπεριδοειδῆ καὶ ἡ μορέα εὐδοκίμοῦν πολὺ. Ἡ Ἰταλία εἶναι ἡ δευτέρα χώρα μετὰ τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν παραγωγὴν οἴνου καὶ ἡ δευτέρα χώρα μετὰ τὴν Ἰσπανίαν εἰς τὴν παραγωγὴν ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν.

Τὸ ὑπέδαφος τῆς Ἰταλίας δὲν εἶναι πλούσιον εἰς ὀρυκτά. Ἐχει ὅμως ὑδράργυρον καὶ μεταλλεύματα σιδήρου, μολύβδου, ψευδαργύρου καὶ πολλὰ θειοχώματα, ἐκ τῶν ὁποίων λαμβάνεται τὸ θεῖον (θειάφι) ὡς καὶ καλὰ μάρμαρα (Καρράρας).

Ἡ βιομηχανία τῆς Ἰταλίας εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένη, καίτοι ἡ χώρα στερεῖται γαιάνθρακος καὶ πετρελαίου. Μεγάλον ποσὸν ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας λαμβάνεται ἀπὸ τὴν πτώσιν τῶν ὑδάτων. Σπουδαιότεραι βιομηχαναί εἶναι: τῶν αὐτοκινήτων, ἀμαξῶν, σιδηροδρόμων καὶ σιδηρομηχανῶν, ὑφασμάτων, μηχανημάτων, λιπασμάτων, χημικῶν προϊόντων, ζυμαρικῶν, χάρτου κλπ.

Ἡ συγκοινωνία εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένη. Τὸ μῆκος τῶν ὁδῶν εἶναι 170.700 χιλιομ. ἐν ᾧ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν 22.000 χιλιομ. Σπουδαιότεροι λιμένες εἶναι τῆς Γενούης, Νεαπόλεως, Βενετίας, Μεσσήνης, Παλέρμου, Λιβόρνου, Βρινδήσιου, Τεργέστης. Πολὺ πυκνὴ εἶναι καὶ ἡ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία.

Τὴν Ἰταλίαν ἐπισκέπτονται κατ' ἔτος 12.000.000 περίπου περιηγηταί (τὴν Ἑλλάδα 300.000). Ὁ μεγάλος αὐτὸς ἀριθμὸς περιηγητῶν ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι αἱ ἀποστάσεις πολλῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν (Γαλλίας, Γερμανίας κλπ.) ἐκ τῆς Ἰταλίας εἶναι μικραὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀποστάσεις αὐτῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος. Ἐκτὸς αὐτοῦ, εἰς τὸν ἀνωτέρω ἀριθμὸν περιλαμβάνονται καὶ οἱ διαβατικοὶ περιηγηταὶ οἱ διανυκτερεύοντες 1 ἢ 2 ἢ 3 νύκτας. Χάρις εἰς τὴν καλὴν ὀργάνωσιν ἐκ τῶν περιηγητῶν ὠφελεῖται ἡ Ἰταλία πολὺ. Ἡ μεγάλη κίνησις τῶν περιηγητῶν εἰς τὴν Ἰταλίαν ὀφείλεται: 1) εἰς τὰς ἀρχαιότητας τῆς χώρας, 2) εἰς τὸ καλὸν κλίμα (Μέσης καὶ Νοτίου Ἰταλίας καὶ Σικελίας), 3) εἰς τοὺς καλοὺς δρόμους, 4) εἰς τὰ καλὰ ξενοδοχεῖα, 5) εἰς τὴν καλὴν ὀργάνωσιν τῶν ξεναγήσεων καὶ 6) εἰς τὴν καλὴν συμπεριφορὰν τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ πρὸς τοὺς ξένους. Τὸ ἐμπόριον τῆς Ἰταλίας εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένον.

Ἡ Ἰταλία εἰσάγει πρώτας βιομηχανικὰς ὕλας, πετρέλαιον καὶ προϊόντα ζυλείας. Ἐξάγει δὲ αὐτοκίνητα, μηχανήματα, ὑφάσματα, χημικὰ προϊόντα, θεῖον, οἶνον, ἔλαιον, ἐσπεριδοειδῆ.

Τὰ 70% τῶν εἰσαγομένων ἐτησίως ἐμπορευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσάονται ἐκ τῆς Ἰταλίας, ἀξίας 1.200 ἑκατομ. δρχ. καὶ τὰ 7,4% τῶν ἐξαγομένων ἐτησίως ἐμπορευμάτων μας ἐξάγονται εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀξίας 450 ἑκατ. δρχ.

Ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰσάγομεν κυρίως βιομηχανικὰ εἶδη (μηχανήματα, χημικὰ προϊόντα) καὶ ἐξάγομεν εἰς αὐτὴν ποτά, καπνὸν καὶ πρώτας ὕλας.

Νόμισμα ἡ Ἰταλία ἔχει τὴν λιρέτταν=100 ἑκατοστά. 625 λιρέτται=30 δρχ. (1 δολλάριον).

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΙΝΟΥ ΚΑΙ Η ΜΑΛΤΑ

Νοτίως του Ρίμινι μικρά τις περιοχή με μερικά δικαιώματα ανεξαρτησίας αποτελεί την λεγομένη Δημοκρατίαν του Αγίου Μαρίνου, έκτάσεως 61 τετρ. χιλιομ. και πληθυσμού 14.000 κατ. (Νομός Αττικής=3805 τετραγωνικά χιλιόμετρα).

Η νήσος Μάλτα (325.000 κ.) με πρωτεύουσαν την πόλιν Βαλέττα, εύρίσκεται νοτίως τής Σικελίας και κατείχετο υπό των Άγγλων. Απετέλει άλλοτε σπουδαίαν ναυτικήν βάση αὐτῶν εἰς τὴν Μεσόγειον. Σήμερον με τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀεροπορίας δὲν ἔχει στρατηγικὴν σημασίαν. Κατὰ τὸ ἔτος 1963 ἔγινε ἀνεξάρτητον Κράτος, ἐν ᾧ ἡ Ἄγγλία διετήρησε δικαιώματά τινα.

Γ. ΙΒΗΡΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Αυτή περιλαμβάνει την Ισπανία και την Πορτογαλία.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Έκτ. 503.500 τετρ. χιλιάμ. Πληθ. 30.817.000 κ.

Πυκνότης πληθ. 59 κάτ. κατά τετρ. χιλιάμ.

Θέσις. Όρια. Η Ισπανία είναι τὸ μεγαλύτερον ἐκ τῶν δύο Κρατῶν τῆς Ἰβηρικῆς χερσονήσου (τὸ ἄλλο εἶναι ἡ Πορτογαλία). Πρὸς νότον χωρίζεται ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Γιβραλτάρ, τοῦ ὁποίου

τὸ στενότερον μέρος ἔχει πλάτος 14 χιλιόμετρα. Πρὸς δυσμὰς βρέχεται ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ καὶ συνορεύει ἀφ' ἐτέρου κατὰ ξηρὰν πρὸς τὴν Πορτογαλίαν. Πρὸς βορρᾶν βρέχεται ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ συνορεύει πρὸς τὴν Γαλλίαν διὰ τῆς ὀροσειρᾶς τῶν Πυρηναίων. Πρὸς ἀνατολὰς τέλος βρέχεται ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἔδαφος τῆς Ἰσπανίας εἶναι γενικῶς ὄρεινόν. Αἱ ὀροσεIRAΙ τῆς χώρας διευθύνονται ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς, πλὴν τῆς ὀροσειρᾶς τῶν Ἰβηρικῶν ὀρέων, τὰ ὁποῖα διευθύνονται ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον. Τὰ κυριώτερα ὄρη τῆς χώρας εἶναι: τὰ Κανταβρυγικὰ πρὸς βορρᾶν, τὰ Πυρηναῖα ἀνατολικώτερον, τὰ Καστιλιανὰ εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἰσπανίας, τὰ Ἰβηρικά, μετὰξὺ Καστιλιανῶν καὶ Πυρηναίων καὶ τὰ δύο πρὸς νότον ὄρη, Σιέρρα Μορένα καὶ Σιέρα Νεβάδα.

Οἱ κυριώτεροι ποταμοὶ εἶναι: ὁ Ἔβρος, ὁ ὁποῖος πηγάζει ἐκ τῶν ἀνατολικῶν Κανταβρυγικῶν ὀρέων καὶ ἐκβάλλει εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν. Ὁ Ντούερο, ὁ ὁποῖος πηγάζει ἐκ τῶν Ἰβηρικῶν ὀρέων καὶ ἐκβάλλει διὰ τῆς Πορτογαλίας εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ὠκεανὸν δεχόμενος πολλοὺς παραποτάμους. Τὸ κέντρον τῆς χώρας διαρρέεται ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Τάγου, με διευθύνσιν ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς, ὅστις ἐκβάλλει διὰ τῆς Πορτογαλίας εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ὠκεανόν. Παραλλήλως σχεδὸν πρὸς τὸν Τάγον καὶ νοτιώτερον τούτου ῥέει ὁ ποταμὸς Γκουαντιάνα, ὅστις ἐκβάλλει ἐπίσης εἰς τὸν Ἀτλαντικόν. Ἀκόμη νοτιώτερον ῥέει ὁ ποταμὸς Γκουανταλιβίρ πρὸς τὸν Ἀτλαντικόν, ἐν ᾧ ἀρκετοὶ ἄλλοι μικρότεροι ποταμοὶ διευθύνονται ἐκ τῆς κεντρικῆς Ἰσπανίας πρὸς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν. Πέντε λίμναι τῆς χώρας, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ τρεῖς εἶναι μικρότεροι, εἶναι πηγαὶ ποταμῶν.

Κλίμα. Εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ὄρεινὴν περιοχὴν (ἰσπανικὸν ὄροπέδιον) τὸ κλίμα εἶναι μετρίως ἠπειρωτικόν, ἐν ᾧ εἰς τὴν βορειοδυτικὴν εἶναι ὠκεάνιον καὶ εἰς τὴν νοτιὰν καὶ ἀνατολικὴν περιοχὴν εἶναι μεσογειακόν. Αἱ βροχαὶ δὲν εἶναι πολλαί, πλὴν τῆς βορειοδυτικῆς παραλίας. Τὸ κλίμα τῆς χώρας εὖνοσι τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐλαίας καὶ τῆς ἀμπέλου, ὡς καὶ τῆς πεύκης καὶ τῆς φελλοδρυός. Αἰγοπρόβατα, χοῖροι καὶ βοοειδῆ ὑπάρχουν πολλά.

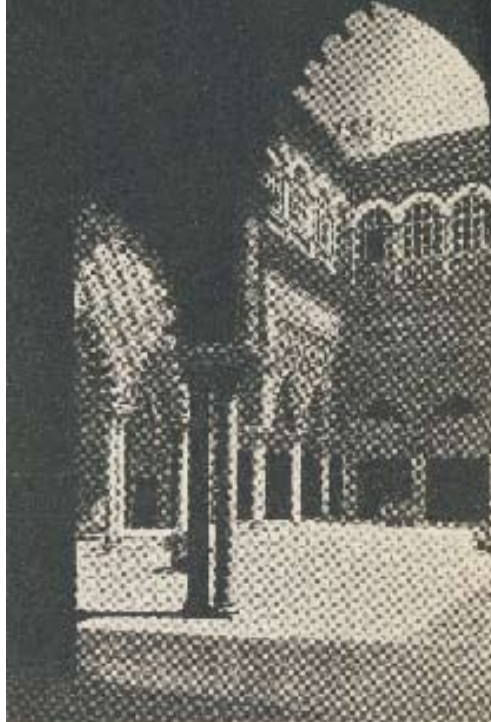
Πληθυσμὸς. Παλαιότεροι κάτοικοι τῆς Ἰσπανίας ἦσαν οἱ Ἰβηρες καὶ οἱ Κέλται. Κατὰ τὸ ἔτος 300 π.Χ. κατελήφθη ἡ Ἰσπανία ὑπὸ

τῶν Καρχηδονίων καὶ μετὰ 100 ἔτη περίπου κατελήφθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. Ἡ ἰσπανικὴ γλῶσσα ἔχει πολλὰς ὁμοιότητας πρὸς τὴν λατινικὴν. Κατὰ τὸ 500 μ.Χ. κατελήφθη ὑπὸ τῶν Γότθων καὶ περὶ τὸ 700 μ.Χ. ὑπὸ τῶν Ἀράβων. Ὁλόκληρος ἡ Ἰσπανία ἐγένετο ἀνεξάρτητον Κράτος κατὰ τὸ ἔτος 1469 καὶ ἀπέκτησε μεγάλην ναυτικὴν δύναμιν. Οἱ Ἰσπανοὶ συνέβαλον πολὺ εἰς τὰς μεγάλας γεωγραφικὰς ἀνακαλύψεις καὶ ἐδημιούργησαν μέγα ἀποικιακὸν Κράτος, ἰδίως εἰς τὴν Ν. Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν Κούβαν. Εἰς τὰς χώρας αὐτὰς ὁμιλεῖται ἤδη ἡ ἰσπανικὴ γλῶσσα (ἐκτὸς τῆς Βραζιλίας, ὅπου ὁμιλεῖται ἡ πορτογαλική).

Κατὰ τὸ ἔτος 1588 κατεστράφη ὁ ἰσπανικὸς στόλος ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν καὶ ἡ Ἰσπανία ἔχασε τὴν μεγάλην αὐτῆς δύναμιν. Μετὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον (1936-1939) ἡ Ἰσπανία διοικεῖται δικτατωρικῶς.

Κατὰ τὸ θρήσκευμα οἱ Ἰσπανοὶ εἶναι Καθολικοὶ χριστιανοί.

Ἡ Ἰσπανία διαιρεῖται εἰς τὰς ἐξῆς μεγάλας ἐπαρχίας, αἱ ὁποῖαι ἄλλοτε ἦσαν ἀνεξάρτητα Κράτη: Πρὸς βορρᾶν, 1) τὴν Γαλικίαν, 2) τὴν Ἀστουρίαν, 3) τὴν Λεώνην, 4) τὴν ἐπαρχίαν τῶν Βάσκων εἰς τὰ δυτικὰ Πυρηναία. Οἱ Βάσκοι εἶναι ἀπόγονοι τῶν παλαιοτάτων κατοίκων τῆς Ἰσπανίας, παλαιοτέρων τῶν Ἰβήρων καὶ τῶν Κελτῶν. Οὔτε ἡ γλῶσσα των, οὔτε τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔθιμα ὁμοιάζουν πρὸς τὰ τῶν λοιπῶν Ἰσπανῶν. Νοτιώτερον, διαιρεῖται εἰς τὰς ἐπαρχίας 5) τῆς

Ἡ ἀνάκτορος-πρεσβυτερίου Ἀλκιβίου παρὰ τὴν Σεβίλλην

Ναβάρρας, 6) τής Καταλονίας, 7) τής Άραγονίας, 8) τής Καστιλίας. Άκόμη νοτιώτερον, εις τὰς ἐπαρχίας, 9) τής Έστρεμαδούρας, 10) τής Άνδαλουσίας, και 11) τής Μουρκίας.

Πόλεις. Αί σπουδαιότεραι πόλεις είναι: Μαδρίτη (2.000.000 κ.). Εύρίσκεται εις τὸ κέντρον τῆς χώρας και είναι ἡ πρωτεύουσα αὐτῆς, με Πανεπιστήμιον, παλαιούς Ναούς και Μουσεία. Είναι πνευματικὸν και βιομηχανικὸν κέντρον τῆς χώρας. Μπιλμπάο (270.000 κ.) λιμὴν πρὸς βορρᾶν τῆς χώρας, Όβιέδο (135.000 κ.). Βαλλαδολιδ (135.000 κ.), Σαραγόσα (305.000 κ.), εις τὰς ὄχθας τοῦ Έβρου. Βαρκελώνη (1.510.000 κ.), ὁ μεγαλύτερος λιμὴν τῆς Ίσπανίας εις τὴν Μεσόγειον θάλασσαν. Νοτιώτερον κείται ἡ Βαλεντία (570.000 κ.), σπουδαῖος ἐπίσης λιμὴν. Τολέδο, Σεβίλλη (450.000 κ.), Γρανάδα (160.000 κ.), Κόρδοβα (190.000 κ.). Παρὰ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν εὐρίσκονται και αἱ πόλεις Άλικάντη, Καρθαγένη (115.000 κ.), Μουρκία, Μαλάγα. Ἡ πόλις Κάδιξ (τὰ ἀρχαία Γάδειρα) είναι λιμὴν, ἐπὶ τῆς νοτίας πρὸς τὸν Άτλαντικὸν ὠκεανὸν περιοχῆς (110.000 κ.).

Άνατολικῶς τῆς Βαλεντίας κείνται αἱ ἰσπανικαὶ νῆσοι αἱ ὀνομαζόμεναι Βαλεαρίδες: Μαγιόρκα, Μινόρκα, Ίμπιτσα και Φορμεντέρα. Μεγαλυτέρα τούτων είναι ἡ Μαγιόρκα με πρωτεύουσαν τὴν Πάλμαν (165.000 κ.).

Οἰκονομικὴ Ζωή. Άρκετὰ ἀνεπτυγμένη είναι ἡ ἀλιεῖα τῆς ἀρίγγης και σαρδίνης (βέγγας και σαρδέλλας).

Έκ τοῦ ἐδάφους τῆς χώρας 10% καλύπτονται ὑπὸ δασῶν. Τὰ 50% είναι ἄγονον και ὄρεινόν. Καλλιεργήσιμον ἐδαφος είναι τὰ 30% τοῦ ἐδάφους τῆς. Ἡ κτηνοτροφία είναι πολὺ ἀνεπτυγμένη (αἰγοπρόβατα, βοσειδῆ κλπ.). Περιφῆμον είναι τὸ εἶδος τῶν ἰσπανῶν προβάτων «Μερινός» ἐκ τῶν ὁποίων λαμβάνεται ἐκλεκτῆς ποιότητος ἔριον, κατάλληλον διὰ πολὺτιμα μάλλινα ὑφάσματα.

Αἱ γεωργικαὶ καλλιέργειαι εὐνοοῦνται μὲν ὑπὸ τοῦ κλίματος, ὅχι ὅμως ὑπὸ τῆς μορφολογίας τοῦ ἐδάφους, διότι δὲν ὑπάρχουν μεγάλα πεδιάδες. Καλλιεργοῦνται δημητριακοὶ καρποὶ και ὄσπρια ἐντατικῶς. Ὁ παραγόμενος ὅμως σίτος δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ίσπανικοῦ λαοῦ. Ἡ ἐλαια εὐδοκιμεῖ πολὺ. Ὑπάρχουν μεγάλα ἐκτάσεις ἐλαιῶνων. Ἡ Ίσπανία είναι ἡ πρώτη ἐλαιοπαραγωγὸς χώρα τοῦ κόσμου. Ἡ ἄμπελος εὐδοκιμεῖ πολὺ, ὡς ἐπίσης τὰ ἐσπεριδοειδῆ και τὰ ὀπωροφόρα δένδρα.

Τὰ δένδρα Ἀλβανίας
εἰς τὴν πόλιν Γουιάνα

Ἡ Ἰσπανία εἶναι πλουσία χώρα εἰς ὀρυκτά. Ἐξάγονται ἐκ τοῦ ἐδάφους μεγάλαι ποσότητες μεταλλευμάτων σιδήρου, χαλκοῦ, μολύβδου, ψευδαργύρου, κασσιτέρου, ὑδραργύρου. Τὸ πλεῖστον τῶν ἐξαγομένων μεταλλευμάτων πωλεῖται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διότι ἡ Ἰσπανία δὲν ἔχει ἀνεπτυγμένη τὴν βιομηχανίαν τῶν μηχανῶν. Κοιτάσματα γαιάνθρακος δὲν ὑπάρχουν. Ὑπάρχουν πολλοὶ καταρράκται δὲν ἔχει γίνεαι ὅμως ἐκμετάλλευσίς αὐτῶν, ὥστε νὰ λαμβάνεται ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ἐκ τῆς πτώσεως τῶν ὑδάτων.

Ἀνεπτυγμέναι βιομηχανίαι εἶναι: Ὑφαντουργίας, ὑελοποιίας, διατηρημένων τροφῶν, ἐλαιουργίας, οἰνοποιίας, δερμάτων.

Αἱ ὀδικαὶ καὶ σιδηροδρομικαὶ συγκοινωνίαι δὲν εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμέναι, λόγῳ τοῦ ὄρεινου τοῦ ἐδάφους. Τελευταίως ἀνεπτύχθησαν πολὺ αἱ ἀεροπορικαὶ συγκοινωνίαι. Τὸ ἐμπόριον εἶναι ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένον.

Ἡ Ἰσπανία εἰσάγει σίτον, καφέν, σάκχαριν, καπνόν, πετρέλαιον, αὐτοκίνητα, χημικὰ προϊόντα καὶ μηχανήματα. Ἐξάγει δὲ ἔλαιον, ἐσπεριδοειδῆ, ὑδράργυρον, μεταλλεύματα, δέρματα, ὀπώρας, φελλόν. Τὸ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον εἶναι ἀσήμαντον, διότι ἐξάγει τὰ αὐτὰ προϊόντα, ὅπως καὶ ἡ Ἑλλὰς. Μόνον ὑδράργυρον καὶ φελλόν εἰσάγομεν ἐκ τῆς Ἰσπανίας.

Νόμισμα τῆς χώρας εἶναι ἡ πεσέτα=100 ἑκατοστὰ. 60 πεσέται=30 δρχ. (1 δολλάριον).

Κήπος τοῦ Ἀλκατόρου
Φρονιτέρας τῆς ἀρχαιο-
γυμνασίου Καρμελιτῶν
ἀπέμμευοι

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Ἐκτ. 92.000 τετρ. χιλίωμ. Πληθ. 9.944.000 κ.
Πυκνότης πληθ. 98 κάτ. κατὰ τετρ. χιλίωμ.

Θέσις. Ὅρια. Ἡ Πορτογαλία εὐρίσκεται εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Ἰβηρικῆς χερσονήσου καὶ ὀρίζεται πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς Ἰσπανίας, ἐν ᾧ πρὸς δυσμὰς καὶ νότον βρέχεται ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἔδαφος τῆς Πορτογαλίας εἶναι ὄρεινὸν ὄχι ὅμως τόσο πολὺ, ὅπως τῆς Ἰσπανίας. Εἰς τὴν νότιον καὶ τὴν δυτικὴν περιοχὴν ἔχει ἀρκετὰς πεδινὰς ἐκτάσεις. Σπουδαιότερα ὄροσειρά

Αλιείς εις τὸν Ὠκεανὸν Δυτικῆς τῆς Πορτογαλίας

τῆς χώρας εἶναι ἡ Σιέρα ντὲ Ἐστρέλα κειμένη πρὸς τὰ βορειοανατολικά αὐτῆς. Τρεῖς μεγάλοι ποταμοὶ τῆς Ἰσπανίας ἐκβάλλουν διὰ τῆς Πορτογαλίας, εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ὠκεανόν· εἶναι δὲ οὗτοι ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον, ὁ Ντούρο (ἰσπανιστὶ Ντουέρο), ὁ Τέγος (ἰσπαν. Τάγος) καὶ ὁ Γκουαντιάνα.

Κλίμα. Τὸ κλίμα εἶναι ὠκεάνιον, ἰδίως εἰς τὰ βόρεια τῆς χώρας, ὅπου πίπτουν αἱ περισσότεραι βροχαί. Πρὸς τὰ νότια εἶναι θερμότερον, ὥστε νὰ εὐδοκιμῇ ἡ θανανέα καὶ ὁ φοῖνιξ. Τὸ κλίμα καὶ ἡ μορφολογία τοῦ ἐδάφους εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐλαίας, τῆς ἀμπέλου, τῆς πεύκης καὶ τὴν διατροφὴν τῶν αἰγοπροβάτων κλπ.

Πληθυσμός. Καὶ οἱ Πορτογάλοι ὡς καὶ οἱ Ἰσπανοὶ προέρχονται ἐκ τῶν παλαιῶν Ἰβήρων καὶ Κελτῶν. Ἔχουν ὑποστῆ ὅμως ἐν τῷ μεταξύ ἐπιμιξίαν μὲ ἄλλους λαούς. Καὶ ἡ Πορτογαλία εἶχε καταληφθῆ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ ἀργότερον ὑπὸ τῶν Ἀράβων. Ὡς ἀνεξάρτητον Κράτος παρουσιάσθη κατὰ τὸν 11ον αἰῶνα. Ἀπὸ τοῦ 1415 οἱ Πορτογάλοι ἔκκαμαν

μεγάλας γεωγραφικής ανακαλύψεις και ίδρυσαν μεγάλον άποικιακόν Κράτος (Περίφημοι θαλασσοπόροι ήσαν ό Ντιάζ και ό Βάσκο ντε Γάμα). Κατά τά έτη 1450-1650 περίπου, ή Πορτογαλία ήτο ή πρώτη ναυτική δύναμις τής δυτικής Εύρώπης, αλλά κατόπιν απώλεσε τήν δύναμίν τής και έγινε ακόλουθος τής Άγγλίας εις τήν έξωτερικήν πολιτικήν.

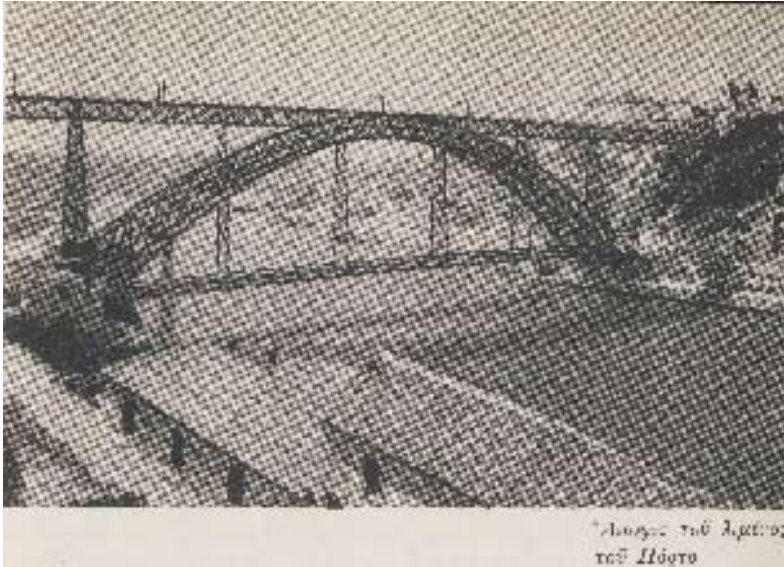
Η πυκνότης του πληθυσμού είναι μεγάλη εις τά πεδινά μέρη, μικρά όμως εις τά όρεινά. Ο πληθυσμός αυξάνεται έτησίως πολύ, παρ' ότι και ή θνησιμότης είναι μεγάλη. Οί πόροι τής χώρας (τά μέσα, τά προϊόντα) δέν έπαρκοϋν διά τήν διατροφήν του πληθυσμού. Διά τουτο πολλοί Πορτογάλοι μεταναστεύουν εις άλλας χώρας, ιδίως εις τήν Βραζιλίαν, ή όποία άλλοτε ήτο άποικία των Πορτογάλων και όπου εκτοτε όμιλείται ή πορτογαλική γλώσσα. Κατά τó θρήσκευμα οί Πορτογάλοι είναι Καθολικοί χριστιανοί. Εις τά βόρεια μέρη τής χώρας υπάρχουν όλίγοι Διαμαρτυρόμενοι (Προτεστάνται).

Κατά τó Σύνταγμα τής 19.3.1933 ή Πορτογαλία είναι δημοκρατική χώρα με τάσιν όμως συγκεντρωτικής διοικήσεως (περίπου δικτατωρικής).

Πόλεις. Αί σπουδαιότεραι πόλεις είναι: Λισσαβών (850.000 κ.). Κείται εις τόν όμώνυμον κόλπον, είναι ώραισιτάτη πόλις και ή πρωτεύουσα τής χώρας. Είναι κέντρον πνευματικόν και βιομηχανικόν με πολλά έργοστάσια. Πόρτο (305.000 κ.), σημαντικός λιμην παρά τήν εκβολήν του ποταμού Ντουρο, έμπορικόν και βιομηχανικόν κέντρον. Φάρο (22.000 κ.), λιμην εις τά νότια τής χώρας. Έχει έμπόριον θαλασσινών (μύδια, στρείδια κλπ.), οίνου, φελλού. Έβόρα (31.000 κ.), ανατολικώς τής Λισσαβώνος, καθαρώς γεωργική πόλις. Εις τήν Πορτογαλίαν ανήκουν και αί νήσοι του Άτλαντικού ώκεανού Άζόραι και Μαδέιρα. Αύται κατοικούνται υπό Πορτογάλων.

Οικονομική Ζωή. Η άλιεία είναι πολύ ανεπτυγμένη. Αύτη διεξάγεται εις τά παράλια τής χώρας, ως και εις τόν Άτλαντικόν ώκεανόν, εις άρκετήν άπόστασιν από τής χώρας. Μεγάλοι ποσότητες ιχθύων φέρονται εις τó έμπόριον διατηρημένων εντός κυτίων (κονσέρβαι).

Η εκτασις των δασών δέν είναι μεγάλη. Έξάγεται όμως εκ τής φελλοδρυός άρκετή ποσότης φελλού. Εις τά λειβάδια τής χώρας διατρέφονται αίγοπρόβατα, χοίροι και βοοειδή. Εκ του εδάφους τής

Πορτογαλίας καλλιεργούνται τὰ 42%. Ἡ γεωργία εἶναι ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένη. Εὐδοκιμοῦν τὰ δημητριακά, ἡ ἐλαία, ἡ ἀμπελος, τὰ ὄσπρια, ἡ ὄρυζα, ἡ φελλοδρῦς.

Τὸ ὑπέδαφος εἶναι πλούσιον εἰς γαιάνθρακα καὶ εἰς ὄρυκτὰ χαλκοῦ, βολφραμίου, μαγγανίου, κασσιτέρου καὶ σιδήρου. Ἡ σχετικὴ βιομηχανία ὅμως εἶναι μετρίως ἀνεπτυγμένη. Μεγάλαι πρόοδοι ἔχουν γίνεи τελευταίως εἰς τὴν παραγωγὴν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἐκ τῶν καταρρακτῶν (λευκὸς ἄνθραξ). Τὰ ἐργοστάσια εἶναι συγκεντρωμένα εἰς τὰ παραθαλάσσια μέρη, ἐν ᾧ αἱ ἐσωτερικαὶ περιοχαὶ εἶναι καθαρῶς γεωργικαί. Ἡ ἐσωτερικὴ συγκοινωνία εἶναι μετρίως ἀνεπτυγμένη. Μὲ τὸ ἐξωτερικὸν ὅμως ἔχει πυκνὴν θαλασσίαν καὶ ἀεροπορικὴν συγκοινωνίαν.

Ἡ Πορτογαλία εἰσάγει σίτον, μηχανήματα παντὸς εἶδους, πετρέλαιον καὶ βιομηχανικὰ ἐν γένει προϊόντα καὶ ἐξάγει οἶνον, ἔλαιον, ἐσπεριδοειδῆ, ὀπώρας, φελλόν, ῥητίνην καὶ μεταλλεύματα. Τὸ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον δὲν εἶναι σημαντικόν. Εἰσάγομεν ἐκ Πορτογαλίας προϊόντα ἀξίας 65 ἑκατομ. δρχ. ἐτησίως, καὶ ἐξάγομεν προϊόντα ἀξίας 30 ἑκατ. δρχ.

Τὸ νόμισμα τῆς χώρας εἶναι τὸ ἐσκοῦδο. 1 ἐσκοῦδο=100 ἑκατοστά. 28,75 ἐσκοῦδος=30 δρχ. (1 δολλ.).

ΑΝΔΟΡΡΑ

Ἀνδóρρα óνομάζετα μικρά όρεινή περιοχή έπί τών άνατολικών Πυρηναίων. Έχει έκτασιν 453 τετρ. χιλιομ. και πληθυσμόν 10.000 κ. Αποτελείται από 40 χωρία, με πρωτεύουσαν τó χωρίον λά Βέλλα (800 κ.). Είναί άνεξάρτητος Δημοκρατία από τού έτους 1278. Οί κάτοικοι όμιλούν τήν καταλανικήν γλώσσαν και είναί Καθολικοί χριστιανοί. Ασχολοῦνται με τήν κτηνοτροφίαν και τήν βιοτεχνίαν.

ΓΙΒΡΑΛΤΑΡ

Όλίγον άνατολικώτερον τού πορθμού τού Γιβραλτάρ, έπί ισπανικού έδάφους, υπάρχει μικρά βραχώδης χερσόνησος υπό τó όνομα Γιβραλτάρ. Η χερσόνησος αύτη είς τήν όποίαν ύψούται βράχος ύψους 450 μ. κατέχεται υπό τών Άγγλων από τού 1704 μ.Χ. και έχει σπουδαίαν στρατηγικήν σημασία, διότι έξ αύτής έλέγχεται ή συγκοινωνία τής Μεσογείου θαλάσσης πρós τόν Άτλαντικόν ώκεανόν. Κατά τήν άρχαιότητα ή χερσόνησος τού Γιβραλτάρ άπετέλει μίαν έκ τών Ήρακλείων στηλών (στηλών τού Ήρακλέους). Τó στενώτερον μέρος τού πορθμού τού Γιβραλτάρ είναί 14 χιλίομ.

Ανακεφαλαίωσις Νοτίου Εύρώπης.

Είς τά Κράτη τής νοτίου Εύρώπης κατατάσσονται τά Κράτη τριών χερσονήσων: Τής Έλληνικής (Άλβανία, Γιουγκοσλαβία, Βουλγαρία, Ρουμανία, (Ελλάς)), τής Ιταλικής (Ιταλία) και τής Ήθρικής (Ισπανία, Πορτογαλία). Τó έδαφος τών χωρών τούτων είναί κατά τó πλείστον όρεινόν. Μεγάλαι όροσειραι είς τήν νότιον Εύρώπην είναί: Τών Καρπαθίων, τού Αΐμου, τής Ροδόπης, τής Πίνδου, τών Δυναρικών Άλπεων, τών Κεντρικών Άλπεων, τών Άπεννίνων, τών Πυρηναίων, τών Καστιλιανών και τών Ήθρικών όρέων. Σπουδαιότεροι ποταμοί είναί ό Δούναβις, (2900 χιλίομ. μήκος), ό Πάδος, ό Τέγος.

Κλίμα. Τó κλίμα είναί μεσογειακόν γενικώς και είς τина μέρη ήπειρωτικόν ή μετρίως ήπειρωτικόν (Βόρειος Γιουγκοσλαβία και Βουλγαρία, Ρουμανία, βόρειος Ιταλία, Κεντρική Ισπανία).

Πληθυσμός. Ἐκ τῶν κατοίκων οἱ Ἄλβανοι ἀνήκουν εἰς τὴν Ἰλλυρικὴν οἰκογένειαν. Κατατάσσονται ὅμως γενικῶς εἰς τὴν Ἰνδοευρωπαϊκὴν οἰκογένειαν, ὅπως καὶ οἱ Ἕλληνες.

Οἱ Γιουγκοσλάβοι καὶ οἱ Βούλγαροι ἀνήκουν εἰς τὴν Σλαβικὴν οἰκογένειαν (Σλαβικὴν ὁμοειδίαν), ἐν ᾧ οἱ Ἴταλοί, οἱ Ἴσπανοί, οἱ Πορτογάλοι καὶ οἱ Ῥουμάνοι ἀνήκουν εἰς τὴν Λατινικὴν οἰκογένειαν (λατινικὴν ὁμοειδίαν). Καὶ οὗτοι κατατάσσονται εἰς τὴν Ἰνδοευρωπαϊκὴν οἰκογένειαν. Κατὰ τὸ θρήσκευμα οἱ λαοὶ τῆς νοτίου Εὐρώπης εἶναι χριστιανοὶ (Ορθόδοξοι καὶ Καθολικοί, μὲ ὀλίγους Μουσουλμάνους). Αἱ πρωτεύουσαι τῶν Κρατῶν τῆς νοτίου Εὐρώπης εἶναι: Τίρανα Ἀλβανίας. Βελιγράδιον, Γιουγκοσλαβίας. Σόφια, Βουλγαρίας. Βουκουρέστιον, Ῥουμανίας. Ῥώμη, Ἰταλίας. Μαδρίτη, Ἰσπανίας. Λισσαβών, Πορτογαλίας.

Οἰκονομικὴ ζωή. Αἱ χῶραι τῆς νοτίου Εὐρώπης εἶναι καθαρῶς γεωργικαὶ καὶ κτηνοτροφικαὶ μὲ σχετικῶς ἀνεπτυγμένην βιομηχανίαν. Εἰς τὴν βιομηχανίαν προηγεῖται ἡ Ἰταλία καὶ ἀκολουθεῖ ἡ Γιουγκοσλαβία καὶ ἡ Ῥουμανία, ἡ ὁποία παράγει καὶ ἀρκετὸν πετρέλαιον.

Ἐκ τῶν χωρῶν τῆς νοτίου Εὐρώπης, ἡ Ἑλλάς ἔχει τὰς περισσοτέρας ἐμπορικὰς σχέσεις πρὸς τὴν Ἰταλίαν.

Ἄσκήσεις.

Ἀναφέρατε τὴν μορφολογίαν τοῦ ἐδάφους τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου.

Νὰ σχεδιασθῇ ἐπὶ φύλλου χάρτου ἐξ ἀντιγραφῆς ἡ περίμετρος τῆς Ἀλβανίας καὶ νὰ σημειωθοῦν ἀπὸ μνήμης ἐπὶ τῆς χώρας τὰ ὄρη, οἱ ποταμοί, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς.

Ἀναφέρατε τοὺς λιμένας τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰσπανίας.

Νὰ μετρηθῇ διὰ τοῦ ὑποδεκαμέτρου ἡ ἀπόστασις Νεαπόλεως-Ῥώμης-Μιλάνου καὶ Τιράνων-Σκοπίων-Σόφιας καὶ νὰ ἐκφρασθῇ αὕτη εἰς χιλιόμετρα, μὲ τὴν βοήθειαν τῆς κλίμακος τοῦ χάρτου σας.

ΙΙ. ΔΥΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην περιλαμβάνονται τὰ ἐξῆς 6 Κράτη: Γαλλία, Βέλγιον, Ὁλλανδία, Λουξεμβούργον, Ἡνωμένον Βασίλειον (Μ. Βρεταννίας καὶ Β. Ἰρλανδίας), Ἰρλανδία.

Ἐναυπήγησαν κατὰ τὸ ἔτος 1963

	Πλοῖα	Τόννοι ὀλικῆς χωρητικότητος
Ἰαπωνία	558	2.183.147
Αγγλία	187	1.072.513
Δυτ. Γερμανία	234	1.009.698

ΓΑΛΛΙΑ

Ἐκτ. 551.000 τετρ. χιλίωμ. Πληθ. 46.710.000 κ.

Πυκνότης πληθ. 82 κάτ. κατὰ τετρ. χιλίωμ.

Θέσις. Ὅρια. Ἡ Γαλλία εὐρίσκεται βορείως τῆς Ἰσπανίας καὶ δυτικῶς τῶν Ἀλπεων. Πρὸς νότον ὀρίζεται ὑπὸ τῶν Πυρηναίων ὄρεων καὶ βρέχεται ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης, πρὸς ἀνατολὰς δὲ συνορεύει πρὸς τὴν Ἰταλίαν, Ἑλβετίαν καὶ Γερμανίαν. Πρὸς βορρᾶν ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Γερμανίας, Λουξεμβούργου, Βελγίου καὶ βρέχεται ὑπὸ τῆς θαλάσσης τῆς Μάγχης, καὶ πρὸς δυσμὰς βρέχεται ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἡμισυ περίπου τοῦ ἐδάφους τῆς Γαλλίας εἶναι ὄρεινόν καὶ λοφῶδες (τὸ ἀνατολικόν), ἐν ᾧ τὸ ἄλλο ἡμισυ εἶναι πεδινόν (τὸ δυτικόν). Σπουδαιότερα ὄρη τῆς χώρας εἶναι: Αἱ Ἄλπεις, εἰς τὰ σύνορα πρὸς τὴν Ἰταλίαν καὶ Ἑλβετίαν, μετὴν ὑψηλότεραν κορυφὴν Λευκὸν ὄρος ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους (4810 μ.), τὸ ὑψηλότερον ὄρος τῆς Εὐρώπης. Ὁ Ἰούρας, κατὰ μῆκος τῶν συνόρων πρὸς τὴν Ἑλβετίαν καὶ βορειότερον τούτου τὰ Βόσγια. Ἡ ὄροσειρὰ τῶν Κεντρικῶν ὄρεων καὶ νοτιώτερον τούτων τὰ ὄρη Σεθένναι καὶ τὰ Πυρηναιᾶ εἰς τὰ σύνορα πρὸς τὴν Ἰσπανίαν. Πρὸς δυσμὰς μεταξὺ Ἰσπανίας καὶ Γαλλίας

σχηματίζεται ὁ εὐρὺς Βισκαϊκὸς κόλπος, ἐν ᾧ πρὸς ἀνατολὰς τούτων σχηματίζεται ὁ κόλπος τοῦ Λέοντος. Βορείως τοῦ Βισκαϊκοῦ κόλπου ἐκτείνεται ἡ χερσόνησος τῆς Βρετάννης, ἡ ὁποία χωρίζεται ἀπὸ τῆς μικροτέρας χερσονήσου τοῦ Χερβούργου διὰ τοῦ κόλπου τοῦ Ἁγίου Μαλό. Εἰς τὸν κόλπον αὐτόν, ὑπάρχουν μερικαὶ νῆσοι, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἀπὸ

τῆς Ἀγγλίας χωρίζεται ἡ Γαλλία διὰ τοῦ στενοῦ τῆς Μάγχης, τοῦ ὁποίου ἡ μικροτέρα ἀπόστασις εἶναι 30 χιλιόμετρα.

Σπουδαιότεροι ποταμοὶ εἶναι: Ὁ Ῥήνος εἰς τὰ ἀνατολικά σύνορα πρὸς τὴν Γερμανίαν, ὁ Μοῦζέλας, παραπόταμος τοῦ Ῥήνου, ὁ Μεύσης (Μόζας), ὀλίγον δυτικώτερον τοῦ Μοῦζέλα, ὁ Σηκουάνας, ὁ ὁποῖος ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Μάγχης, ὁ Λείγηρ (Λοάρ), ὅστις ἐκβάλλει εἰς τὸν Ἀτλαντικόν. Νοτιώτερον τούτου ῥέει ὁ Γαρούνας, ἐκβάλλων ἐπίσης εἰς τὸν Ἀτλαντικόν, καὶ ἀνατολικώτερον ὁ Ῥοδανός, ὁ ὁποῖος ἐκβάλλει εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν. Ἐκτὸς τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Ῥοδανοῦ, οἱ ὁποῖοι πηγάζουν ἐκ τῶν Ἑλβετικῶν Ἄλπεων, οἱ ἄλλοι ποταμοὶ πηγάζουν ἐκ τῆς κεντρικῆς ὄρεινῆς περιοχῆς τῆς Γαλλίας (Βόσγια, Κεντρικὰ ὄρη, Σεβένναι).

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Γαλλίας εἰς τὰ νότια μέρη αὐτῆς εἶναι μεσογειακόν. Πρὸς δυσμὰς εἶναι ὠκεάνιον, ἐν ᾧ εἰς τὴν κεντρικὴν καὶ τὴν βορείαν περιοχὴν εἶναι ἠπίως ἠπειρωτικόν. Γλυκὺ μεσογειακόν κλίμα παρατηρεῖται εἰς τὴν νοτιοανατολικὴν παραλιακὴν περιοχὴν, ἡ ὁποία ὀνομάζεται Κυανὴ ἀκτὴ. Ἡ μορφολογία τοῦ ἐδάφους καὶ τὸ κλίμα

εὐνοοῦν γενικῶς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων τῆς εὐκράτου ζώνης (πεύκη, δρῦς, ἐλαία (πρὸς νότον), δημητριακὰ κλπ., ἄμπελος, πρόβατα, αἴγες, χοῖροι, βοοειδῆ κλπ.).

Ἐμπορικός στόλος (1962)

		τόνοι	ὄλικῆς	χωρητικότητος
Ἀμερική	23.273.000			
Ἀγγλία	21.658.000	»	»	»
Νορβηγία	12.511.000	»	»	»
Ἰαπωνία	8.870.000	»	»	»
Ἑλλάς	6.537.000	»	»	»
Ῥωσσία	4.684.000	»	»	»

Πληθυσμός. Περί τὸ ἔτος 600 π.Χ. οἱ Ἑλληνες Φωκαεῖς (ἐκ τῆς Φωκαίας τῆς Μ. Ἀσίας, βορειοδυτικῶς τῆς Σμύρνης) ἔκτισαν τὴν Μασσαλίαν. Περίπου τὴν αὐτὴν ἐποχὴν εἰσέβαλον εἰς τὴν Γαλλίαν οἱ Κέλται ἐκ τῆς Γερμανίας. Κατὰ τὸ ἔτος 121 π.Χ. οἱ Ῥωμαῖοι κατέλαβον τὴν Γαλλίαν. Ἀπὸ τοῦ 400 μ.Χ. ἔγιναν εἰς τὴν Γαλλίαν πολλοὶ εἰσβολαὶ ἰδίως ἐκ Γερμανίας (Γότθοι, Φράγκοι). Τὸ σημερινὸν Γαλλικὸν Κράτος προέρχεται ἐκ τῆς διαιρέσεως τοῦ μεγάλου Κράτους τοῦ Καρόλου τοῦ Μεγάλου (768-814 μ.Χ.). Ἐκ τοῦ Κράτους τούτου τὸ δυτικὸν μέρος ἀπέτελεσε τὴν Γαλλίαν καὶ τὸ ἀνατολικὸν τὴν Γερμανίαν. Ἐκ τῶν Φράγκων τῆς Γερμανίας, οἵτινες εἰσέβαλον εἰς Γαλλίαν τὴν παλαιὰν ἐποχὴν ἔλκουν οἱ Γάλλοι καὶ ἡ Γαλλία τὸ ὄνομά των (Franc=Φράγκος, Français=Γάλλος, France=Γαλλία).

Οἱ Γάλλοι ἐξεπολιτίσθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, οἱ ὅποιοι μετέφερον ἐκεῖ ὅσον ἤτο δυνατόν τὸν πολιτισμὸν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἡ διάδοσις εἰς τὴν Γαλλίαν τοῦ χριστιανισμοῦ διὰ τῶν Ῥωμαίων συνέβαλεν ἔτι περισσότερον εἰς τὸν ἐκπολιτισμὸν τῶν Γάλλων.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ αὐτοκράτορος Καρόλου τοῦ Μεγάλου οἱ Γάλλοι ἀποτελοῦν Μεγάλην Δύναμιν τῆς Εὐρώπης. Εἰς τοὺς Γάλλους ὀφείλεται ἡ ἰδέα τῆς ὀργανώσεως τῶν Σταυροφοριῶν, αἱ ὁποῖαι εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐξουθένωσιν (καταστροφὴν) τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους καὶ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς Τούρκους.

Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα προέρχεται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς λατινικῆς. Ὀμιλοῦνται ὅμως πολλοὶ τοπικαὶ διάλεκτοι. Κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας δίδουν εἰς τὴν Γαλλίαν μεγάλην προσοχὴν εἰς τὴν γραφομένην

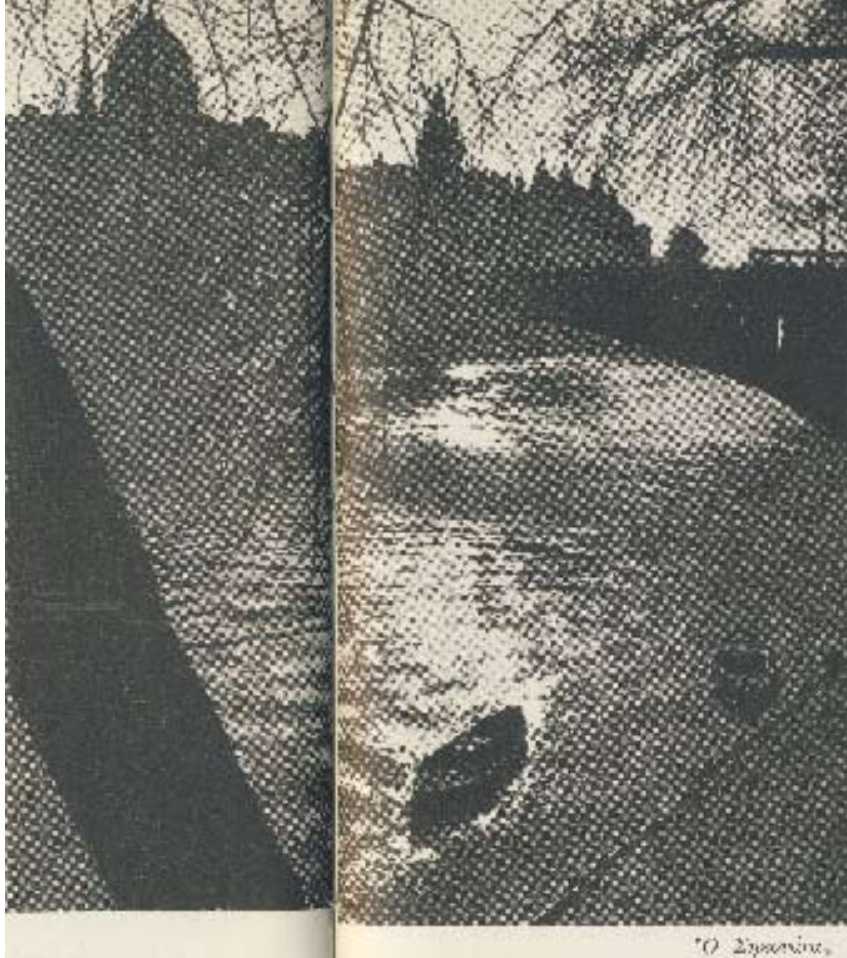

Ἡ πλατεία θιατόν των Παρισίων

γλώσσαν των, τὴν ὁποίαν προφυλάσσουν μὲ φανατισμὸν ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν τοπικῶν γλωσσικῶν ἰδιωμάτων, ἰδίως τῶν Φραγκολεβαντίνων. Οἱ Γάλλοι, οἱ Γερμανοί, οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἴταλοὶ εἶναι οἱ δημιουργοὶ τοῦ συγχρόνου δυτικῆς πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται συνέχεια τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Κατὰ τὸ θρήσκευμα οἱ Γάλλοι εἶναι Καθολικοὶ χριστιανοί. Τὸ πολίτευμα τῆς Γαλλίας εἶναι ἡ Δημοκρατία.

Πόλεις. Αἱ σπουδαιότεραι πόλεις εἶναι: Οἱ Παρίσιοι (3.000.000 κ., μὲ τὰ προάστεια 5.600.000 κ.). Εἶναι ἐκτισμένη καὶ εἰς τὰς δύο ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Σηκουάνα. Ὑπάρχουν 30 γέφυραι ἐπὶ τοῦ Σηκουάνα, αἱ

Ἡ Σηκουάνα.

ὁποῖαι διευκολύνουν τὴν συγκοινωνίαν. Κατὰ τὸ ἔτος 508 μ.Χ. ἡ μικρὰ τότε πόλις τῶν Παρισίων ἦτο πρωτεύουσα τῶν βασιλείων τῶν Φράγκων, οἱ ὅποιοι εἶχον εἰσβάλει ἐκ Γερμανίας. Τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων εἶναι ἐκ τῶν παλαιωτέρων τῆς νεωτέρας Εὐρώπης ἰδρυθὲν κατὰ τὸ ἔτος 1200 μ.Χ. Ὀνομάζεται δὲ καὶ Σορβόννη. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Σταυροφοριῶν οἱ Γάλλοι ἐδιδάχθησαν πολλὰ παρὰ τῶν Ἑλλήνων. Τὸ κέντρον τῶν Παρισίων, τὸ ἄστυ, ὡς λέγεται, εὐρίσκεται εἰς νησίδα τοῦ Σηκουάνα. Ἡ νέα πόλις εὐρίσκεται βορείως τοῦ Σηκουάνα. Οἱ Παρίσιοι ἔχουν περὶ τὰ 50 Μουσεῖα μεταξύ τῶν ὁποίων τὸ περιφημον Μουσεῖον τοῦ Λούβρου. Τὰ πολυτιμότερα ἀγάλματα τῶν Μουσειῶν εἶναι ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ ἀγάλματα. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ σπουδαῖοι πίνακες ζωγραφικῆς

Ἄνω τερά:

Νεοταπεινὴ ἀγορὰ τῆς Μο-
ναχίας τῶν Βουρβούκων.

Ἀξού

Τὸ Μουσεῖον τοῦ Λοῦβρου
παρὰ τῆς Στρατοπέδου. Ἐκεῖ
εἰσέρχονται τὰ περιβήματα δι-
ακρικῶς ἀνάλεκτα τῆς αἰγυπ-
θίου τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς
Ἀσίας τῆς Συμφορίας.

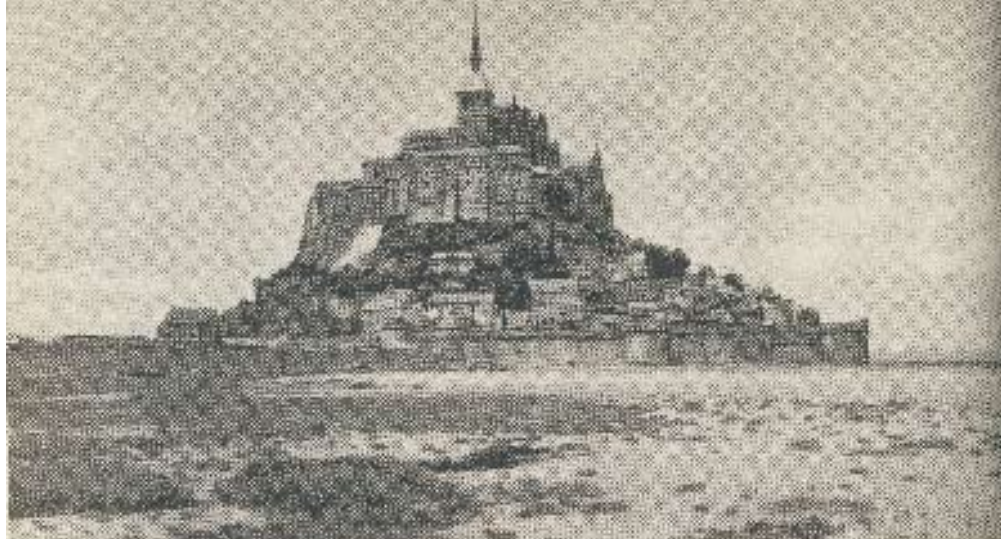
ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀναγεννήσεως. Οἱ Παρίσιοι εἶναι τὸ πνευματικὸν κέντρον τῆς Γαλλίας καὶ ἐκ τῶν μέγαλυτέρων πνευματικῶν κέντρων τοῦ κόσμου.

Εἶναι κόμβος συγκοινωνιῶν παντὸς εἶδους. Οἱ Παρίσιοι ἔγιναν ἱστορικὴ πόλις ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἰδίως τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου τοῦ 14ου (1638-1715) καὶ τῆς ἐποχῆς τῆς Γαλλικῆς ἐπανάστασεως (1789) καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος Βοναπάρτου (1804-1815).

Ἄλλαι πόλεις εἶναι: Μασσαλία (670.000 κ.). Σπουδαῖος λιμὴν ἐπὶ τῆς Μεσογείου μὲ μεγάλην Ἑλληνικὴν παροικίαν. Οἱ Μασσαλιῶται Γάλλοι εἶναι ὑπερήφανοι διὰ τὴν Ἑλληνικὴν καταγωγὴν των (ἀποικία τῶν Φωκαέων). Δυτικώτερον ταύτης εἶναι ἡ πόλις Μονπελιέ, ὅπου ὁ μέγας πατριώτης καὶ λόγιος Ἀδαμάντιος Κοραῆς ἐσπούδασεν ἰατρικὴν. Ἐπι δυτικώτερον κεῖται ἡ Τουλούζη (270.000 κ.), κέντρον γεωργικὸν καὶ ἐμπορικόν. Εἰς τὸ νοτιοδυτικὸν ἄκρον τῆς Γαλλίας, εἰς τὸν Βισκαῖκὸν κόλπον, εὐρίσκεται ἡ λουτρόπολις Μπιάριτς. Βορειότερον, εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Γαρόυνα κεῖται ἡ πόλις Μπορντώ

(260.000 κ.). Έχει θαυμάσιον ποτάμιον λιμένα και φημιζεται δια τούς οίνους της. Πρὸς ἀνατολὰς τῆς Μασσαλίας κείται ἡ Τουλών (140.000 κ.) με πολεμικὸν λιμένα και ἔτι ἀνατολικώτερον αἱ Κάνναι και ἡ Νίκαια (250.000 κ.) ἐπὶ τῆς Κυανῆς ἀκτῆς (ἰταλιστὶ Ριβιέρα=ἀκτὴ). Ἡ Νίκαια ἐκτίσθη ὑπὸ τῶν Φωκαέων, οἱ ὅποιοι ἀφωρμήθησαν ἐκ τῆς Μασσαλίας περὶ τὸ 300 π.Χ. Ἡ πόλις μετὰ τῆς πλησίον περιοχῆς θεωρεῖται σπουδαῖον θέρετρον (κέντρον θερινῆς διαμονῆς). Ἅγιος Στέφανος, κέντρον μεταλλουργικόν. Λυὼν (480.000 κ.) ἐμπορικὸν και βιομηχανικὸν κέντρον. Έχει δύο Πανεπιστήμια και ἐπὶ ῥωμαϊκῆς κατοχῆς, ἐπὶ Αὐτοκράτορος Αὐγούστου, ἦτο ἡ πρωτεύουσα τῆς ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας Γαλλία. Ντιζὼν (115.000 κ.), Νάντη (225.000 κ.) εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Λεῖγῆρος ποταμοῦ (Λουάρ), Βρέστη (110.000 κ.), Χερβούργον (40.000 κ.), Χάβρη (210.000 κ.), σπουδαῖοι λιμένες πρὸς τὸν Ἄτλαντικὸν ὠκεανόν. Ρουὲν (250.000 κ.) με ποτάμιον λιμένα ἐπὶ τοῦ Σηκουάνα. Καλαί, με τεχνητὸν λιμένα, εἰς τὸ στενὸν τῆς Μάγγῆς. Δουγκαίρη, ὀλίγον βορειότερον τοῦ Καλαί, με τεχνητὸν λιμένα ἐπίσης.

Τὸ Μοναστήριον Ἁγίου Μιχαήλ
εἰς ἕνωσιν τῆς Νορμανδίας

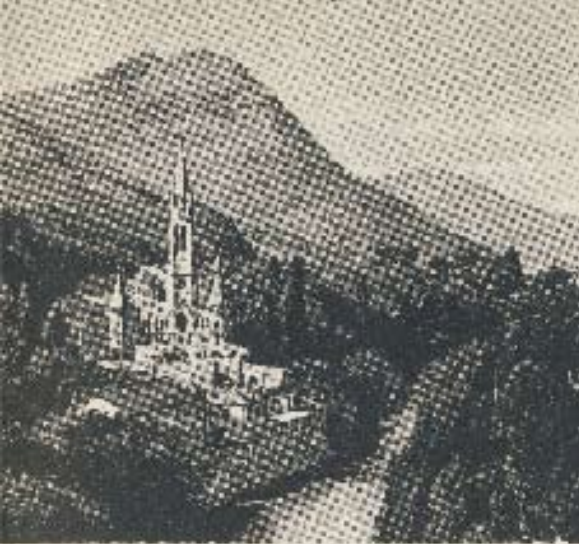
Νανσύ (125.000 κ.) δυτικῶς τῶν Βοσγίων. Στρασβούργον (210.000 κ.), πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας Ἀλσατία, ἡ ὁποία ἄλλοτε ἀνήκεν εἰς τὴν Γερμανίαν. Βορείως καὶ ἀνατολικῶς τῶν Παρισίων κείνται αἱ πόλεις Λίλλη (900.000 κ.), κέντρον ὑφαντουργικόν, Ἀμιένη, Ρέιμς, Βερντέν, Μέτς, Σεντάν, ὀνομασταὶ ἐκ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου (1914-1918) καὶ τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου τοῦ ἔτους 1870-1871.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπάρχουν 16 κρατικὰ Πανεπιστήμια καὶ 5 ἰδιωτικὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Καθολικῶν. Τὸ σύνολον τῶν φοιτητῶν ἀνέρχεται εἰς 180.000, ἐξ ὧν 18.000 εἶναι ξένοι.

Οἰκονομικὴ Ζωή. Ἡ ἀλιεΐα εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένη, τόσον παρὰ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν, ὅσον καὶ παρὰ τὸν Ἀτλαντικὸν ὠκεανόν. Ἡ μεγαλύτερα ποσότης τῶν ἀλιευομένων ἰχθύων φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον ἐντὸς κυτίων (κονσέρβαι) (σαρδέλλαι, βέγγαι) ἢ κατόπιν ἐπεξεργασίας, ἐντὸς βαρελίων (βακαλάος).

Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν δασῶν ἔχει καταστραφῆ εἴτε δι' ἐκχερσώσεως εἴτε ἐκ τῶν πυρκαϊῶν. Μόνον 18% τοῦ ἐδάφους τῆς χώρας καλύπτεται ὑπὸ δασῶν. Ἡ παραγομένη ξυλεία δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Γαλλίας.

Ἡ Γαλλία εἶναι χώρα γεωργικὴ καὶ βιομηχανικὴ. Τὰ 45% τοῦ πληθυσμοῦ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν κτηνοτροφίαν καὶ γεωργίαν. Εἰς τὰ

Ἡ Παναγία τῆς Λοσιόνης εἰς τοὺς
βορραιοὺς πρόποδας τῶν Πυρηναίων

Ἡ ὄρυκος τῆς Λοσιόνης

ἐκτεταμένα λειβάδια διατρέφονται πολλὰ πρόβατα (20 ἑκατομ.) καὶ βοοειδῆ (18 ἑκατομ.). Διατρέφονται ἐπίσης μεγάλοι ποσότητες χοίρων καὶ ὀρνίθων. Ἀκμάζει ἡ πτηνοτροφία, ἡ μελισσοκομία καὶ ἡ σηροτροφία (ἐκτροφή μεταξοσκώληκος).

Παράγονται μεγάλοι ποσότητες δημητριακῶν. Ἡ παραγωγή σίτου ὑπερβαίνει τὰ 10 ἑκατομ. τόννους ἑτησίως (Ἑλλάς 1,8 ἑκ. τόν.). Παντοῦ εἰς τὴν χώραν εὐδοκιμεῖ ἡ ἄμπελος. Ἡ Γαλλία εἶναι ἡ πρώτη οἰνοπαραγωγὸς χώρα τοῦ κόσμου. Ὀνομαστὸς εἶναι ὁ ἀφρώδης γαλλικὸς οἶνος Καμπανίτης (σαμπάνια), ὁ ὁποῖος παράγεται εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Καμπανίας (Σαμπάν). Εἰς τὴν νοτιάν περιοχὴν τῆς χώρας εὐδοκιμεῖ ἡ ἐλαία (παρὰ τὴν Μεσόγειον). Παράγονται ἀκόμη μεγάλοι ποσότητες γεωμήλων, σακχαροτεύτλων, πεπονοειδῶν καὶ ὄσπριων.

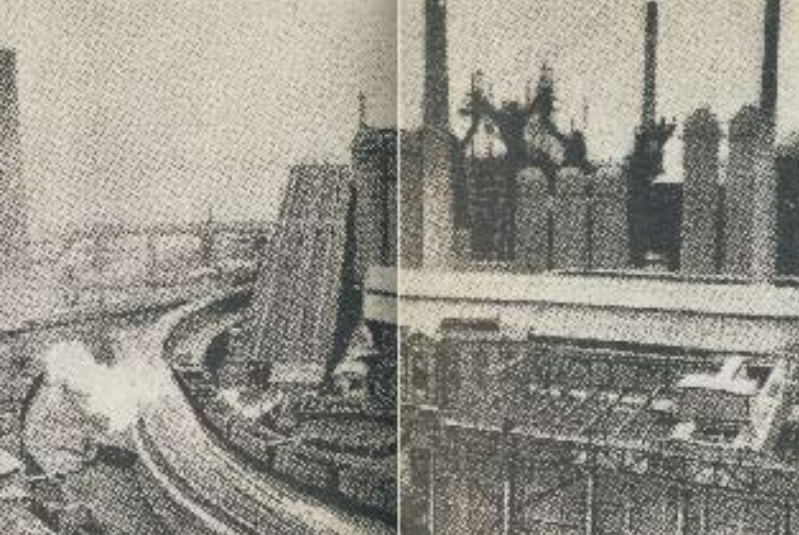
Τὸ ὑπέδαφος τῆς Γαλλίας εἶναι πλούσιον εἰς ὄρυκτά, ἰδίως εἰς τὴν βορειάν περιοχὴν. Ὑπάρχουν πλούσια κοιτάσματα γαιάνθρακος, καὶ ὄρυκτῶν σιδήρου, βωξίτου, μολύβδου, χαλκοῦ, ψευδαργύρου κλπ. Ἡ βιομηχανία τοῦ σιδήρου εἶναι συγκεντρωμένη κυρίως εἰς τὴν βορειοανατολικὴν Γαλλίαν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου (Κεντρικὴ Γαλλία) ὑπάρχει βιομηχανία σιδήρου. Ἐργοστάσια, νημάτων καὶ ὑφασμάτων ὑπάρχουν εἰς ὅλην τὴν χώραν καὶ ἰδίως εἰς τὴν βόρειον Γαλλίαν. Ἀκμάζει ἡ βιομηχανία τοῦ σιδήρου, τῶν χημικῶν καὶ φαρμακευτικῶν προϊόντων, τῶν αὐτοκινήτων, τῶν κοσμημάτων, τῶν παιγνιδίων, τῶν διατηρημένων ἰχθύων, τῶν ὑφασμάτων, τοῦ χάρτου,

τῶν πλαστικῶν ὑλῶν, τῶν ὀργάνων χειρουργικῆς κλπ. Περιφέρημα εἶναι τὰ μεταξωτὰ ὑφάσματα τῆς Λυὼν καὶ τὰ ἀρώματα τῶν Παρισίων. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν οἱ Παρίσιοι κατέχουν τὰ σκῆπτρα εἰς τοὺς γυναικείους νεωτερισμοὺς (κοινῶς γυναικείαν μόδαν), ἐκ τῶν ὁποίων ἐνισχύεται πολὺ ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς πόλεως. Ἡ Γαλλία παράγει ἐτησίως: 60 ἑκατομ. τόνους γαϊάνδρακος, 20 ἑκ. τ. σιδήρου, 15 ἑκ. τ. χάλυθος καὶ 1,7 ἑκ. τ. ἀργιλίου (ἀλουμινίου).

Πυκνότετον εἶναι τὸ ὁδικὸν καὶ σιδηροδρομικὸν δίκτυον τῆς Γαλλίας. Τὸ μῆκος τῶν ὁδῶν ἀνέρχεται εἰς 715.700 χιλιόμε. ἐν ᾧ τὸ μῆκος τῶν σιδηροδρόμων φθάνει τὰ 41.272 χιλιόμε. (Ἑλλάδος 2,56 χιλιάδες χιλιόμε.). Ἡ διὰ σιδηροδρόμων καὶ αὐτοκινήτων συγκοινωνία μὲ τὴν Ἀγγλίαν γίνεται διὰ τοῦ λιμένος τοῦ Καλαί, ὅπου τὰ αὐτοκίνητα καὶ οἱ σιδηρόδρομοι μεταφέρονται εἰς τὸ Ντόβερ τῆς Ἀγγλίας (ἔναντι τοῦ Καλαί) διὰ πορθμείων. Οἱ μεγαλύτεροι ποταμοὶ τῆς Γαλλίας κατὰ μέγα μέρος τοῦ μήκους αὐτῶν εἶναι πλωτοὶ καὶ ἐξυπηρετοῦν τὴν μεταφορὰν ἐμπορευμάτων. Πολλοὶ πλωτοὶ ποταμοὶ συνδέονται μεταξύ των διὰ διωρυχῶν. Μεγάλῃ διωρυξὺ ὑπάρχει εἰς τὴν νότιον Γαλλίαν, ἣ ὁποία συνδέει τὸν ποταμὸν Γαρούναν μὲ τὸν ποταμὸν Ῥοδανόν. Οἱ Παρίσιοι εἶναι κέντρον διεθνῶν ἀεροπορικῶν γραμμῶν καὶ διαθέτουν μεγάλα καὶ καλῶς ἐξοπλισμένα (ἐφωδιασμένα) ἀεροδρόμια. Οἱ σπουδαιότεροι λιμένες τῆς Γαλλίας εἶναι εἰς τὴν δυτικὴν περιοχὴν (Ἀτλαντικὸν ὠκεανόν): Μπορντώ, Νάντη, Βρέστη, Χερβοῦργον, Χάβρη. Ὁ λιμὴν τῆς Μασσαλίας εἶναι ὁ μεγαλύτερος τῆς Μεσογείου θαλάσσης.

Πολλοὶ περιηγηταὶ (ἀνερχόμενοι εἰς ἑκατομμύρια) ἐπισκέπτονται

* Λοιπτερά :

Ἡ διότις τοῦ Νότιο τῆς
Γαλλίας ἡ ἀνάπτυξις τῆς
βιομηχανίας βλάπτει μετὰ
τοῦ πικανικοῦ τρυφίου

Ἄλλοι :

Χημικοὶ βιομηχανοὶ ἐν Λοιπτερά

κατ' ἔτος τὴν Γαλλίαν. Σχεδὸν ὅλοι αὐτοὶ ἐπισκέπτονται τοὺς Παρισίους εἴτε διὰ πνευματικούς εἴτε δι' ἐμπορικούς εἴτε διὰ ψυχαγωγικούς σκοπούς. Οἱ περισινοὶ νεωτερισμοὶ (κοινῶς ἢ μόδα) καὶ τὰ θαυμάσια παρισινὰ ἀρώματα προσελκύουν πολλοὺς κατ' ἔτος ἐπισκέπτας.

Τὸ γαλλικὸν ἐμπόριον εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένον. Ἡ Γαλλία εἰσάγει πετρέλαιον, ξυλείαν, καφέν, ὄρυζαν, γαϊάνθρακα, βάμβακα, ἔρια καὶ πρῶτας ἐν γένει βιομηχανικὰς ὕλας. Ἐξάγει δὲ σίτον, ὑφάσματα, ἔτοιμα ἐνδύματα, ἀρώματα, ἰχθῦς, οἶνον καὶ οἶνοπνευματώδη ποτὰ, διάφορα μηχανήματα καὶ ἐν γένει εἶδη βιομηχανίας.

Τὰ 3,7% τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐτησίως ἐμπορευμάτων εἰσάγονται ἐκ τῆς Γαλλίας, ἀξίας 633 ἑκατ. δρχ. Τὰ 7,3% τῶν ἐξαγομένων ἐτησίως ἐμπορευμάτων ἐξ Ἑλλάδος ἐξάγονται εἰς Γαλλίαν, ἀξίας 447 ἑκατ. δρχ. Εἰσάγομεν κυρίως βιομηχανικὰ εἶδη καὶ ἐξάγομεν εἰς Γαλλίαν καπνόν, ποτὰ καὶ πρῶτας ὕλας κυρίως.

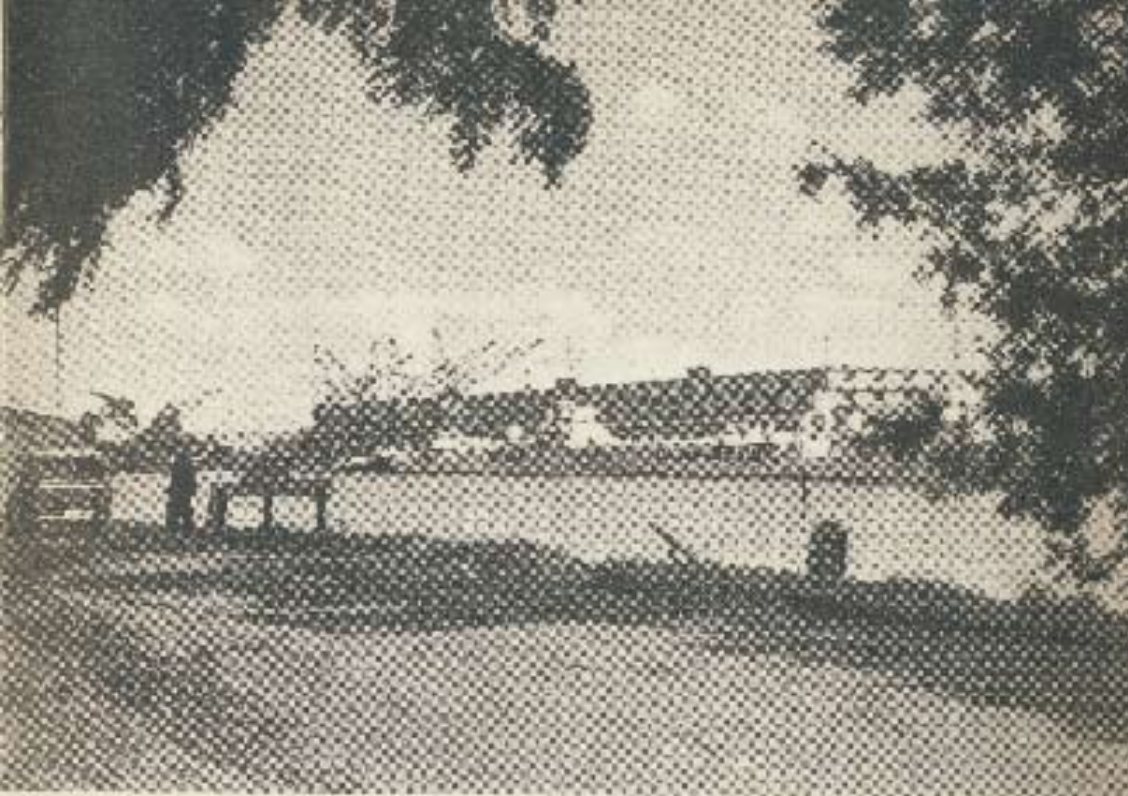
Νόμισμα ἡ Γαλλία ἔχει τὸ φράγκον. 1 φράγκον=100 ἑκατοστά. 4,93 φράγκα=30 δρχ. (1 δολλ.).

*Επίσης καταλαμβάνεται ἄπο τὰς τρεῖς πόλεις ἡ ὁκία
 ἑκαὶ καὶ ἕκτασιν τοῦ ἀρχαίου τοῦ Μοναχῶ.

ΜΟΝΑΚΟ

Ἀνατολικῶς τῆς Νικαίας, εἰς τὴν Κυανὴν ἀκτὴν, εὐρίσκεται τὸ μικρὸν ἀνεξάρτητον κρατίδιον τοῦ Μονακό. Τοῦτο λέγεται καὶ Πριγκηπάτον τοῦ Μονακό, διότι ὁ ἀνώτατος ἄρχων του εἶναι πρίγκηψ κληρονομικός. Ἐχει ἕκτασιν 1,5 τετραγ. χιλιομ. καὶ πληθυσμὸν 22.000 κατ. Τὸ κρατίδιον τοῦτο συντηρεῖται ἐκ τῶν ψυχρωγικῶν του κέντρων καὶ ἐκ τῶν περιηγητῶν. Ἐχει τρεῖς κωμοπόλεις ἐν ὄλῳ: Τὸ Μονακό, τὴν Λα Κονταμίν, καὶ τὸ Μόντε Κάρλο. Οἱ κάτοικοι ὁμιλοῦν τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ ὡς νόμισμα ἔχουν τὸ γαλλικὸν φράγκον καὶ τὸ δολλάριον εἰς Ἀμερικῆς.

Ἡ σταθὸς Λατίν
τῆς Ἑλλάδος

ΒΕΛΓΙΟΝ

Ἔκτ. 30.507 τετρ. χιλίωμ. Πληθ. 9.190.000 κάτ.
Πυκνότης πληθ. 298 κάτ. κατὰ τετρ. χιλίωμ.

Θέσις. Ὅρια. Τὸ Βέλγιον εὐρίσκεται βορείως τῆς Γαλλίας καὶ ὀρίζεται πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τῆς Ὀλλανδίας, πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς Γερμανίας καὶ Λουξεμβούργου, πρὸς νότον ὑπὸ Γαλλίας καὶ πρὸς δυσμὰς βρέχεται ὑπὸ τῆς θαλάσσης τῆς Μάγχης.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἔδαφος τοῦ Βελγίου εἶναι κατὰ

τὰ δύο τρίτα πεδινὸν καὶ κατὰ τὸ ἕν τρίτον λοφῶδες καὶ ὀλίγον ὄρεινόν. Εἰς τινὰ μέρη παρὰ τὴν παραλίαν τὸ ἔδαφος εἶναι εἰς τὸ ὕψος τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἔχουν ὅμως ἐκεῖ κατασκευάσει φράγματα, διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὰς ἐκ τῆς θαλάσσης πλημμύρας. Ἡ μόνη ὑπάρχουσα ὄροσειρὰ εἰς τὸ Βέλγιον εἶναι ἡ ὄροσειρὰ τῶν Ἄρδεννῶν (650 μ.). Διακρίνουν τρεῖς περιοχὰς εἰς τὸ Βέλγιον: Τὸ Κάτω Βέλγιον, πρὸς τὴν παραλίαν, (θαδύπεδον Μπραμπάντ), τὸ Μέσον Βέλγιον καὶ τὸ Ἄνω Βέλγιον (ἡ περιοχὴ τῶν Ἄρδεννῶν). Τὸ Βέλγιον διαρρέουν οἱ ποταμοὶ Σκάλδης (ἡ Ἑσκῶ) καὶ Μεύσης (ἡ Μόζας), οἵτινες προσέρχονται τῆς ἐκ τῆς Γαλλίας. Ὁ Σκάλδης ἐκβάλλει εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἀμβέρσης, ἐν ᾧ ὁ Μόζας εἰσέρχεται εἰς τὴν Ὁλλανδίαν καὶ ἐκβάλλει ἀκολούθως εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Μάγχης.

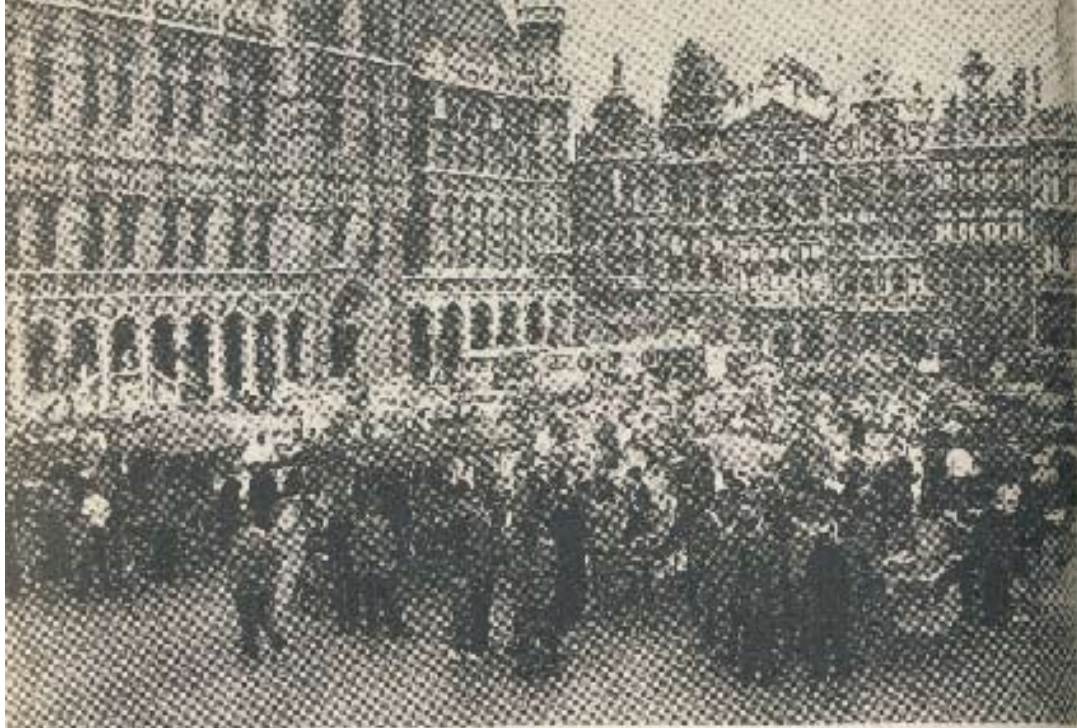
Κλίμα. Τὸ κλίμα εἶναι ὠκεάνιον, ἤτοι μὲ ὄροσερὰ θέρη καὶ ἡπίους χειμῶνας καὶ πολλὰς βροχὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Τὸ ἔδαφος καὶ τὸ κλίμα εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξιν ὀπωροφόρων δένδρων, τῆς πεύκης κλπ. ὡς καὶ τῶν γεωργικῶν καλλιεργειῶν. Ὑπάρχουν ἐκεῖ πρόβατα, ἀγελάδες καὶ χοῖροι ἐν ἀφθονία.

Πληθυσμὸς. Οἱ παλαιοὶ κάτοικοι τοῦ Βελγίου ἦσαν Κέλται. Κατὰ τὸ ἔτος 57 π.Χ. κατελήφθη τὸ Βέλγιον ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ βραδύτερον ὑπὸ τῶν Φράγκων. Περὶ τὸ ἔτος 880 διεμοιράσθη μεταξὺ τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ δυτικοῦ βασιλείου τῶν Φράγκων. Κατὰ τὸ ἔτος 1477 κατελήφθη ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν, κατὰ τὸ 1556 ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν, τῷ 1714 πάλιν ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν, τῷ 1797 ὑπὸ τῶν Γάλλων καὶ τῷ 1815-1880 ἦτο ἠνωμένον μὲ τὴν Ὁλλανδίαν. Τὸ Βέλγιον ἐγένεον ἀνεξάρτητον Κράτος διὰ πρώτην φοράν τῷ 1831. Ἐκτοτε ἀπέκτησεν σπουδαίας ἀποικίας εἰς τὴν Ἀφρικὴν μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ Κογκό, τὸ ὁποῖον ὅμως ἐγένεον ἤδη πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐλεύθερον Κράτος.

Κατὰ τὸ θρήσκευμα οἱ Βέλγοι εἶναι, κατὰ τὸ πλεῖστον, Καθολικοὶ χριστιανοί. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ὀλίγοι Διαμαρτυρόμενοι. Εἰς τὸ Βέλγιον ὁμιλοῦνται τρεῖς γλώσσαι: ἡ γαλλικὴ, ἡ φλαμανδικὴ καὶ ἡ γερμανικὴ. Ἡ γαλλικὴ ὁμιλεῖται εἰς τὸ νότιον Βέλγιον (ὑπὸ τῶν Βαλλόνων, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὰ 55% τοῦ πληθυσμοῦ). Ἡ φλαμανδικὴ (συγγενὴς πρὸς τὴν γερμανικὴν), ὁμιλεῖται εἰς τὸ βόρειον Βέλγιον (ὑπὸ τῶν Φλαμανδῶν, 45% περίπου τοῦ πληθυσμοῦ). Ἡ γερμανικὴ ὁμιλεῖται ὑπὸ 120.000 Γερμανῶν τοῦ Βελγίου. Πολίτευμα ἔχει Συνταγματικὴν Βασιλείαν.

Πόλεις. Σπουδαιότεραι πόλεις είναι: Βρυξέλλαι (1.000.000 κ.). Κεῖται εἰς τὰς ὄχθας τοῦ μικροῦ ποταμοῦ Σέν καὶ εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς χώρας. Ἔχει ἀνώτατα Πνευματικὰ Ἰδρύματα καὶ ἐργοστάσια. Εἶναι κέντρον ἐμπορικὸν καὶ κόμβος ὁδικῶν, σιδηροδρομικῶν καὶ ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν. Μὲ τὸν λιμένα τῆς Ἀμβέρσας συνδέεται διὰ διώρυχος μήκους 30 χιλιομ. Πλοῖα χωρητικότητος μέχρι 3.000 τόννων ἔρχονται ἐκ τοῦ Ἀτλαντικοῦ εἰς τὰς Βρυξέλλας διὰ τῆς διώρυχος αὐτῆς. Ἀμβέρσα (630.000 κ. μετὰ τῶν προαστείων), ἐκτισμένη εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Σκάλδης. Ἔχει σπουδαῖον ποτάμιον λιμένα,

Άσπρετ εν τη μεγάλη πλα-
τείου εν τη Βρυξελλών

όπου έλλιμενίζονται μεγάλα υπερωκεάνια έρχόμενα εκ του Άτλαντικού ωκεανού. Είμαι ο μεγαλύτερος λιμην του Βελγίου και πόλις έμπορικη και βιομηχανική. Είμαι ονομαστή δια την κατεργασίαν των άδαμάντων. Γάνδη (230.000 κ.), σημαντικός ποτάμιος λιμην επί του Σκάλδιος και έμπορικη και βιομηχανική πόλις. Συνδέεται δια διωρύχων προς όλα τα μεγάλα έμπορικά κέντρα του Βελγίου. Λιέγη (ή Λύττιχ, 450.000 κ.), κειμένη επί του ποταμού Μόζα. Μπρύζ (6.000 κ.), σπουδαίος κόμβος συγκοινωνιών. Όστάνδη, παραθαλάσσιος πόλις έχουσα πυκνήν συγκοινωνίαν μετά της Αγγλίας. Άλλαι πόλιεις είμαι: Τουρναί, Λουβαίν, Ναμύρ, Σαρλερουά, Μόνς κλπ.

Οικονομική Ζωή. Η άλιεία δέν είμαι πολύ άνεπτυγμένη, οϋτε ο δασικός πλούτος είμαι πολύς. Είς μεγάλην όμως άνάπτυξιν εύρίσκεται ή κτηνοτροφία και ή γεωργία. Διατρέφονται πολλά πρόβατα, αίγες, άγελάδες, χοίροι και ίπποι. Η πτηνοτροφία και ή μελισσοκομία είμαι επίσης πολύ άνεπτυγμένοι. Έκ των δημητριακών παράγονται μεγάλοι

ποσότητες, αί όποίαι όμως δέν είναι έπαρκείς διά τήν έγγώριον κατανάλωσιν. Παράγονται επίσης γεώμηλα καί σακχαρότευτλα.

Έχει πλούσια κοιτάσματα γαιάνθρακος (30 έκατ. τόνοι έτησίως) καί όρυκτά. Ως έκ τούτου έχει πολύ άνεπτυγμένην τήν σιδηροβιομηχανίαν. Τό Βέλγιον είναι κυρίως βιομηχανικόν κράτος. Τά 50% του πληθυσμού εργάζονται είς τά εργοστάσια. Ο βιομηχανικός χαρακτήρ τής χώρας εξηγεί διατί είς τόσον μικράν έκτασιν υπάρχει τόσον πολύς πληθυσμός (ή πυκνότης του πληθυσμού είναι περίπου 300 κάτοικοι κατά τετραγωνικόν χιλιόμετρον. Τής Ελλάδος ή πυκνότης είναι 63 κάτοικοι κατά τετραγωνικόν χιλιόμετρον).

Τό όδικόν καί σιδηροδρομικόν δίκτυον είναι πυκνότατον. Ένισχύεται δέ σημαντικώς έκ των διωρύχων καί των πλωτών ποταμών. Καί ή αεροπορική συγκοινωνία, ιδίως με τό έξωτερικόν, είναι πυκνοτάτη.

Τό Βέλγιον εισάγει τρόφιμα, πετρέλαιον, καφέν, καπνόν καί πρώτας ύλας διά τήν βιομηχανίαν του. Έξάγει δέ μηχανήματα παντός είδους,

Η τυπική πόλις Ντανιό παρὰ τῆς Ἀρθένας.

σιδηροδρομικὰς ἀμάξας καὶ παντὸς εἶδους ὀχήματα, ὄπλα, ὑάλινα εἶδη, ὑφάσματα.

Τὰ 3,6% τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγομένων ἐτησίως ἐμπορευμάτων εἰσάγονται ἐκ τοῦ Βελγίου (καὶ τοῦ Λουξεμβούργου), ἀξίας 605 ἑκατ. δρχ. Τὸ 1,2% τῶν ἐξαγομένων ἐτησίως ἐμπορευμάτων μας ἐξάγονται εἰς τὸ Βέλγιον (καὶ τὸ Λουξεμβούργον), ἀξίας 72 ἑκατ. δρχ. Εἰσάγομεν βιομηχανικὰ εἶδη καὶ ἐξάγομεν εἰς τὸ Βέλγιον ποτὰ καὶ καπνόν.

Νόμισμα τὸ Βέλγιον ἔχει τὸ φράγκον. 1 φράγκον=100 ἑκατοστά. 50 φράγκα βελγικὰ=30 δρχ. (1 δολλ.).

ΟΛΛΑΝΔΙΑ (Ἡ ΚΑΤΩ ΧΩΡΑΙ)

Ἐκτ. 32.473 τετρ. χιλίωμ. Πληθ. 11.860.000 κ.
 Πυκνότης πληθ. 352 κάτ. κατὰ τετραγ. χιλίωμ.

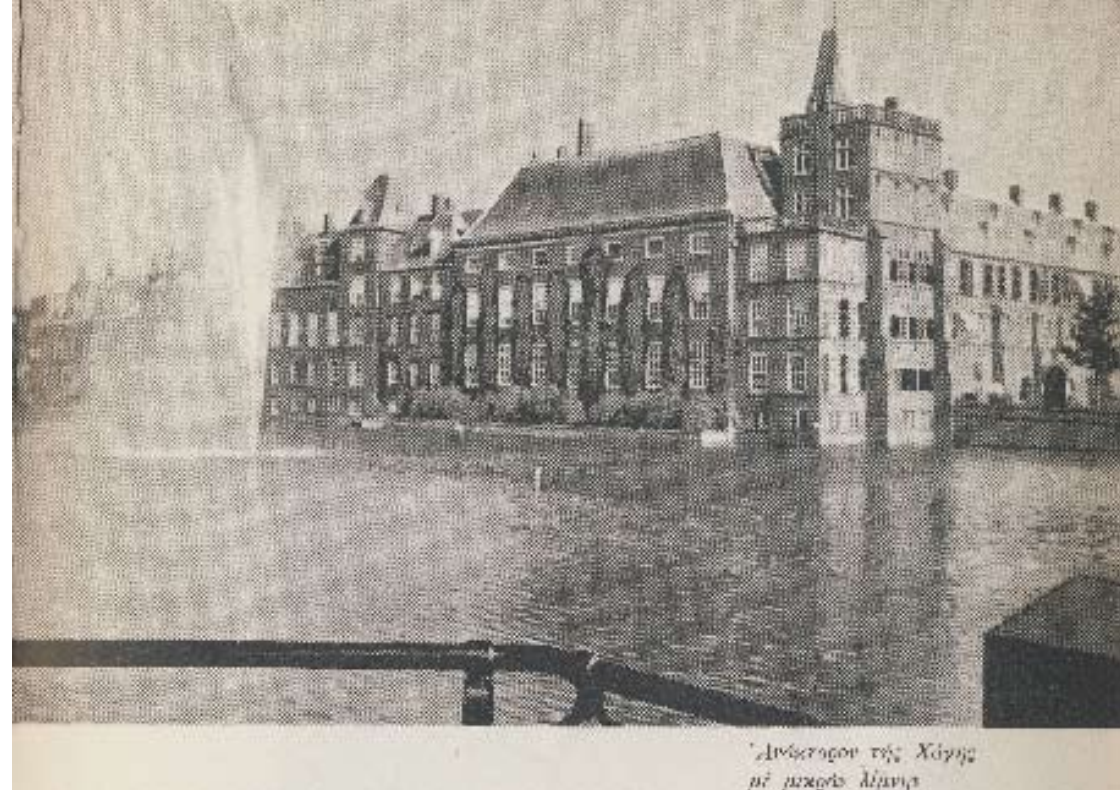
Θέσις. Ὅρια. Ἡ Ὀλλανδία κεῖται βορείως τοῦ Βελγίου. Πρὸς δυσμὰς καὶ βορρᾶν ἠρέγεται ὑπὸ τῆς Βορείου θαλάσσης, πρὸς ἀνατολὰς συνορεύει πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ πρὸς νότον πρὸς τὸ Βέλγιον.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἐδαφος τῆς Ὀλλανδίας εἶναι ὅλον

Αντισεισμικά φράγματα επί της ακτογραμμής της Ολλανδίας
(άλλουθενά έργα της Πολιτείας).

πεδινόν. Είς μερικά μέρη παραλιακά είναι χαμηλότερον τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἐκεῖ ἔχουν κατασκευάσει μεγάλα φράγματα, ὥστε νὰ ἐμποδίζεται ἡ πλημμύρα ἐκ τοῦ θαλασσίου ὕδατος. Τὸ ὑψηλότερον μέρος τῆς χώρας εἶναι ὁ λόφος Βάαλς (322 μ.) κείμενος εἰς τὰ νοτιοανατολικά αὐτῆς. Πρὸς δυσμὰς ὁ θαλάσσιος διαμελισμὸς τῆς Ὀλλανδίας εἶναι πολυσχιδῆς. Εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς δυτικῆς παραλίας ὑπάρχουν πολλαὶ νησίδες καὶ στενοὶ καὶ ἐπιμήκεις κόλποι εἰσχωροῦν βαθέως εἰς τὴν ξηράν. Εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς δυτικῆς παραλίας σχηματίζεται ὁ μέγας κόλπος τοῦ Ζουίντερ Ζέε (=λίμνη Ζουίντερ). Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ κόλπου τούτου ἔχει κατασκευασθῆ φράγμα, ὥστε ὁ κόλπος νὰ γίνῃ λίμνη (μὲ θαλάσσιον ὕδωρ). Πολλαὶ ἐπιμήκεις νησίδες ὑπάρχουν βορείως τοῦ φράγματος τοῦ Ζουίντερ Ζέε. Ἡ δυτικὴ παραλία τῆς Ὀλλανδίας, ἡ ὁποία κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι χαμηλοτέρα τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης προστατεύεται κατὰ τῆς εἰσορῆς τοῦ θαλασσίου ὕδατος καὶ ἐκ φυσικῶν λόφων ἐξ ἄμμου. Οἱ ἄμμώδεις οὗτοι λόφοι (ὀνομάζονται θίνες) ἔχουν σχηματισθῆ κατὰ καιροὺς ὑπὸ τῆς δυνάμεως ἐξ ἀνατολῶν

πνεόντων ἀνέμων. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ πολλὰ τεχνητὰ φράγματα διὰ τῶν ὁποίων ἐμποδίζεται ἡ εἰσροὴ τοῦ θαλασσίου ὕδατος. Οἱ Ὀλλανδοὶ κατέβαλον πολλὴν ἐργασίαν διὰ νὰ προστατεύσουν τὴν χώραν τῶν ἀπὸ τὰς πλημμύρας ἐκ τῆς θαλάσσης καὶ εἶναι ἄξιοι θαυμασμοῦ. Διὰ τῶν τεχνητῶν φραγμάτων κατώρδωσαν ἀκόμη νὰ μετατρέψουν καὶ πολλὴν θαλασσίαν ἔκτασιν εἰς εὐφορωτάτην ξηράν.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Ὀλλανδίας εἶναι ὠκεάνιον. Οἱ χειμῶνες δὲν εἶναι πολὺ ψυχροί, τὰ θέρη εἶναι ὀροσερὰ καὶ βροχαὶ πίπτουν καθ' ὅλον τὸ ἔτος πολλάι. Οἱ συχνοὶ δυτικοὶ ἄνεμοι ἐκ τῆς θαλάσσης φέρουν εἰς τὴν χώραν πολλὴν ὑγρασίαν, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ὀξειδῶνται (σκληριάζουν) εὐκόλως τὰ διάφορα μεταλλικὰ ἀντικείμενα. Οἱ Ὀλλανδοὶ καθαρίζουν αὐτὰ συχνότατα, ἔχουν συνηθίσει πολὺ εἰς τὴν καθαριότητα καὶ εἶναι πρότυπον καθαροῦ λαοῦ. Τὸ κλίμα εὐνοεῖ πολὺ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν καλλωπιστικῶν φυτῶν, τῶν δημητριακῶν, τῶν βοοειδῶν, τῶν προβάτων καὶ τῶν πουλερικῶν.

"Λίπαρα:
τοῦ Ἀμστερδάμου

Πληθυσμός. Οἱ παλαιοὶ κάτοικοι τῆς Ὀλλανδίας ὠνομάζοντο Μπατάβαι καὶ Φρεϊζα (τῆς γερμανικῆς ὁμοσυνίας). Τὸ νοτιῶς τοῦ Ρήνου μέρος τῆς χώρας διετέλεσεν ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν Ῥωμαίων. Ἐκτοτε εἰσέβαλον ἐκεῖ Γότθοι καὶ Νορμανδοί. Κατὰ τὸν διαχωρισμὸν τοῦ Κράτους τοῦ Αὐτοκράτορος Καρόλου τοῦ Μεγάλου, οἱ Ὀλλανδοὶ ὑπήχθησαν (κατὰ τὸ πλεῖστον) εἰς τὸ ἀνατολικὸν φραγκικὸν Κράτος. Κατὰ τὸ ἔτος 1535 ἡ Ὀλλανδία κατελήφθη ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν. Αἱ 7 κυριώτεραι ἐπαρχίαι τῆς Ὀλλανδίας, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν μεγαλυτέραν ἐπαρχίαν Ὀλλανδία (ἐξ ἧς τὸ ὄνομα ὅλης τῆς χώρας) ἐπαναστάτησαν κατὰ τῶν Ἰσπανῶν καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1579 ἠνώθησαν ὡς μικρὰ Κρατίδια. Ἐκ τῶν 7 Κρατιδίων τούτων καὶ τοῦ χαμηλοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐδάφους, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ὠνομάσθη ὀλόκληρος ἡ χώρα καὶ Κάτω Χώραι. Διὰ πρώτην φοράν ἡ Ὀλλανδία

Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἀλ-
λάνδικῆς πόλεως Γκρόνινγκεν

ἔγινεν ἐλεύθερον Κράτος κατὰ τὸ 1648 μ.Χ. Μέχρι τοῦ ἔτους 1700 μ.Χ. ἀπέκτησε μεγάλην ναυτικὴν δύναμιν καὶ πολλὰς ἀποικίας. Κατὰ τὸν 18ον ὄμως αἰῶνα (1700-1800) ἡ δύναμις τῆς ἐξεμνηδενίσθη ὑπὸ τῶν Ἄγγλων. Κατὰ τὸ ἔτος 1815, μετὰ τὴν ἥτταν τῆς Γαλλίας ὑπὸ τῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, ἰδρύθη τὸ σημερινὸν Ὀλλανδικὸν Κράτος.

Ὡς πρὸς τὸ θρήσκευμα τὰ 55% τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι Διαμαρτυρόμενοι χριστιανοὶ (Προτεστάνται) καὶ τὰ 45% Καθολικοὶ χριστιανοί. Εἰς τὴν Ὀλλανδίαν ὁμιλεῖται ἡ ὀλλανδικὴ γλῶσσα, ἡ ὁποία ὁμοιάζει πρὸς τὴν γερμανικὴν. Τὸ πολίτευμα τῆς Ὀλλανδίας εἶναι Συνταγματικὴ Βασιλεία.

Πόλεις. Σπουδαιότεραι πόλεις εἶναι: Χάγη (625.000 κ.). Εἶναι πρωτεύουσα τῆς χώρας καὶ ἔδρα Διεθνoῦς Δικαστηρίου. Εἶναι

Πόλις αλλοδαπῶν ἐπι-
σημῶν καὶ ἐπιχειρήσεων
τῆς φουδάτου

παραθάλασσιος πόλις καὶ κεῖται νοτίως τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ῥήνου. Ἄμστερνταμ (900.000 κ.). Εὐρίσκεται παρὰ τὸν κόλπον Ζουίντερ Ζέε καὶ εἶναι σπουδαῖον ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν κέντρον καὶ κέντρον ἐπεξεργασίας ἀδαμάντων. Διὰ μεγάλης διώρυγος συνδέεται πρὸς τὴν Βόρειον θάλασσαν καὶ εἶναι ἐκ τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν λιμένων. ἔχει δύο Πανεπιστήμια καὶ Ἀνωτάτην Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν. Ρόττερνταμ (750.000 κ.). Κεῖται εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Ῥήνου καὶ εἶναι ὁ μεγαλύτερος λιμὴν τῆς Ὀλλανδίας. Οὐτρέχτη (260.000 κ.). Εὐρίσκεται εἰς ἓνα βραχίονα τοῦ Δέλτα τοῦ Ῥήνου καὶ ἔχει παλαιὸν Πανεπιστήμιον. Εἶναι βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ πόλις. Γκρόνιγκεν (160.000 κ.). Πόλις βιομηχανικὴ ἔχουσα Πανεπιστήμιον. Τίλμπουργκ (140.000 κ.), κέντρον ἐπεξεργασίας καπνοῦ.

Οἰκονομικὴ Ζωή. Ἡ Ὀλλανδία ἔχει πολὺ ἀνεπτυγμένη ἀλιεῖαν, ὡς καὶ τὴν σχετικὴν πρὸς τὰ θαλάσσια προϊόντα βιομηχανίαν. Ἐκ τοῦ πεδινοῦ ἐδάφους τῆς μόνον 7,6% καλύπτονται ὑπὸ δασῶν. Διὰ τὰς γεωργικὰς καλλιεργεῖας χρησιμοποιοῦνται 28,6% τοῦ ἐδάφους τῆς χώρας. Τὰ παραγόμενα ὅμως προϊόντα δὲν ἐπαρκοῦν εἰς τὴν ἐγχώριον κατανάλωσιν. Τὰ 40,3% τοῦ ἐδάφους εἶναι λειβάδια, ἐν ᾧ διὰ τοὺς κήπους καὶ ἀνθῶνας χρησιμοποιοῦνται 4,1%. Διατρέφονται πολλὰ ἀγέλαδες, πρόβατα, χοῖροι, ἵπποι καὶ πουλερικά.

Ἐκ τοῦ ὄρυκτοῦ πλοῦτου τῆς Ὀλλανδίας λαμβάνονται ἐτησίως 13 ἑκατ. τόν. γαιάνθρακος, 500 χιλ. τόν. ὄρυκτοῦ ἄλατος, καὶ εἰς μικροτέραν

ποσότητα λιγνίτης, σιδηρομέταλλευμα και πετρέλαιον (820 χιλ. τόν.). Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ἡ Ὁλλανδία δὲν ἦτο βιομηχανικὴ χώρα. Κατὰ τὰ τελευταῖα ὅμως ἔτη ἔχασε τὰς πλουσίας ἀποικίας της (Ἰνδουήσιαν) καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἀναπτύξῃ τὴν βιομηχανίαν της διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ μεγάλου πληθυσμοῦ της. (Εἶναι ἡ πυκνότερον κατοικημένη χώρα τῆς Εὐρώπης μὲ 352 κατοίκους κατὰ τετραγωνικὸν χιλιόμετρον.).

Ἡ συγκοινωνία διὰ τῶν ὁδῶν, σιδηροδρόμων καὶ διωρύγων εἶναι πυκνοτάτη. Ἐπίσης πυκνὴ εἶναι ἡ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία μὲ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ Ὁλλανδία εἰσάγει δημητριακά, καπνόν, πετρέλαιον, σίδηρον, ξυλείαν, βάμβακα, ἔριον καὶ βιομηχανικὰς ὕλας. Ἐξάγει δὲ βούτυρον, τυρόν, αὐγά, μαργαρίνην, ἄνθη, σάκχαριν, διατηρημένους ἰχθῦς (κονσέρβας), ὑφάσματα, χημικὰ προϊόντα, φυτικὰ ἔλαια καὶ διάφορα μηχανήματα.

Τὰ 4,4% τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐτησίως εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων εἰσάγονται ἐκ τῆς Ὁλλανδίας, ἀξίας 807 ἑκατ. δρχ. Τὰ 3,2% τῶν ἐξαγομένων ἐτησίως ἐξ Ἑλλάδος ἐμπορευμάτων ἐξάγονται εἰς τὴν Ὁλλανδίαν ἀξίας 193 ἑκατ. δρχ. Εἰσάγομεν τρῶφιμα καὶ μηχανήματα κυρίως καὶ ἐξάγομεν εἰς Ὁλλανδίαν καπνόν καὶ ἐσπεριδοειδῆ.

Νόμισμα ἡ Ὁλλανδία ἔχει τὸ γκοῦλντεν. 1 γκοῦλντεν=100 ἑκατοστά. 3,80 γκοῦλντεν=30 δρχ. (1 δολλ.).

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ

Ἐκτ. 2.586 τετρ. χιλίωμ. Πληθ. 320.000 κάτ.

Πυκνότης πληθυσμοῦ 125 κάτ. κατὰ τετρ. χιλίωμ.

Τὸ Λουξεμβούργον εἶναι ἓν μικρὸν ἀνεξάρτητον κρατίδιον (λέγεται Μέγα Δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου), δυτικῶς τοῦ ποταμοῦ Μοζέλα συνορευθὸν πρὸς τὴν Γαλίαν, Γερμανίαν καὶ Βέλγιον. Τὸ ἔδαφός του εἶναι λοφώδες καὶ λίαν εὐφορον, τὸ δὲ κλίμα του εἶναι ἠπειρωτικόν.

Ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς τὸ Λουξεμβούργον ἦτο γερμανικὸν κρατίδιον. Κατὰ τὸ ἔτος 1797 κατελήφθη ὑπὸ τῶν Γάλλων καὶ κατὰ τὸ 1867 ἐκηρύχθη ὑπὸ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων οὐδέτερον. Ἄλλοι ἐκ τῶν κατοίκων ὁμιλοῦν διάλεκτον συγγενῆ πρὸς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν καὶ ἄλλοι ὁμιλοῦν τὴν γαλλικὴν. Πρωτεύουσα εἶναι ἡ πόλις Λουξεμβούργον (65.000 κ.). Τὸ Λουξεμβούργον ἔχει ἀνεπτυγμένην κτηνοτροφίαν καὶ γεωργίαν (πρόβατα, χοῖροι, ἀγελάδες, δημητριακά, σακχαρότευτλα, ἄμπελος), γαιάνθρακα καὶ ὀρυκτὰ σιδήρου. Ἀκμᾶζει ἡ βιομηχανία μετάλλων, δερμάτων, νημάτων καὶ καπνοῦ. ἔχει πυκνὸν ὀδικὸν καὶ σιδηροδρομικὸν δίκτυον.

ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ

(ΗΝΩΜΕΝΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΜΕΓ.
ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ ΚΑΙ Β. ΙΡΑΝΔΙΑΣ)

Έκτ. 244.000 τετρ. χιλίωμ. Πληθ. 53.440.000 κάτ.
Πυκνότης πληθυσμού 213 κάτ. κατὰ τετρ. χιλίωμ.

Θέσις. Όρια. Τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγ. Βρεταννίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας, τὸ ὁποῖον λέγεται καὶ ἀπλῶς Ἡνωμένον Βασίλειον ἢ Μεγάλη Βρεταννία (ἢ Ἀγγλία) ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν νῆσον Μ. Βρεταννίαν, τὸ βόρειον τμῆμα τῆς νήσου Ἰρλανδίας καὶ τὰς μικρὰς νήσους Σιέτλανδ, Ὀρκάδας, Ἐβρίδας καὶ Σίλλυ, ὡς καὶ τινὰς μικρὰς ἄλλας νήσους. Ἡ νῆσος Μ. Βρεταννία (ἢ μεγαλυτέρα τῆς Εὐρώπης) διαίρεῖται εἰς τρεῖς περιοχάς: Τὴν Σκωτίαν πρὸς βορρᾶν, τὴν Οὐαλίαν πρὸς δυσμὰς καὶ τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὸ κέντρον καὶ τὸ νότιον μέρος. Ἐκ τῆς τελευταίας αὐτῆς περιοχῆς ὠνομάσθη ἡ Μ. Βρεταννία καὶ Ἀγγλία.

Κεῖται βορείως τῆς Γαλλίας ἀπὸ τῆς ὁποίας χωρίζεται διὰ τῆς θαλάσσης τῆς Μάγχης. Πρὸς δυσμὰς ἠρέχεται ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ, ἐν ᾧ πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς ἠρέχεται ὑπὸ τῆς Βορείου Θαλάσσης.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἔδαφος τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου εἶναι ὀλιγώτερον τοῦ ἡμίσεος ὄρεινόν καὶ περισσώτερον τοῦ ἡμίσεος πεδινόν. Ὅρεινόν εἶναι εἰς τὰς δυτικὰς περιοχάς, ἐν ᾧ πεδινόν εἶναι εἰς τὰς ἀνατολικὰς. Ὁ θαλάσσιος διαμελισμὸς εἶναι πολυσχιδῆς. Τὸ μῆκος τῶν ἀκτῶν (μετὰ τῶν νησίδων) ἀνέρχεται εἰς 15.000 χιλίωμ. (ἴσον καὶ τῆς Ἑλλάδος). Τὰ ὑψηλότερα ὄρη εὐρίσκονται εἰς τὴν Σκωτίαν (600-800 μ.).

Οἱ ποταμοὶ δὲν εἶναι μεγάλοι. Σπουδαιότερος ὄλων εἶναι ὁ Τάμεσις εἰς τὴν περιοχὴν τῆς νοτίου Ἀγγλίας ἐκβάλλων πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Μάγχης. Ὁ Σέβερν, νοτιῶς τῆς Οὐαλίας, Σπέκ καὶ Τουίντ εἰς τὴν Σκωτίαν.

*Ἡνωμένον Βασίλειον Μεγ.
Βρεταννίας καὶ Βορ.
Ἰρλανδίας.*

Ἡ νῆσος Μεγάλη Βρεταννία.

Ἡ Ἀγγλία.

Μικραὶ λίμναι ὑπάρχουν εἰς τὴν Β. Σκωτίαν καὶ τὴν Β. Ἰρλανδίαν. Ἡ μορφολογία τοῦ ἐδάφους καὶ τὸ κλίμα εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξιν μεγάλων δένδρων (πέυκης, δρυός), δημητριακῶν καὶ προβάτων, αἰγῶν, ἀγελάδων, ἵππων κλπ.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου εἶναι ὠκεάνιον, μὲ ἠπίους χειμῶνας, ὁροσερὰ θέρη καὶ πολλὰς βροχὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Ἡ ὁμίχλη εἶναι συγχὴ καὶ ἐνίοτε πολὺ πυκνὴ, ὥστε νὰ ἐμποδίζεται πολὺ ἡ ὁρατότης καὶ νὰ γίνωνται δυστυχήματα. Τὸ ὠκεάνιον κλίμα τῆς χώρας ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ δυτικῶς αὐτῆς διερχομένου ρεύματος τοῦ Κόλπου τοῦ Μεξικοῦ, τὸ ὁποῖον μεταφέρει πολλὴν θερμότητα.

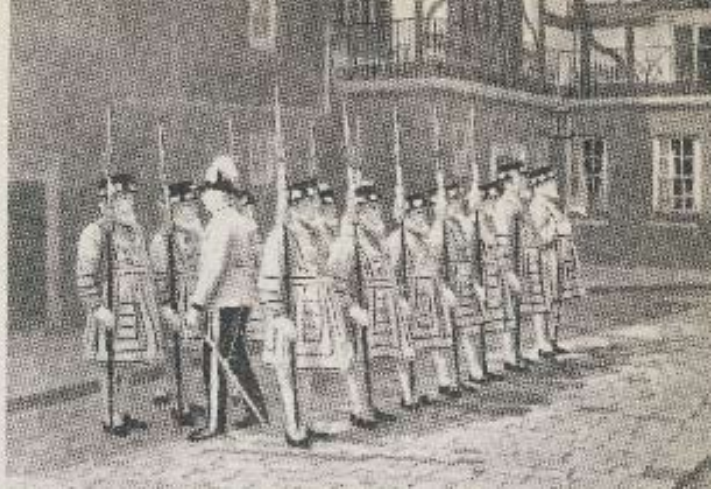
Πληθυσμός. Οἱ παλαιοὶ κάτοικοι τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου ἦσαν Κέλται. Κατὰ διαστήματα ὑπέστησαν ἐπιμιξίαν μὲ τοὺς Σκανδιναvoὺς καὶ Γερμανοὺς. Περί τὸ ἔτος 400 π.Χ. τολμηροὶ Ἕλληνες θαλασσοπόροι εἶχον φθάσει ἕως τὰς Ἑβρίδας νήσους καὶ περὶ τὸ 330 π.Χ. ὁ Ἕλληνας γεωγράφος Πυθαίας (ἐκ Μασσαλίας) ἔφθασεν ὄχι μόνον ἐκεῖ ἀλλὰ καὶ ὑψηλὰ εἰς τὴν Γροιλανδίαν, εἰς τὸν ὄρειον πολιτὸν κύκλον, πιθανῶς μέχρι τῆς Θουλής. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ Ἄγγλοι εὕρισκοντο εἰς πρωτόγονον καὶ ἀγρίαν κατάστασιν καὶ ἔζων ὡς τρωγλοῦται. Ὅταν ἡ Ἀγγλία κατελήφθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, οἱ κάτοικοι ἐξεπολιτίσθησαν ὀλίγον, ὅμως βραδέως. Μετέσχον βραδύτερον εἰς ὅλας τὰς Σταυροφορίας καὶ ἐγνώρισαν τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν. Μὲ τὴν βαθεῖαν ἐπίδρασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ χάρις εἰς τὴν τόλμην καὶ τὴν ἐργατικότητά των κατώρθωσαν οἱ Ἄγγλοι νὰ εἶναι ἡ πρώτη δύναμις εἰς τὸν κόσμον ἐπὶ 300 σχεδὸν ἔτη (περίπου ἀπὸ τοῦ 1600-1918). Εἶχον πολλὰς μεγάλας καὶ πλουσίας ἀποικίας εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Αἱ Ἠν. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἦσαν ἄλλοτε ἀποικία τῆς Ἀγγλίας, ὅπως αἱ Ἰνδία, ἡ νότιος Ἀφρική, ἡ Αὐστραλία, ἡ Νέα Ζηλανδία κλπ. Ἡ ἀγγλικὴ αὐτοκρατορία ἦτο ἡ μεγαλυτέρα αὐτοκρατορία τὴν ὁποίαν ἐγνώρισέ ποτε ὁ κόσμος. Ὁ ἥλιος οὐδέποτε ἔδυνε εἰς αὐτήν. Πρώτη ἀποικία, ἡ ὁποία ἀπέκτησε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς (1776) κατόπιν σκληρῶν πολέμων ἦτο ἡ Ἀμερικὴ (Ἠνωμ. Πολιτεῖαι). Ἡ Αἴγυπτος, τὸ Σουδάν καὶ ἡ Ν. Ἀφρική ἀπέκτησαν ἐπίσης τὴν ἀνεξαρτησίαν των. Ὁ Καναδᾶς, αἱ Ἰνδία, ἡ Αὐστραλία καὶ ἡ Νέα Ζηλανδία θεωροῦνται ὡς ἐλεύθερα Κράτη ἀλλὰ ἔχουν δεχθῆ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀνήκουν εἰς τὴν Βρεταννικὴν Κοινοπολιτείαν (ὅπως καὶ ἡ Κύπρος).

Κατὰ τὸ θρήσκευμα οἱ περισσότεροι Ἄγγλοι εἶναι Διαμαρτυρόμενοι χριστιανοί. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ὀλίγοι Καθολικοί. Πολίτευμα ἔχουν τὴν Συνταγματικὴν βασιλείαν.

Πόλεις. Αἱ σπουδαιότεραι πόλεις κατὰ περιοχὰς εἶναι: α') Περιοχὴ Ἀγγλίας. Λονδίνον (3.225.000 ἑκατ. κάτ., μὲ τὰ προάστια 8.205.000 κ.). Κεῖται εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ταμέσεως ποταμοῦ καὶ εἰς ἀπόστασιν 90 χιλιομ. ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Ὁ Τάμεσις εἶναι πλωτὸς καὶ ἔχει εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Λονδίνου πολλοὺς τεχνητοὺς προβλήτας διὰ νὰ ἐλλιμενίζωνται ἐκεῖ καὶ τὰ μεγαλύτερα ὑπερωκεάνια πλοῖα. Τὸ Λονδίνον εἶναι ὁ μεγαλύτερος λιμὴν τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ πρωτεύουσα τῆς Μ. Βρεταννίας. ἔχει περίφημον Ἀστεροσκοπεῖον (εἰς τὸ προάστειον Γκρήνουιτς), Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν, Πανεπιστήμιον καὶ πλεῖστα ἄλλα Πνευματικὰ Ἰδρύματα. Εἶναι ἐκ τῶν μεγαλυτέρων ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν κέντρων τοῦ κόσμου. Πλύμουθ (220.000 κ.), σπουδαῖος ἐμπορικὸς καὶ πολεμικὸς λιμὴν. Σάουθάμπτον (200.000 κ.), σπουδαιότατος λιμὴν, μὲ τὰς μεγαλυτέρας ναυτικὰς δεξαμενὰς τοῦ κόσμου. Πόρτσμουθ (230.000 κ.), πολεμικὸς λιμὴν. Ντόβερ, λιμὴν ἔναντι τοῦ γαλλικοῦ λιμένος Καλαί, εἰς τὸ στενὸν τῆς Μάγχης. Καντέρβουρυ (Κανταβρυγία), ἔδρα τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Ὁξφόρδη καὶ Καϊμπριτζ (ἡ πρώτη δυτικῶς καὶ ἡ ἄλλη βορειῶς τοῦ Λονδίνου) μὲ ὀνομαστὰ Πανεπιστήμια. Εἰς τὴν Ὁξφόρδην ἐκδίδονται εἰς θανασιὰς ἐκδόσεις τὰ σπουδαιότερα ἔργα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Μπρίστολ (450.000 κ.), σπουδαῖος λιμὴν ἐπὶ

Επίθετοι μοσχοψάκιοι
της εστρατιάς του Αισόβαν

του Ατλαντικού Ωκεανού, με ναυπηγεία, ύφαντουργεία, σαπωνοποιεία, ύελουργεία. Μπίρμιγχαμ (1.150.000 κ.). Σπουδαία βιομηχανική πόλις, ἔχουσα ἐργοστάσια κατασκευῆς παντὸς εἶδους μηχανῶν, καὶ χημικῶν προϊόντων. Σιέφιλντ (500.0000 κ.). Εἶναι ὀνομαστὴ διὰ τὰ μηχανήματα παντὸς εἶδους καὶ ἰδίως διὰ τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ μαχαιρίδια, ξυραφίδια κλπ. Λήντς (510.000 κ.). Κέντρον βιομηχανίας μαλλίνων ὑφασμάτων καὶ μηχανημάτων. Μάντσεστερ (2.420.000 κ. μετὰ τῶν προαστείων). Εἶναι τὸ μεγαλύτερον ὑφαντουργικὸν κέντρον τῆς Μ. Βρετανίας. Λίβερπουλ (1.385.000 κ. μετὰ τῶν προαστείων). Μέγας ἐμπορικὸς λιμὴν με ἐργοστάσια κατασκευῆς μηχανῶν, ὑφαντουργίας, τροφίμων, ναυπηγεία. Νιουκάστλ (280.000 κ.). Σπουδαῖος λιμὴν ἐξαγωγῆς γαιανδράκων.

β) Περιοχὴ Οὐαλίας: Νιούπορτ (105.000 κ.). Λιμὴν βορείως τοῦ Μπρίστολ. Ἐχει ἐργοστάσια γάλυθος καὶ ναυπηγεία. Κάρδιφ (260.000 κ.). Εἶναι μέγας λιμὴν ἐξαγωγῆς γαιανδράκων.

γ) Περιοχὴ Σκωτίας: Ἐδιμβούργον (470.000 κ.). Εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Σκωτίας καὶ ἔχει σπουδαία Πνευματικὰ Ἰδρύματα. Δι' αὐτὸ ὀνομάζεται ἡ πόλις, αἱ Ἀθῆναι τοῦ βορᾶ. Γλασκώδη (1.100.000 κ.). Ἐχει μεγάλα ἐργοστάσια σιδηροβιομηχανίας καὶ μεγάλα ναυπηγεία (μέγας ποτάμιος λιμὴν). Ἀμπερντίν (190.000 κ.). Μέγα ἀλιευτικὸν κέντρον.

Εἰς τὴν ἴσθμῳ Ἰρλανδίας (ἔκτ. 12.176 τετρ. χιλίωμ. καὶ πληθ. 1.200.000 κ.) πρωτεύουσα εἶναι ἡ πόλις Μπέλφαστ (450.000 κ.). Ἐχει μεγάλα ναυπηγεία καὶ εἶναι σπουδαῖον κέντρον βαμβακερῶν καὶ λινῶν ὑφασμάτων.

Ἡ Μ. Βρεταννία ἔχει 25 Πανεπιστήμια καὶ ἀρκετὰ Πολυτεχνεία με

105.000 φοιτητάς, ἐξ ὧν 14.000 ξένοι.

Οἰκονομικὴ Ζωή. Ἡ Μ. Βρεταννία εἶναι ἡ πέμπτη ἀλιευτικὴ χώρα τοῦ κόσμου (1) Ἰαπωνία, 2) Ἡν. Πολιτεία Ἀμερικῆς, 3) Νορβηγία, 4) Καναδάς). Ἔχει μεγάλον ἀλιευτικὸν στόλον. Τὸ μεγαλύτερον ποσὸν ἰχθύων ὁ στόλος οὗτος ἀλιεύει εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν.

Δάση δὲν ἔχει πολλά, διότι κατὰ καιροὺς ἐγίναν μεγάλαι ἐκχερσώσεις. Μόνον 6% τοῦ ἐδάφους τῆς καλύπτεται ὑπὸ δασῶν.

Τὰ 30% τοῦ ἐδάφους τῆς Μ. Βρεταννίας εἶναι καλλιεργήσιμον. Εὐδοκίμοι ἰσχυροὶ οἱ δημητριακοὶ καρποί, τὰ σακχαρότευτλα καὶ τὰ γεώμηλα. Τὰ παραγόμενα δημητριακὰ ὅμως (ιδίως ὁ σίτος) μόλις ἐπαρκοῦν διὰ δύο μῆνας τοῦ ἔτους. Τὰ ὑπόλοιπα εἰσάγονται ἐκ τοῦ

Ἀνατολή:

Τὸ ἄρπυγμα τοῦ ναύαρχου
Νάστωρ ἐπὶ τὴν πύλας
τοῦ ἱερῶν Ἰωάνη Ν. 111.

Ἀσπίς:

Ἀποβόλις εἰς τὴν ναυ-
γῶν Πύλας τοῦ ἱερῶν

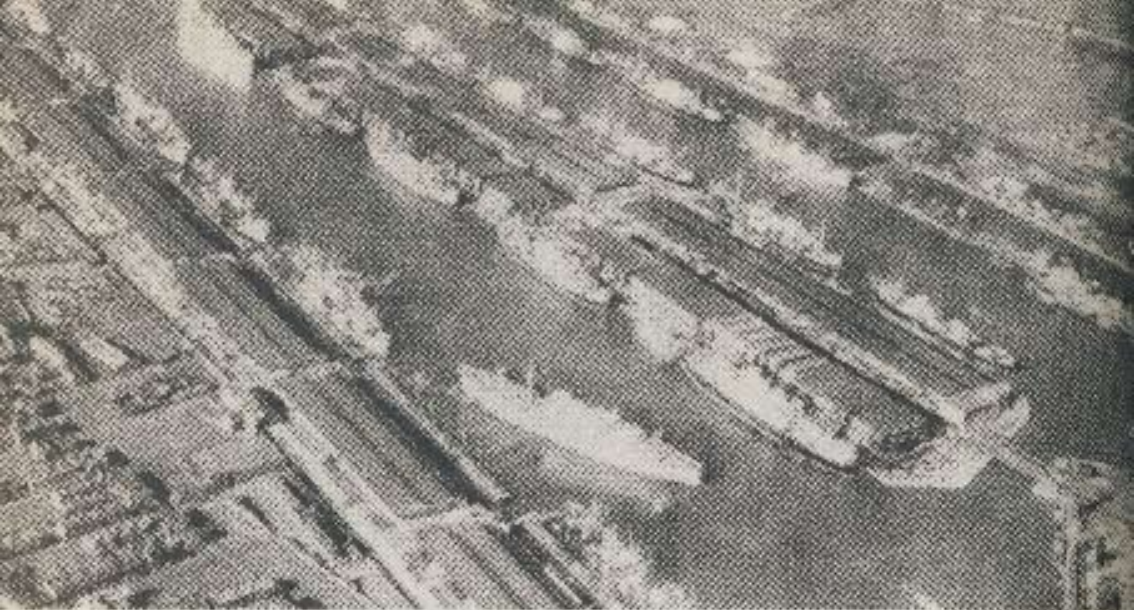
ἐξωτερικοῦ. Τὰ 49% τοῦ ἐδάφους της εἶναι λειβάδια. Διατρέφονται πρόβατα (28 ἑκατ.), βόες (11,5 ἑκατ.), χοῖροι (6 ἑκατ.). Πολὺ ὀνομαστοὶ εἶναι οἱ ἀγγλικοὶ ἵπποι (200 χιλ.), κυρίως διὰ τὰς ἵπποδρομίας.

Ὁ ὀρυκτὸς πλοῦτος τῆς Μ. Βρεταννίας εἶναι ἄφθονος, ἰδίως εἰς γαϊάνθρακα. Εἶναι ἡ τρίτη χώρα τοῦ κόσμου παραγωγῆς γαϊάνθρακος μετὰ τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὴν Ῥωσίαν. Ἐχει πλούσια σιδηρομεταλλεύματα καὶ ὀρυκτὰ καολίνου ἐκ τῶν ὁποίων παράγονται ἐκλεκτὰ εἶδη πορσελάνης. Εἶναι χώρα καθαρῶς βιομηχανική.

Παράγει παντὸς εἶδους μηχανὰς καὶ ἐργαλεῖα· ναυπηγεῖ εἰς τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ναυπηγεῖα της πολλὰ πλοῖα κατ' ἔτος. Παράγει περίφημα ὑφάσματα μάλλινα καὶ βαμβακερά, ὡς καὶ χημικὰ προϊόντα καὶ φάρμακα.

Εἰς τὴν πόλιν Κάλντερ Χόλλ τῆς Ἀγγλίας ἐγένετο τὸ πρῶτον ἀτομικὸν ἐργοστάσιον τοῦ κόσμου (1956). Ἡ πόλις λαμβάνει ἠλεκτρικὸν ρεῦμα πρὸς φωτισμὸν καὶ διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἐργοστασίων της ἀπὸ τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν.

Ἐχει πυκνοτάτην ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν συγκοινωνίαν. Τὸ μῆκος τῶν ὁδῶν ἀνέρχεται εἰς 297.000 χιλιομ. ἐξ ὧν 30.000 χιλιομ. με ἄσφαλτον. Τὸ μῆκος τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν εἶναι 85.000 χιλιομ. Ἀναλόγως πρὸς τὴν ἑκτασίαν της ἡ Μ. Βρεταννία ἔχει τὸ πυκνότερον σιδηροδρομικὸν δίκτυον τοῦ κόσμου. Ἐκεῖ ἄλλωστε ἐγένετο

Προβλέπεται εἰς τὸν παταμόν
Τόμασον ἐπὶ Λαοδίου

ἡ ἐπινόησις καὶ ἡ κατασκευὴ τῆς πρώτης ἀτμομηχανῆς σιδηροδρόμου (1814) καὶ ἐλειτούργησεν ὁ πρῶτος σιδηρόδρομος τοῦ κόσμου (1825). Ἔχει πυκνότετον δίκτυον διωρύχων καὶ μέγαν ἐμπορικὸν στόλον (τὸν δεύτερον τοῦ κόσμου, μετὰ τὴν Ἀμερικὴν). Ἐκατοντάδες χιλιάδων περιηγητὰ ἐπισκέπτονται κατ' ἔτος τὴν Μ. Βρεταννίαν, τόσον ἐκ τῆς Εὐρώπης, ὅσον καὶ ἐκ τῆς Ἀμερικῆς. Τὰ θαυμάσια τοπεῖα τῆς χώρας, μὲ τὰ ἐξαιρετὰ μεταλλουργικὰ καὶ ὑφαντικὰ προϊόντα αὐτῆς προσελκύουν ἐκεῖ πολὺ τοὺς ξένους περιηγητὰς.

Ἡ Μ. Βρεταννία (Ἀγγλία) εἰσάγει σιτηρὰ, τρόφιμα, καπνόν, τέιον, πρώτας ὕλας καὶ πετρέλαιον καὶ ἐξάγει μηχανὰς παντὸς εἶδους, ὑφάσματα καὶ νήματα, χημικὰ προϊόντα, πλοῖα παντὸς τύπου ἐκ τῶν ναυπηγείων τῆς κλπ.

Τὰ 10,3% τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγομένων ἐτησίως ἐμπορευμάτων εἰσάγονται ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἀξίας 2.000 ἑκατομ. δρχ., ἐν ᾧ τὰ 9,3% τῶν ἐξαγομένων ἐτησίως προϊόντων μας ἐξάγονται εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀξίας 570 ἑκατομ. δρχ. Εἰσάγομεν ἐξ Ἀγγλίας μηχανήματα παντὸς εἶδους καὶ ὑφάσματα· ἐξάγομεν δὲ ἐκεῖ καπνόν, σύκα, σταφίδα, ἐσπεριδοειδῆ καὶ διάφορα μεταλλεύματα.

Νόμισμα ἡ Ἀγγλία ἔχει τὴν λίραν στερλίαν. 1 λίρα στερλίνα=20

Ἀγροτική κωμόκητι
ἐν Ἀγγλίᾳ

σελήνια=240 πένναι=80 δρχ. 0,35 τῆς λίρας=30 δρχ. (1 δολλ.).
Πρόκειται διὰ τὴν χαρτίνην λίραν. Ἡ χρυσὴ λίρα Ἀγγλίας τιμᾶται
περίπου 300 δρχ. (Δὲν λέγεται λίρα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μ.
Βρεταννίας καὶ Β. Ἰρλανδίας, ἀλλὰ λίρα Ἀγγλίας).

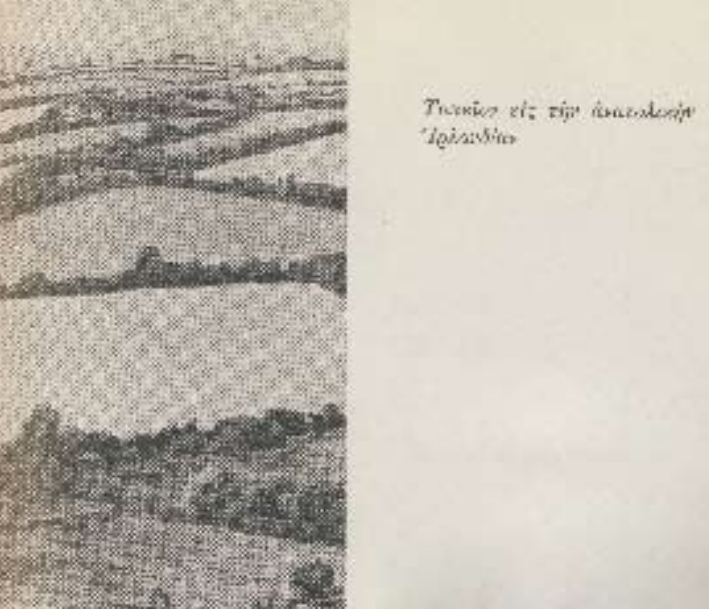

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Έκτ. 70.283. τετρ. χιλιόμε. Πληθ. 2.824.000 κ.
Πυκνότης πληθ. 41 κάτ. κατὰ τετρ. χιλιόμε.

Θέσις. Όρια. Η νήσος Ίρλανδία εύρίσκεται δυτικώς τῆς νήσου Μεγάλης Βρεταννίας καὶ χωρίζεται ἀπ' αὐτῆς διὰ τῆς Ίρλανδικῆς θαλάσσης. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς νήσου ἀποτελεῖ τὴν Δημοκρατίαν τῆς Ίρλανδίας. Τὸ βόρειον τμήμα αὐτῆς, ἐκτ. 12.176 τετρ. χιλιόμε. κατέχεται ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας. Τὸ πλεῖστον τοῦ ἐδάφους τῆς νήσου εἶναι πεδινόν, ἰδίως εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς, ἐν ᾧ εἰς τὰς ἄλλας περιοχὰς εἶναι ὄρεινόν καὶ λοφῶδες. Τὸ κλίμα εἶναι ὠκεάνιον μὲ πολλὰς βροχὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Πληθυσμὸς. Οἱ παλαιοὶ κάτοικοι τῆς Ίρλανδίας ἦσαν Κέλται. Ὁ χριστιανισμὸς εἰσήχθη εἰς τὴν Ίρλανδίαν κατὰ τὸν πέμπτον αἰῶνα. Ἐκεῖθεν δὲ κυρίως διεδόθη καὶ εἰς τὴν Μ. Βρεταννίαν. Ἀπὸ τοῦ 1171

Τουρκία εις τὴν ἀνατολικὴν
Ἰρλανδίαν

ἤρchiσεν ἡ κατάληψις τῆς δυτικῆς περιοχῆς τῆς νήσου ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, οἱ ὅποιοι βραδύτερον κατέλαβον ὀλόκληρον τὴν νῆσον. Οἱ Ἴρλανδοὶ παρέμειναν Καθολικοί, ἐν ᾧ οἱ Ἀγγλοὶ ἔγιναν Διαμαρτυρόμενοι. Κατόπιν πολλῶν ἐπαναστάσεων ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας οἱ Ἴρλανδοὶ ἀπέκτησαν τὴν ἀνεξαρτησίαν των κατὰ τὸ ἔτος 1937 καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1949 κατώρδωσαν καὶ ἀπεσχίσθησαν καὶ ἀπὸ τὴν Βρεταννικὴν Κοινοπολιτείαν. Σπουδαιότεραι πόλεις τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἰρλανδίας εἶναι: Δουβλίνον (600.000 κ.), λιμὴν ἐπὶ τῆς Ἰρλανδικῆς θαλάσσης, πρωτεύουσα τῆς Ἰρλανδικῆς Δημοκρατίας καὶ σπουδαῖον ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν κέντρον. Κόρκ (115.000 κ.).

Ἡ Ἰρλανδικὴ Δημοκρατία ἔχει πολὺ ἀνεπτυγμένη ἀλιεῖαν, δὲν ἔχει ὅμως πολλὰ δάση. Ἀκμάζει εἰς αὐτὴν ἡ κτηνοτροφία, διότι ἔχει πολλὰ λειβάδια. Τὰ γεωργικὰ προϊόντα δὲν ἐπαρκοῦν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ. Ἐχει ὀλίγον γαϊάνθρακα καὶ πολὺ τύρφη (κατωτέρας ποιότητος γαϊάνθρακα). Ἀκμάζει ἡ ὑφαντουργία (μαλλίνων καὶ λινῶν ἰδίως ὑφασμάτων). Ὑπάρχουν ἐπίσης ἐργοστάσια τσιμέντου, παραγωγῆς ζύθου καὶ ἐπεξεργασίας εἰδῶν διατροφῆς. Ἐχει πικνὴν συγκοινωνίαν εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὡς καὶ μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Εἰσάγει τροφίμα, πετρέλαιον καὶ μηχανήματα. Ἐξάγει δὲ εἶδη κτηνοτροφίας καὶ ὑφάσματα. Τὸ μετὰ

τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον δὲν εἶναι σημαντικόν. Νόμισμα ἔχει τὴν χαρτίνη λίραν Ἰρλανδίας, ἣ ὁποία ἔχει τὴν αὐτὴν ἀξίαν, ὅπως ἡ χαρτίνη ἀγγλικὴ λίρα.

Ἀνακεφαλαίωσις Δυτικῆς Εὐρώπης.

Εἰς τὴν Δ. Εὐρώπην περιλαμβάνονται τὰ Κράτη: Γαλλία, Βέλγιον, Ὁλλανδία, Λουξεμβούργον, Ἡνωμένον Βασίλειον (τῆς Μ. Βρεταννίας καὶ Β. Ἰρλανδίας), Ἰρλανδία.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ περισσότερο τοῦ ἐδάφους τῶν χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης εἶναι πεδινόν, τὸ ὀλιγώτερον δὲ εἶναι ὄρεινόν καὶ λοφῶδες. Κυριώτερα ὄρη εἶναι αἱ Ἄλπεις καὶ ὁ Ἰούρας εἰς τὰ ἀνατολικά σύνορα τῆς Γαλλίας. Κυριώτεροι δὲ ποταμοὶ εἶναι ὁ Ῥήνος, ὁ Σκάλδης, ὁ Σηκουάνας, ὁ Ροδανός, ὁ Λείγηρ, ὁ Γαρούνας.

Κλίμα. Τὸ κλίμα γενικῶς εἶναι ὠκεάνιον, πλὴν τῆς νοτίου Γαλλίας ὅπου εἶναι Μεσογειακόν καὶ τῆς βορειοανατολικῆς Γαλλίας, ὅπου εἶναι μᾶλλον ἠπειρωτικόν.

Πληθυσμὸς. Οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Βαλλόνοι τοῦ Βελγίου κατατάσσονται εἰς τὴν Λατινικὴν οἰκογένειαν (ὁμοεθνίαν), οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἰρλανδοὶ εἰς τὴν Ἀγγλοσάξωνικὴν καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Λουξεμβούργου καὶ τῆς Ὁλλανδίας εἰς τὴν Γερμανικὴν οἰκογένειαν (ὁμοεθνίαν). Κατατάσσονται ὅμως γενικῶς ὅλοι εἰς τὴν Ἰνδοευρωπαϊκὴν οἰκογένειαν.

Κατὰ τὸ θρήσκευμα, οἱ Γάλλοι, οἱ Βέλγοι καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἰρλανδίας εἶναι Καθολικοὶ χριστιανοί. Οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Β. Ἰρλανδίας εἶναι Διαμαρτυρόμενοι. Εἰς τὴν Ὁλλανδίαν καὶ τὸ Λουξεμβούργον ὑπάρχουν καὶ Διαμαρτυρόμενοι καὶ Καθολικοί.

Αἱ πρωτεύουσαι τῶν Κρατῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης εἶναι: Παρίσιοι, Γαλλίας. Βρυξέλλαι, Βελγίου. Χάγη, Ὁλλανδίας. Λουξεμβούργον, Λουξεμβούργου. Λονδίνον, Ἡνωμένου Βασιλείου Μ. Βρεταννίας καὶ Β. Ἰρλανδίας. Δουβλίνον, Ἰρλανδίας.

Οἰκονομικὴ Ζωή. Τὰ κράτη τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης εἶναι κυρίως βιομηχανικά. Ἐχουν ὅμως ἀνεπτυγμένην τὴν ἀλιεῖαν, τὴν κτηνοτροφίαν καὶ τὴν γεωργίαν.

Χιονισμένοι Άλπεις

Ἐκ τῶν χωρῶν τῆς Δ. Εὐρώπης ἡ Ἑλλάς ἔχει τὰς περισσοτέρας ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ τὴν Μ. Βρεταννίαν καὶ τὴν Γαλλίαν.

Ἀσκήσεις.

Ἀναφέρατε τοὺς κυριωτέρους λιμένας τῶν Κρατῶν τῆς Δ. Εὐρώπης.
Νὰ εὐρεθῇ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς κλίμακος τοῦ χάρτου σας ἡ κατ' εὐθείαν ἀπόστασις Μασσαλίας-Παρισίων, εἰς χιλιόμετρα.

Ποῖαι εἶναι αἱ σπουδαιότεραι πόλεις τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὁλλανδίας;

Ποῖοι εἶναι οἱ σπουδαιότεροι λιμένες τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Μ. Βρεταννίας;

Ποῖαι εἶναι αἱ ἐμπορικὰι σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Ἡνωμ. Βασιλείου (Μ. Βρεταννίας καὶ Β. Ἴρλανδίας);

Ἐμπόριον, εἰς ἑκατομμύρια δολλαρίων Ἀμερικῆς (1962)

	Εἰσαγωγικόν	Ἐξαγωγικόν
Ῥωσσία	5.832	5.998
Ἀγγλία	11.864	10.308
Ἀμερική	14.702	20.755
Εὐρωπαϊκὴ Κοινὴ Ἀγορὰ	32.172	32.320

III. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

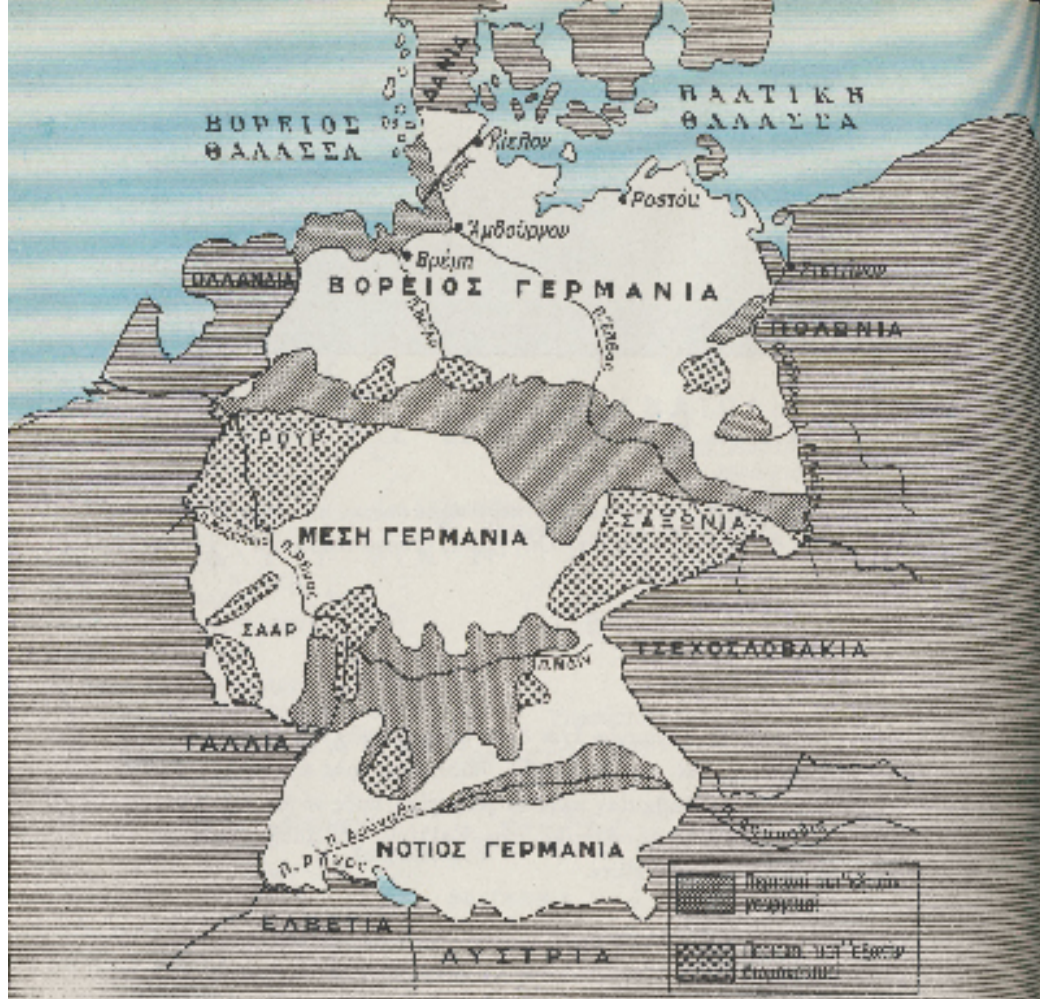
Εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην περιλαμβάνονται τὰ ἐξῆς 5 Κράτη: Γερμανία, Αὐστρία, Ἑλβετία, Οὐγγαρία, Τσεχοσλοβακία.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Θέσις. Ὅρια. Ἡ Γερμανία ἔχει ὄρια πρὸς βορρᾶν τὴν Βόρειον θάλασσαν, τὴν Δανίαν καὶ τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν, πρὸς ἀνατολὰς τὴν Πολωνίαν, τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν, πρὸς νότον τὴν Αὐστρίαν καὶ Ἑλβετίαν καὶ πρὸς δυσμᾶς τὴν Γαλλίαν, τὸ Λουξεμβούργον, τὸ Βέλγιον καὶ τὴν Ὀλλανδίαν.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἥμισυ περίπου τοῦ ἐδάφους τῆς Γερμανίας, πρὸς βορρᾶν, εἶναι πεδινόν, ἐν ᾧ τὸ ἄλλο εἶναι ὄρεινόν καὶ λοφῶδες. Ἡ νοτιὰ περιοχὴ εἶναι ὄροπέδιον ὕψους 500 μέτρων. Σπουδαιότερα ὄρη εἶναι αἱ Βαυαρικαὶ Ἄλπεις πρὸς νότον, ὁ Βοημικὸς δρυμὸς καὶ τὰ ὄρη τῶν μεταλλευμάτων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὁ Μέλας δρυμὸς πρὸς δυσμᾶς. Ἐκ τοῦ Μέλανος Δρυμοῦ πηγάζει ὁ ποταμὸς Δούναβις, ὁ ὁποῖος ἐκβάλλει εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον (διὰ τῆς Αὐστρίας, Οὐγγαρίας, Γιουγκοσλαβίας, Βουλγαρίας, Ρουμανίας). Ἄλλοι ποταμοὶ εἶναι ὁ Ρήνος, ὁ ὁποῖος προέρχεται ἐκ τῆς Ἑλβετίας, ὁ Βέξερ καὶ ὁ Ἐλβας, οἱ ὁποῖοι ἐκβάλλουν εἰς τὴν Βόρειον θάλασσαν καὶ ὁ Ὅδερως, ὁ ὁποῖος ἐκβάλλει εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Γερμανίας εἶναι γενικῶς ἠπειρωτικόν. Μετριάζεται ὅμως τὸ ψυχός, ἰδίως εἰς τὴν δυτικὴν περιοχὴν, ἀπὸ τὴν

επίδρασιν τοῦ βέυματος τοῦ Κόλπου. Ἡ μορφολογία τοῦ ἐδάφους καὶ τὸ κλίμα εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξιν μεγάλων δένδρων (πεύκη, δρῦς, ὄξυα κλπ.) καὶ τῶν δημητριακῶν, γεωμήλων, σακχαροτεύλων κλπ. Εὐδοκιμοῦν ἐπίσης τὰ πρόβατα, τὰ βοοειδῆ καὶ οἱ χοῖροι.

Πληθυσμὸς. Οἱ Γερμανοὶ εἶναι ἐκ τῶν παλαιῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης. Ὁ σχηματισμὸς τῆς σημερινῆς Γερμανίας προέρχεται ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ Κράτους τοῦ Καρόλου τοῦ Μεγάλου (ἔτος 814 μ.Χ.). Ἐκτοτε, οἱ Γερμανοὶ

ἄλλοτε ἦσαν ἠνωμένοι εἰς ἓν Κράτος καὶ ἄλλοτε ἦσαν διηρημένοι εἰς μικρότερα Κράτη. Κατὰ τὸ ἔτος 1870-71 ἀπετέλεσαν τὴν νεωτέραν Γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν.

Οἱ Γερμανοί, ὅπως καὶ οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἄγγλοι, εἶναι ἐκ τῶν δημιουργῶν τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος λέγεται δυτικὸς πολιτισμὸς. Συνέβαλον πολὺ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπιστημῶν καὶ τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ διὰ πολλῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν. Ἐπίσης ἀνέπτυξαν πολὺ τὴν σύγχρονον μουσικὴν μὲ τοὺς μεγάλους μουσικούς των Μπάχ, Μπετόβεν, Μότσαρτ καὶ ἄλλους. Ἰδιαιτέρως, σπουδάζουν πολὺ τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας συγγραφεῖς, τὰ ἔργα τῶν ὁποίων ἐξέδιδον ἄλλοτε, καὶ ἐκδίδουν καὶ τώρα, εἰς τὴν Λιψίαν καὶ τὸ Βερολίνον. Ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ εἰς τοὺς Γερμανοὺς εἶναι μεγάλη (ὅπως εἰς τοὺς Γάλλους καὶ τοὺς Ἄγγλους).

Κατὰ τὸ θρήσκευμα οἱ περισσότεροι Γερμανοὶ εἶναι Διαμαρτυρόμενοι (51,7%). Οἱ ὑπόλοιποι εἶναι Καθολικοὶ (44,3%) κλπ.

Κατὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον (1914-1918), ὅτε οἱ Γερμανοὶ ἠττήθησαν, ἔχασαν μερικὰ ἐδάφη εἰς τὴν δυτικὴν καὶ τὴν ἀνατολικὴν περιοχὴν τῆς Γερμανίας. Κατὰ τὸν δεῦτερον παγκόσμιον πόλεμον (1939-1945) τὸν ὁποῖον προεκάλεσαν, ὅπως καὶ τὸν πρῶτον οἱ Γερμανοί, ὁλόκληρος ἡ Γερμανία κατελήφθη ὑπὸ τῶν νικητῶν τῆς καὶ Συμμάχων καὶ διεμοιράσθη εἰς τέσσαρας ζώνας κατοχῆς: τὴν Ἀμερικανικὴν, τὴν Βρεταννικὴν (Ἀγγλικὴν), τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ῥωσικὴν. Ἡ περιοχὴ τῶν τριῶν πρώτων ζωνῶν ὀνομάζεται Δυτικὴ Γερμανία καὶ ἡ περιοχὴ τῆς Ῥωσικῆς ζώνης ὀνομάζεται Ἀνατολικὴ Γερμανία.

Ἡ παλαιὰ πρωτεύουσα τῆς Γερμανίας, τὸ Βερολίνον, διεμοιράσθη μεταξύ τῶν Συμμάχων ἐπίσης εἰς 4 ζώνας. Ἡ Ῥωσικὴ ζώνη ἀποτελεῖ τὸ Ἀνατολικὸν Βερολίνον καὶ αἱ τρεῖς ἄλλαι ζῶναι ἀποτελοῦν τὸ Δυτικὸν Βερολίνον.

Ὅριστικὴ εἰρήνη μεταξύ τῆς Γερμανίας καὶ τῶν Συμμάχων οἱ ὁποῖοι ἐπολέμησαν ἐναντίον τῆς (1939-1945) δὲν ἔγινεν ἀκόμη. Ἡ Ἀμερικὴ ὅμως, ἡ Μ. Βρεταννία καὶ ἡ Γαλλία ὑπέγραψαν μὲ τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν προσωρινὴν συνθήκην εἰρήνης. Μὲ τὴν συνθήκην αὐτὴν ἀναγνωρίζουν τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν ὡς ἀνεξάρτητον Κράτος, διατηροῦν ὅμως ἐκεῖ ἀρκετὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις. Ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία εὐρίσκεται ὑπὸ Ῥωσικὴν κατοχὴν χωρὶς νὰ ἔχῃ ὑπογράφῃ συνθήκην εἰρήνης μεταξύ αὐτῆς καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ῥωσίας. Ἐχει ὅμως καὶ αὐτὴ Κυβέρνησιν ἰδικὴν τῆς ἐλεγχομένην ὑπὸ τῆς Σοβιετικῆς

Ἡ ἄδρα τῶν Ἑλλεντῶν
εἰς τὸ Ἀνατολικὸν Βερολίνον κα-
τὰ τὴν εὐκτα (γερμανικῆς
Κοινῆς φάστικον-εὐκτα)

Ῥωσσίας, με ἔδραν τὸ Ἀνατολικὸν Βερολίνον.

Κατὰ τὸ ἔτος 1937 ἡ ἕκτασις τῆς παλαιᾶς Γερμανίας ἦτο 470.880 τετραγ. χιλιόμετρα.

*Ἡ κοινοβουλευτικὴ πλατεία τῆς Κο-
λωνίας, ὅπου τὰ μεγάλα κοι-
νοβουλευτικὰ. Βλ. τὸ ἴδιον
παρά τῆς Ῥήνος*

ΔΥΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἔκτ. 247.954 τετραγ. χιλιόμε. Πληθ. 55.016.000 κάτ.
Πυκνότης πληθ. 221 κάτ. κατὰ τετραγ. χιλιόμε.

Ἡ Δυτικὴ Γερμανία περιλαμβάνει τὰ ἐξῆς δέκα Κράτη, μεταξύ τῶν ὁποίων αἱ πόλεις Βρέμη καὶ Ἀμβούργον μετὰ τῶν περιοχῶν των: Βάδην-Βυρτεμβέργην, Βαυαρία, Βρέμη, Ἀμβούργον, Ἔσσην, Κάτω Σαξωνία, Βόρειος-Ρηνανία-Βεστφαλία, Ρηνανία-Παλατινάτον, Σλέσβιχ-Χολστάιν, Σάαρ. Τὰ κράτη ταῦτα ἀποτελοῦν τὴν Ὁμόσπονδον Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας (δηλ. Δημοκρατίαν Ἠνωμένων Κρατῶν). Ἐκαστον τῶν Κρατῶν αὐτῶν ἔχει ἰδικήν του τοπικὴν Κυβέρνησιν, ἣ ὁποία προέρχεται

δι' ἐκλογῶν. Ὁ πληθυσμὸς καὶ τῶν 10 Κρατῶν ἐκλέγει τοὺς βουλευτὰς τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας ἐκ τῶν ὁποίων προέρχεται ἡ Κυβέρνησις τῆς Ὁμοσπόνδου (δηλ. ἠνωμένων Κρατῶν) Γερμανίας. Πολίτευμα ἔχει Δημοκρατικόν.

Πόλεις. Αἱ σπουδαιότεραι πόλεις τῆς Δυτικῆς Γερμανίας εἶναι: Βόννη (150.000 κ.). Κεῖται παρὰ τὸν ποταμὸν Ῥῆνον καὶ εἶναι ἡ προσωρινῆ πρωτεύουσα τῆς Ὁμοσπόνδου Γερμανίας (Δυτικῆς). ἔχει Πανεπιστήμιον

καὶ καλὸν ποτάμιον λιμένα. Ἐκεῖ ἐγεννήθη ὁ σπουδαῖος μουουργὸς Μπετόβεν. Δυτικῶς τῆς Βόννης εἶναι ἡ πόλις Ἄαχεν (168.000 κ.) ἔχουσα Πολυτεχεῖον. Βορείως τῆς Βόννης ἐκτισμένη καὶ εἰς τὰς δύο ὄχθας τοῦ Ῥήνου εἶναι ἡ Κολωνία (800.000 κ.), σπουδαῖον κέντρον συγκοινωνιῶν, μὲ πολλὰ ἐργοστάσια μηχανῶν καὶ ὑφαντουργεῖα. Ὀλίγον βορειότερον τῆς Κολωνίας εὐρίσκεται ἡ περιοχὴ τοῦ ποταμοῦ Ρούρ, παραποτάμου τοῦ Ῥήνου. Εἶναι πλουσιωτάτη εἰς κοιτάσματα γαιάνθρακος καὶ ἡ περισσότερον βιομηχανικὴ περιοχὴ τῆς Γερμανίας.

Αί κυριώτεροι πόλεις τῆς περιοχῆς τοῦ Ῥήνου-Ροῦρ εἶναι: Μπόχουμ (360.000 κ.), Ἔσσεν (700.000 κ.), Ντούισμπουργκ (500.000 κ.), Βούπερταλ (450.000 κ.), Ντύσσελντορφ (700.000 κ.). Νοτιοανατολικῶς τῆς Βόννης πόλεις εἶναι: Κόμπλεντς (100.000 κ.) παρὰ τὸν Ῥήνον, Φραγκφούρτη (670.000 κ.) παρὰ τὸν ποταμὸν Μάιν (παραπόταμον τοῦ Ῥήνου), ἡ πατρίς τοῦ ποιητοῦ Γκαίτε. Ντάρμστατ (140.000 κ.) ἔγρουσα Πολυτεχνεῖον. Νοτιοανατολικῶς τῆς Βρέμης κεῖται ἡ πόλις Ἄννόβερον (580.000 κ.), πρωτεύουσα τῆς Κάτω Σαξωνίας, πατρίς τοῦ μαθηματικοῦ καὶ φιλοσόφου Λάιπνιτς. Κυριώτεροι πόλεις τῆς νοτίου Γερμανίας εἶναι: Μόναχον (1.100.000 κ.), πρωτεύουσα τῆς Βαυαρίας, πατρίς τοῦ πρώτου βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Ὀθωνος, (ὁ ὁποῖος ἐβασίλευσεν ἀπὸ 1832-1862), Νυρεμβέργη (370.000 κ.), Στουτγάρδη (600.000 κ.). Μεγάλαι πόλεις πρὸς τὴν Βόρειον Θάλασσαν εἶναι: Βρέμη (700.000 κ.), μέγας λιμὴν εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Βέζερ, Ἄμβούργον (1.800.000 κ.), εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Ἐλβα. Εἶναι ὁ μεγαλύτερος λιμὴν τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης.

Ἡ Δυτικὴ Γερμανία ἔχει 17 Πανεπιστήμια καὶ 8 Πολυτεχνεῖα καὶ πλῆθος ἄλλο ἀνωτέρων Πνευματικῶν Ἰδρυμάτων. Τὸ σύνολον τῶν φοιτητῶν ἀνέρχεται εἰς 180 χιλ., ἐκ τῶν ὁποίων 18 χιλ. εἶναι ξένοι (5.000 περίπου Ἑλληνες).

Οἰκονομικὴ Ζωή. Ἡ ἀλιεῖα εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένη Διεξάγεται εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν κυρίως καὶ τὸν Ἀτλαντικὸν ὠκεανόν.

Ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς Δ. Γερμανίας τὰ 28% καλύπτονται ὑπο δασῶν. Ἡ παραγομένη ξυλεία ἐπαρκεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας καὶ γίνεται καὶ ἐξαγωγή εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ κτηνοτροφία καὶ ἡ γεωργία εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένα. Τὰ 40% τοῦ ἐδάφους εἶναι καλλιεργήσιμον ἔδαφος. Διατρέφονται πολλὰ πρόβατα, βοοειδῆ καὶ χοῖροι. Καλλιεργοῦνται δημητριακὰ ἐν γένει, γεώμηλα καὶ σακχαρότευτλα. Παρὰ τὸν Ῥήνον εὐδοκιμεῖ ἡ ἄμπελος.

Ἐκ τοῦ ὀρυκτοῦ πλούτου ἀφθονεῖ ὁ γαιάνθραξ ἐξάγονται δὲ καὶ πολλὰ μεταλλεύματα σιδήρου, μολύβδου, ψευδαργύρου, χαλκοῦ. Πετρέλαιον ὑπάρχει ὀλίγον. Ἡ Δ. Γερμανία παρ' ὅλον ὅτι ἔχει ἀνεπτυγμένην τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν εἶναι κυρίως βιομηχανικὴ χώρα. Παράγει παντὸς εἶδους μηχανάς, αὐτοκίνητα, ὑφάσματα, χημικὰ προϊόντα, φάρμακα, ἐργαλεῖα ἀκριβείας. Εἰς τὰ ναυπηγεῖα τῆς (ιδίως τοῦ Ἄμβούργου καὶ τῆς Βρέμης) ναυπηγοῦνται παντὸς εἶδους πλοῖα. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μετηνάστευσαν εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν

Τὸν Ὀκτώβριον ἐκείνου ἔτους παινηροῦνται εἰς τὸ Μόσκειν ἡ παραγωγὴ τοῦ νέου ζέβου (μπίρας)

110 χιλιάδες περίπου Ἑλληνες ἐργάται, οἱ ὅποιοι ἐργάζονται ἤδη εἰς τὰ γερμανικὰ ἐργοστάσια.

Ἡ συγκοινωνία (ὄδική, σιδηροδρομική, ἀεροπορική καὶ διὰ διωρύχων) εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένη. Περίφημοι εἶναι οἱ αὐτοκινητόδρομοι (μῆκους 3.000 χιλιομέτρων, πλάτους 30 μέτρων). Τὸ μῆκος τῶν ὁδῶν εἶναι 128.000 χιλιόμετρα, ἐκ τῶν ὁποίων 77.000 χιλιόμε. με ἀσφαλτον. Τὸ μῆκος τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἀνέρχεται εἰς 31.000 χιλιόμε. Εἰς ἑκατομμύρια ἀνέρχονται ἐτησίως οἱ περιηγηταί, οἱ ὅποιοι ἐπισκέπτονται τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν εἴτε δι' ἐπιστημονικοῦς εἴτε δι' οἰκονομικοῦς ἢ ψυχαγωγικοῦς σκοποῦς. Εἰς τὰς μεγάλας πόλεις ὀργανοῦνται κατ' ἔτος σπουδαῖαι μουσικαὶ ἐορταί.

Τὸ ἐμπόριον τῆς Δ. Γερμανίας εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένον. Εἰσάγει τρόφιμα, καφέν, πετρέλαιον, καπνὸν καὶ πρώτας ὕλας διὰ τὴν βιομηχανίαν. Ἐξάγει δὲ παντὸς εἶδους μηχανάς, ὑφάσματα, χημικὰ προϊόντα καὶ φάρμακα κλπ.

Τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος διεξάγεται μετὰ τὴν Δ.

Γερμανία. Τὰ 19,2% τῶν εἰσαγομένων ἐτησίως ἐμπορευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσάγονται ἐκ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ἀξίας 3.300 ἑκατομμυρίων δραγμῶν. Τὰ 20,5% τῶν ἐξαγομένων ἐτησίως ἐμπορευμάτων μας ἐξάγονται εἰς Δ. Γερμανία, ἀξίας 1.250 ἑκατ. δρχ. Εἰσάγομεν ἐκ Δ. Γερμανίας μηχανήματα παντὸς εἴδους, ὑφάσματα, χημικὰ προϊόντα καὶ φάρμακα καὶ ἐξάγομεν καπνόν, ὀπώρας, ἐσπεριδοειδῆ, σταφίδα καὶ μεταλλεύματα.

Νόμισμα ἢ Δ. Γερμανία ἔχει τὸ δυτικὸν μάρκον=100 ἑκατοστά. 4,20 δυτικὰ μάρκα=30 δρχ. (1 δολλ.).

Ἡ πύλη τοῦ Βραδεμβούργου
ἐν Βερολίνῳ, βασικεῦ ψθμῶσι

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἔκτ. 107.460 τετρ. χιλ. Πληθ. 16.024.000 κ.
Πυκνότης πληθ. 158 κάτ. κατὰ τετραγ. χιλιόμε.

Εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Γερμανίαν ἀνήκον προπολεμικῶς Ἡ Ἀνατολικὴ Πρωσσία (κατεχομένη σήμερον ὑπὸ τῶν Ῥώσων), ἡ Δυτικὴ Πρωσσία καὶ ἡ Σιλεσία (κατεχομένην ὑπὸ τῶν Πολωνῶν). Τὰ ἀνατολικὰ σύνορα τῆς σημερινῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας εὐρίσκονται εἰς τοὺς ποταμοὺς Νάϊσσε καὶ Ὀδερν (προσωρινῶς).

Σπουδαιότεραι πόλεις αὐτῆς εἶναι: Λιψία (600.000 κ.), Μαγδεμβούργον (240.000 κ.), Δρέσδη (510.000 κ.), Ποτσντάμ (115.000 κ.) πλησίον τοῦ Βερολίνου, Ρόστοκ (115.000 κ.), Ίένα (70.000 κ.). Ἔχει μεγάλα ἐργοστάσια κατασκευῆς ὀπτικῶν εἰδῶν (Τσαίξ).

Ἡ Ἀνατολική Γερμανία ἔχει 6 Πανεπιστήμια καὶ 8 Πολυτεχνεῖα. Τὰ Πολυτεχνεῖα δὲν ἔχουν ὅλας τὰς εἰδικότητας. Ἡ Γερμανία κατὰ ταῦτα (Δυτικὴ καὶ Ἀνατολική) ἔχει 23 Πανεπιστήμια καὶ 16 Πολυτεχνεῖα.

Τὸ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον εἶναι τελείως ἀσήμαντον. Ἡ Ἀνατολ. Γερμανία ἔχει ἐμπορικὰς σχέσεις μετὰ τῶν κομμουνιστικῶν Κρατῶν.

Δυτικὸν Βερολῖνον

Τὸ Δυτικὸν Βερολῖνον ἔχει ἕκτασιν 481 τετραγ. χιλιομ. καὶ πληθυσμὸν 2.200.000 κ. Διοικεῖται ὑπὸ τοπικῆς Κυβερνήσεως. Ἔχει Πολυτεχνεῖον, Πανεπιστήμιον (ἰδρυθὲν μετὰ τὸν πόλεμον) καὶ ἀνεπτυγμένην βιομηχανίαν. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου εἶναι ὅσος καὶ τῆς Ἑλλάδος (περίπου 25 δισεκατομ. δρχ.). Ἐκεῖ σταθμεύουν στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῶν Ἀμερικανῶν, τῶν Ἀγγλῶν καὶ τῶν Γάλλων. Ἔχει ἀκμάζουσαν βιομηχανίαν, ἰδίως ἠλεκτρικῶν εἰδῶν.

Ἀνατολικὸν Βερολῖνον

Τὸ Ἀνατολικὸν Βερολῖνον ἔχει ἕκτασιν 403 τετραγ. χιλιομ. καὶ πληθυσμὸν 1.055.000 κ. Εἶναι ἡ ἔδρα τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας. Ἐκεῖ ὑπάρχει ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Γερμανίας, τὸ παλαιὸν Πανεπιστήμιον, τὰ περίφημα Μουσεῖα καὶ πολλὰ ἄλλα Πνευματικὰ Ἰδρύματα.

Διὰ τοῦ Βερολίνου (ἀνατολικοῦ καὶ δυτικοῦ) διέρχεται ὁ ποταμὸς Σπρέ. Τὸ Βερολῖνον, λόγῳ τῶν πολλῶν τοῦ Πνευματικῶν Ἰδρυμάτων ὀνομάζεται «αἰ Ἀθῆναι τοῦ ποταμοῦ Σπρέ». Τὸ Βερολῖνον ἐκτὸς τοῦ ὑπογείου ἔχει καὶ θαυμάσιον ὑπέργειον ἠλεκτρικὸν σιδηρόδρομον.

Ἡ οὐδὸς Μυρίατ. Θηρονομίας
τοῦ Ἰνσμπρουκ

ΑΥΣΤΡΙΑ

Ἐκτ. 83.850 τετρ. χιλιόμε. Πληθ. 7.080.000 κάτ.
Πυκνότης πληθ. 83 κάτ. κατὰ τετραγ. χιλιόμε.

Θέσις. Ὅρια. Ἡ Αὐστρία εὐρίσκεται πρὸς νότον τῆς Γερμανίας καὶ ἔχει ὄρια πρὸς βορρᾶν τὴν Γερμανίαν καὶ Τσεχοσλοβακίαν, πρὸς ἀνατολὰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ Οὐγγαρίαν, πρὸς νότον τὴν Γιουγκοσλαβίαν καὶ Ἰταλίαν καὶ πρὸς δυσμὰς τὴν Ἑλβετίαν.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἐδαφὸς τῆς Αὐστρίας εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ὄρεινόν, πρὸς δυσμὰς, ἐν ᾧ πρὸς ἀνατολὰς ἐκτείνεται ἡ πεδινὴ κοιλάς, ἡ διαρρεομένη ὑπὸ τοῦ Δουνάβεως. Εἰς τὸν Δούναβιν ἐκβάλλουν ἀρκετοὶ παραπόταμοι. Ἐκτὸς μικρῶν τινῶν λιμνῶν, αἱ ὁποῖαι

είναι εις τὴν βορείαν περιοχὴν τῆς χώρας, πρὸς ἀνατολὰς εὐρίσκεται ἡ λίμνη Νόϊζίντλερ, μέρος τῆς ὁποίας ἀνήκει εις τὴν Οὐγγαρίαν.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Αὐστρίας εἶναι ἠπειρωτικόν. Ἡ μορφολογία τοῦ ἐδάφους καὶ τὸ κλίμα εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξιν μεγάλων δένδρων καὶ πολλῶν γεωργικῶν καλλιεργειῶν, ὡς ἐπίσης τὴν ἐκτροφὴν αἰγοπροβάτων, βοοειδῶν, χοίρων κλπ.

Πληθυσμὸς. Οἱ Αὐστριακοὶ εἶναι γερμανικῆς καταγωγῆς καὶ ὁμιλοῦν τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν. Πολίτευμα ἔχουν τὴν Δημοκρατίαν. Κατὰ τὸ θρήσκευμα εἶναι Καθολικοί. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ὀλίγοι Διαμαρτυροῦμενοι. Ἡ σημερινὴ Αὐστρία προῆλθεν ἐκ τῆς διαλύσεως τῆς Αὐτροουγγρικῆς Μοναρχίας ἣ ὁποία ἔλαβε χώραν μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον (1914-1918). Ἡ Αὐτροουγγρικὴ Μοναρχία διετηρήθη ὡς Μεγάλῃ δύναμις περίπου ἀπὸ τοῦ 1500-1918. Αὕτη

Ἡ Κοιτίσκι: Χάλλστατν τῆς Αὐστρίας

ἀπετελεῖτο ἐκ τῆς σημερινῆς Αὐστρίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας, τῆς Οὐγγαρίας, τῆς Βοσνίας, Ἑρζεγοβίνης, Κροατίας καὶ Τρανσυλθανίας.

Πόλεις. Σπουδαιότεραι πόλεις εἶναι: Βιέννη (1.700.000 κ.). Κεῖται παρὰ τὴν δυτικὴν ὄχθην τοῦ Δουνάβεως, τοῦ ὁποίου εἰς βραχίων

Ἡ Μητρόπολις τῆς Βιέννης
Ἅγιος Στεφάνος

(τεχνητὸς) διέρχεται διὰ μέσου τῆς πόλεως. Εἶναι ὡραιότατη πόλις καὶ ἔχει πολλὰ καὶ ἐνδιαφέροντα ἱστορικὰ μνημεῖα. Μεταξὺ τούτων εἶναι ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τὰ Ἀνάκτορα Σιένμπρου καὶ τὸ Μέγαρον τῆς Βουλῆς. Κατὰ τὰ σχέδια τοῦ Μεγάρου τούτου ἔχει κτισθῆ καὶ ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν. Ἐχει Ἀκαδημίαν, Πανεπιστήμιον καὶ Πολυτεχνεῖον ὅπου σπουδάζουν καὶ πολλοὶ Ἕλληνας καὶ πλείστα ἄλλα Πνευματικὰ

Ἄσπυρος τῆς Ἀκροπόλεως
τῆς Σάλτσμπουργκ

Ἰδρύματα. Ἰννομπρουκ (105.000), γραφικὴ πόλις εἰς τὰς Ἄλπεις, τῆς ἐπαρχίας τοῦ Τυρόλου. Σάλτσμπουργκ (110.000 κ.), γραφικωτάτη πόλις μεθ' ἑσθιασίου μεσαιωνικῆν Ἀκρόπολιν. Εἶναι ἡ πατρίς τοῦ περιφήμου μουσουργοῦ Μότσαρτ. Λίντς (185.000 κ.), παρὰ τὸν Δούναβιν. Ἐχει πολὺ καλὸν ποτάμιον λιμένα καὶ ὀνομαστὰ ναυπηγεῖα. Εἶναι δὲ ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν κέντρον. Γκράτς (230.000 κ.). Εἶναι πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας τῆς Στυρίας. Ἐχει θαυμασίον Πολυτεχνεῖον, ὅπου σπουδάζουσιν περὶ τοὺς 2000 Ἕλληνας σπουδασταί, ὡς καὶ ὀνομαστὸν Πανεπιστήμιον. Εἶναι κέντρον ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν μεθ' ἐργοστάσια αὐτοκινήτων, δερμάτων, ὑφασμάτων, γάρτου κλπ.

Ἡ Αὐστρία ἔχει 4 Πανεπιστήμια καὶ 3 Πολυτεχνεῖα, μεθ' 30.000 φοιτητὰς ἐν συνόλῳ ἐκ τῶν ὁποίων 10.000 εἶναι ξένοι.

Ἡ κοιλάτις Μάιτχίφεν
εἰς τὴν Τιρόλον

Οἰκονομικὴ Ζωή. Ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς Αὐστρίας 36,5% καλύπτονται ὑπὸ δασῶν, 27% εἶναι λειβάδια καὶ 21% εἶναι καλλιεργήσιμον. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐδάφους εἶναι ὄρεινόν καὶ ἄγονον. Ἡ κτηνοτροφία καὶ ἡ γεωργία εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμέναι. Τὰ γεωργικὰ ὁμῶς προϊόντα δὲν ἐπαρκοῦν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ.

Τὸ ὑπέδαφος τῆς Αὐστρίας εἶναι πλούσιον εἰς ὄρυκτά. Ἔχει ὄρυκτὰ σιδήρου, μολύβδου, ψευδαργύρου, χαλκοῦ, ἀντιμονίου, ἀργιλίου (άλουμινίου), πετρέλαιον, (2,5 ἑκατ. τόννοι ἔτησίως), λιγνίτην. Ὑπάρχουν πολλὰ ἐργοστάσια ἐπεξεργασίας τῆς ἀφθόνου ξυλείας (παρασκευὴ χάρτου κλπ.), πάραγωγῆς παντὸς εἶδους μηχανῶν, χημικῶν προϊόντων καὶ φαρμάκων, ὑφασμάτων, ὡς καὶ εἰδῶν ὑελουργίας κλπ. Εἰς τὴν Βιέννην καὶ τὸ Λίντς ὑπάρχουν μεγάλα ναυπηγεῖα ἰδίως διὰ ποταμόπλοια. Εἰς

τὴν Αὐστρίαν λαμβάνεται μεγάλον ποσὸν ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἐκ τῶν ὕδατοπτώσεων.

Ἡ συγκοινωνία εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένη κυρίως εἰς τὰς πεδινὰς περιοχάς. Εἰς τὸν Δοῦναβιν ὑπάρχει πυκνὴ συγκοινωνία διὰ ποταμοπλοίων ἰδίως διὰ τὴν μεταφορὰν ἐμπορευμάτων. Ἡ Βιέννη ἔχει πυκνὴν ἀεροπορικὴν συγκοινωνίαν μὲ τὸ ἐξωτερικόν.

Εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων ἀνέρχονται οἱ περιηγηταί, οἱ ὁποῖοι ἐπισκέπτονται κατ' ἔτος τὴν Αὐστρίαν. Αἱ Αὐστριακαὶ Ἄλπεις προσελκύουσι τοὺς ξένους καὶ τὸν χειμῶνα καὶ τὸ θῆρος. Τὰ περίπτερα διὰ τοὺς περιηγητὰς εἶναι ἄριστα ὀργανωμένα, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ ξεναγήσεις εἰς τὰ διάφορα ἱστορικὰ μνημεῖα.

Ἡ Αὐστρία εἰσάγει τρόφιμα, καπνὸν καὶ βιομηχανικὰ τινα προϊόντα. Ἐξάγει δὲ κτηνοτροφικὰ προϊόντα, ξυλείαν καὶ μηχανήματα διάφορα.

Τὰ 3,6% τῶν εἰσαγομένων ἐτησίως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐμπορευμάτων εἰσάγονται ἐκ τῆς Αὐστρίας, ἀξίας 400 ἑκατ. δρχ. Τὸ 1,2% τῶν ἐξαγομένων ἐτησίως προϊόντων μας ἐξάγονται εἰς τὴν Αὐστρίαν, ἀξίας 175 ἑκατ. δρχ. Εἰσάγομεν ἐξ αὐτῆς ξυλείαν καὶ βιομηχανικὰ προϊόντα καὶ ἐξάγομεν εἰς αὐτὴν καπνόν, ὀπώρας, ἐσπεριδοειδῆ, σῦκα, σταφίδα.

Νόμισμα ἢ Αὐστρία ἔχει τὸ σελήνιον. 1 σελήνιον=100 ἑκατοστά. 26 σελήνια=30 δρχ. (1 δολλ.).

Χιονοκρίματι Άβλατι;

ΕΛΒΕΤΙΑ

Έκτ. 41.208 τετρ. χιλιόμε. Πληθ. 5.670.000 κάτ.
 Πυκνότης πληθ. 126 κάτ. κατὰ τετραγ. χιλιόμε.

Θέσις. Όρια. Ἡ Ἑλβετία εὐρίσκεται εἰς τὴν βορειοδυτικὴν περιοχὴν τῆς ὄροσειρᾶς τῶν Ἀλπεων καὶ ἔχει ὄρια: πρὸς βορρᾶν τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν, πρὸς ἀνατολὰς τὴν Αὐστρίαν καὶ Ἰταλίαν, πρὸς νότον τὴν Ἰταλίαν καὶ πρὸς δυσμὰς τὴν Γαλλίαν.

Ἡ Κομόπολις Τσερμιάς τῆς Ἑλβετίας, τῆρ ὁποῖοις λιμνοπέποιται πολλοὶ κρηνηται, (ὕψος 1929 μ.), παρὶ τὸ ἄρος Μόντεγκζόν (ὕψος 4503μ.), εἰς τὰ σύνορα κρη τῆρ Γουλιάν

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἐδαφος τῆρ Ἑλβετίας εἶναι κατὰ τὸ πλείστον ὄρεινὸν μὲ πολλὰς λίμνας καὶ ἀρκετοὺς ποταμοὺς. Ἰπάρχει ὅμως ΒΔ τῆρ χώραρ ἐκτεταμένον ὄροπέδιον. Ἐκ τῶν λιμνῶν μεγαλύτεραι εἶναι ἡ λίμνη τῆρ Γενεύηρ πρὸς τὰ σύνορα τῆρ Γαλλίας καὶ ἡ λίμνη τῆρ Κωνσταντίας πρὸς τὰ σύνορα τῆρ Γερμανίας. Εἰς τὰ σύνορα πρὸς τὴν Ἰταλίαν καὶ Αὐστρίαν ἐκτείνεται ἡ ὄροσειρὰ τῶν Ἄλπεων, ἐν ᾧ εἰς τὰ γαλλικὰ σύνορα βορείωρ τῆρ λίμνηρ τῆρ Γενεύηρ ἐκτείνεται ἡ ὄροσειρὰ τοῦ Ἰούρα. Ἐκ τῶν ὄρέων τῆρ Κεντρικῆρ Ἑλβετίας πηγάζει ὁ Ῥῆνορ ὁ ὁποῖορ χύνεται εἰς τὴν λίμνην τῆρ Κωνσταντίας καὶ ἐξερχόμενορ ἐξ αὐτῆρ σχηματίζει τὰ βόρεια σύνορα τῆρ Ἑλβετίας καὶ παρὰ τὴν πόλιν Βασιλείαν εἰσέρχεται εἰς τὸ γερμανικὸν ἐδαφορ. Ὁ Ῥοδανὸρ ποταμὸρ

Μερική άποψη τῆς Ζυρίχης
καὶ τῆς λίμνης τῆς

Παλαιά πλατεία τῆς Κω-
μοπόλεως Μέρσαμτουργκ
παρὰ τῆς λίμνης Μπέννεροζε

πηγάζει ἐπίσης ἐκ τῶν ὄρέων τῆς Κεντρικῆς Ἑλβετίας καὶ χύνεται εἰς τὴν Λίμνην τῆς Γενεύης. Ἐκ τῆς λίμνης ταύτης εἰσέρχεται εἰς τὸ γαλλικὸν ἔδαφος.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Ἑλβετίας εἶναι ἠπειρωτικόν. Τὸν χειμῶνα ἐπικρατεῖ πολὺ ψῦχος. Τὸ θέρος ὅμως δὲν εἶναι πολὺ θερμόν, λόγῳ τοῦ ὄρεινου τοῦ ἐδάφους. Εἰς μερικὰς περιοχὰς αἱ βροχαὶ εἶναι πολλαί, ὡς καὶ ἡ ὑγρασία, ἐν ᾧ εἰς ἄλλας εἶναι ὀλίγαι καὶ ἐπικρατεῖ ξηρασία.

Πληθυσμὸς. Οἱ Ἑλβετοὶ εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον γερμανικῆς καταγωγῆς, 73% τοῦ πληθυσμοῦ ὁμιλοῦν τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν, 21% τὴν γαλλικὴν (οἱ κατοικοῦντες πρὸς τὰ δυτικὰ σύνορα), 5%

Ἡ Μονή Λίμνη εἰς τὴν ἄρκα Μόντεζόνη

τὴν ἰταλικὴν (οἱ κατοικοῦντες πρὸς τὰ νότια σύνορα) καὶ 1% τὴν βαιτορρωμανικὴν (συγγενῆ πρὸς τὴν λατινικὴν) (οἱ κατοικοῦντες νοτιοανατολικῶς). Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν ἡ Ἑλβετία ἀπετέλει βωμαϊκὴν ἐπαρχίαν.

Κατὰ τὸ φρήσκευμα 56,3% τῶν Ἑλβετῶν εἶναι Διαμαρτυρόμενοι, 41,6% Καθολικοὶ καὶ οἱ ὑπόλοιποι εἶναι ὁπαδοὶ διαφόρων αἱρέσεων.

Ἡ Ἑλβετία διαιρεῖται εἰς 25 αὐτοδιοίκητα διαμερίσματα, τὰ ὅποια λέγονται Καντόνια. Ὡς πολίτευμα ἔχει τὴν Δημοκρατίαν. Εἶναι ὁμόσπονδος Δημοκρατία, δηλ. Δημοκρατικὴ Ἐνωσις μικρῶν κρατιδίων (τῶν Καντονίων).

Πόλεις. Αἱ σπουδαιότερα πόλεις εἶναι: Βέρνη (170.000 κ.). Εἶναι πρωτεύουσα τῆς Ἑλβετίας, κειμένη εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Ἄαρ,

παραποτάμου του Ρήνου. Έχει ακμάζουσαν βιομηχανία ωρολογίων και σοκολάτας. Βασιλεία (210.000 κ.). Είναι έκτισμένη και εις τὰς δύο ὄχθας του Ρήνου, παρὰ τὰ σύνορα Ἑλβετίας, Γαλλίας, Γερμανίας. Έχει σημαντικὸν ποτάμιον λιμένα και εἶναι κέντρον ἐμπορικόν, με ἐργοστάσια παραγωγῆς ὑφασμάτων και χημικῶν προϊόντων. Γενεύη (180.000 κ.). Κεῖται εις τὸ νότιον μέρος τῆς Λίμνης τῆς Γενεύης, παρὰ τὴν ἐξοδον ἐξ αὐτῆς του ποταμοῦ Ῥοδανοῦ. Εἶναι ἔδρα πολλῶν Διεθνῶν Ὄργανισμῶν και κέντρον κατασκευῆς ὠρολογίων και ἐτοιμῶν ἐνδυμάτων. Λωζάννη (130.000 κ.), εις τὴν βορείαν περιοχὴν τῆς λίμνης τῆς Γενεύης. Έχει ἐργοστάσια καπνοῦ, σοκολάτας, ὠρολογίων κλπ. Ζυρίχη (440.000 κ.). Εὐρίσκεται εις τὸ βόρειον μέρος τῆς ὁμωνύμου λίμνης και εἶναι ἡ μεγαλυτέρα πόλις τῆς Ἑλβετίας. Εἶναι κέντρον ἐμπορικόν και ἔχει ἐργοστάσια ὑφασμάτων και ὠρολογίων.

Ἡ Ἑλβετία ἔχει 7 Πανεπιστήμια και 1 Πολυτεχνεῖον (τῆς Ζυρίχης), με 19.000 φοιτητάς, ἐξ ὧν 6000 εἶναι ξένοι.

Οἰκονομικὴ Ζωή. Τὰ δάση καλύπτουν τὰ 23% του ἐδάφους τῆς Ἑλβετίας, ἡ παραγομένη ὅμως ξυλεία δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας. Ἡ κτηνοτροφία εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένη, ἰδίως τῶν γαλακτοφόρων ἀγελάδων. Ἐπίσης και ἡ γεωργία εἶναι ἀνεπτυγμένη. Δὲν ὑπάρχουν ὅμως μεγάλαι ἐκτάσεις πρὸς καλλιέργειαν. Με τὴν γεωργίαν-κτηνοτροφίαν ἀπασχολοῦνται τὰ 25% του πληθυσμοῦ, ἐν ᾧ με τὴν βιομηχανίαν τὰ 50%. Παρ' ὅλον ὅτι στερεῖται ὀρυκτοῦ πλούτου (ἐκτὸς ὀλίγου σιδηρομεταλλεύματος) ἡ Ἑλβετία ἔχει σπουδαίαν βιομηχανίαν μηχανημάτων, ἠλεκτρικῶν ειδῶν, χημικῶν προϊόντων, ὠρολογίων, σοκολάτας, ὑφασμάτων κλπ. Εἰσάγει τὰς πρώτας ὕλας ἐκ του ἐξωτερικοῦ.

Ἡ ὁδικὴ και σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία εἶναι πυκνοτάτη. Ὅλοι οἱ σιδηρόδρομοι κινοῦνται δι' ἠλεκτρικῶν ρεύματος, τὸ ὅποῖον λαμβάνεται ἐκ τῶν ὑδατοπτώσεων. Ἡ πρὸς τὴν Ἰταλίαν συγκοινωνία γίνεται διὰ τῶν δύο σιδηροδρόμων Σεμπλὸν (μῆκους 19.800 μ.) και Ἄγ. Γοττδάρδου (μῆκους 15.000 μ.), ἐν ᾧ ἡ πρὸς τὴν Αὐστρίαν διὰ τῆς σιδηροδρόμου Ἀρλβέργγης (μῆκους 10.240 μ.). Ἡ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία με τὸ ἐξωτερικόν εἶναι πυκνοτάτη. Πολλοὶ περιηγηταὶ ἐπισκέπτονται κατ' ἔτος τὴν Ἑλβετίαν.

Ἡ Ἑλβετία εἶναι ἡ πρώτη χώρα τῆς Εὐρώπης ἡ ὁποία πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἔχει ὀργανώσει τὴν περιηγητικὴν τῆς κίνησιν. Τὸ ξηρὸν κλίμα ὠρισμένων ὄρειων περιοχῶν τῆς συνέβαλε πολὺ, ὥστε νὰ ἐπισκέπτονται

τὴν Ἑλβετίαν πολλοὶ ἀσθενεῖς πρὸς ἀνάρρωσιν. Κυρίως ὅμως αἱ πολλαὶ λίμναι εἰς τὰς Ἄλπεις καὶ τὰ Θαυμάσια ἐκεῖ τοπεῖα προσελκύουσιν κατ' ἔτος ἑκατομμύρια περιηγητῶν. Τὰ περίπτερα καὶ ξενοδοχεῖα διὰ τοὺς ἐπισκέπτας, αἱ συγκοινωνίαι καὶ αἱ ξεναγήσεις ἔχουσιν ὀργανωθῆ κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον.

Ἡ Ἑλβετία εἰσάγει ἄνθρακα, πετρέλαιον, γάλυβα κλπ. Ἐξάγει δὲ ὀρολόγια, ὑφάσματα, γάλα συμπετυκνωμένον, χημικὰ προϊόντα, ἤλεκτρικὰς μηχανὰς καὶ βιομηχανικὰ ἐν γένει προϊόντα.

Τὰ 1,9% τῶν εἰσαγομένων ἐτησίως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐμπορευμάτων εἰσάγονται ἐκ τῆς Ἑλβετίας, ἀξίας 320 ἑκατ. δρχ. Τὸ 1,1% τῶν ἐξαγομένων ἐτησίως ἐμπορευμάτων μας ἐξάγονται εἰς τὴν Ἑλβετίαν, ἀξίας 66 ἑκατ. δρχ. Εἰσάγομεν ὀρολόγια, γάλα (διατηρημένον, κονσέρβαι), ὑφάσματα καὶ μηχανήματα. Ἐξάγομεν καπνόν, ὀπώρας, καὶ ἐσπεριδοειδῆ.

Νόμισμα ἡ Ἑλβετία ἔχει τὸ (ἐλβετικόν) φράγκον. 1 φράγκον=100 ἑκατοστὰ. 4,37 φράγκα=30 δρχ. (1 δολλ.).

ΛΙΧΤΕΝΣΤΑΪΝ

Τὸ Λιχτενστάϊν εἶναι μικρὸν πριγκιπᾶτον (κρατίδιον) μεταξύ Ἑλβετίας καὶ Αὐστρίας. Ἔχει ἕκτασιν 157 τετραγ. χιλιομέτρων καὶ πληθυσμὸν 17.000 κατοίκων μὲ πρωτεύουσαν τὴν πόλιν Βαντούζ ἢ Λιχτενστάϊν (3.000 κ.). Ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς Ἑλβετίας, ἣ ὁποία ἔχει παραχωρήσει εἰς αὐτό, δι' ἱστορικοὺς λόγους, μερικὰ δικαιώματα ἀνεξαρτησίας.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Έκτ. 93.000 τετρ. χιλίόμε. Πληθ. 10.070.000 κάτ.
 Πυκνότης πληθ. 107 κάτοικοι κατά τετραγ. χιλίόμε.

Θέσις. Όρια. Η Ούγγαρία εύρίσκεται εις τὸ κέντρον περίπου τῆς Εὐρώπης καὶ ἔχει ὄρια πρὸς βορρᾶν τὴν Τσεχοσλοβακίαν, πρὸς ἀνατολὰς τὴν Ρουμανίαν, πρὸς νότον τὴν Γιουγκοσλαβίαν καὶ πρὸς δυσμὰς τὴν Αὐστρίαν.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἐδαφος τῆς Οὔγγαρίας εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον πεδινόν. Μερικὰ ὄρεϊνὰ μέρη υπάρχουν εις τὰ βόρεια καὶ δυτικὰ μέρη τῆς χώρας, ὅπου καὶ ἡ λίμνη Μπάλατον. Τὸ νότιον μέρος τῆς αὐστριακῆς λίμνης Νοϊζίντλερ ἀνήκει εις τὴν Οὔγγαριαν. Ἡ Οὔγγαρία διαρρέεται ἀπὸ τὸν Δούναβιν καὶ τὸν μεγάλον παραπόταμον αὐτοῦ Θάις, ὁ ὁποῖος ἐκβάλλει εις τὸν Δούναβιν ἐπὶ γιουγκοσλαβικοῦ ἐδάφους. Ἡ πεδιάς τῆς Οὔγγαρίας εἶναι μέρος τοῦ Παννονικοῦ λεκανοπεδίου. Ἡ ὀνομασία προέρχεται ἐκ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας Παννονία, ἡ ὁποία περιελάμβανε τὴν ἀνατολικῶς τῶν Ἄλπεων περιοχὴν μέχρι σχεδὸν τῆς Ρουμανίας.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Οὐγγαρίας εἶναι ἠπειρωτικόν. Τὸ πεδινὸν τοῦ ἐδάφους καὶ τὸ κλίμα εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δημητριακῶν καὶ τὴν ἐκτροφὴν προβάτων, βοοειδῶν καὶ ἵππων.

Πληθυσμὸς. Οἱ Οὐγγροὶ προέρχονται ἐκ Μαγυάρων καὶ Μογγόλων. Οἱ πρῶτοι ἐκ τούτων εἰσέβαλον εἰς τὴν Οὐγγαρίαν περὶ τὸ ἔτος 895, ἐν ᾧ οἱ δεύτεροι περὶ τὸ ἔτος 1241, προερχόμενοι ἐξ ἀνατολῶν. Κατὰ τὸ 1526 κατελήφθη ἡ Οὐγγαρία ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ ἀπὸ αὐτῶν ἀπελευθερώθη κατὰ τὸ 1699. Ἐκτοτε ἀπετέλεσε μέρος τῆς Αὐστροουγγρικῆς Μοναρχίας μέχρι τοῦ 1918, ὅτε ἔγινεν ἀνεξάρτητον Κράτος. Ἀπὸ τοῦ 1945 κατέχεται ὑπὸ τῶν Ῥώσων καὶ ἔχει Κυβέρνησιν ἐλεγχομένην ὑπ' αὐτῶν. Κατὰ τὸ θρήσκειμα οἱ Οὐγγροὶ εἶναι Καθολικοί. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ὀλίγοι Διαμαρτυρόμενοι.

Πόλεις. Αἱ σπουδαιότεραι πόλεις εἶναι: Βουδαπέστη (1.900.000 κ.). Εἶναι ἐκτισμένη καὶ εἰς τὰς δύο ὄχθας τοῦ Δουνάβεως. Τὸ εἰς τὴν Δυτικὴν ὄχθην τοῦ Δουνάβεως τμήμα τῆς πόλεως ὀνομάζεται Βούδα, ἐν ᾧ τὸ εἰς τὴν ἀνατολικὴν ὀνομάζεται Πέστη. Εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Οὐγγαρίας καὶ ἐκ τῶν ὠραιότερων πόλεων τῆς Εὐρώπης. Ἔχει Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν, Πανεπιστήμιον καὶ Πολυτεχνεῖον καὶ πολλὰ ἄλλα Πνευματικὰ Ἰδρύματα. Εἶναι τὸ μεγαλύτερον ἐμπορικόν

και βιομηχανικόν κέντρον τῆς χώρας. Μίσκολκ (143.000 κ.), Ζέγκεντ (110.000 κ.), Ντέμπρετσεν (130.000 κ.), Πέκς (115.000 κ.), Ράαπ (70.000 κ.).

Οικονομική Ζωή. Ἡ Οὐγγαρία ἔχει πολὺ ὀλίγα δάση. Εἶναι χώρα καθαρῶς γεωργικὴ καὶ κτηνοτροφικὴ. Τὰ 65% τοῦ ἐδάφους καλλιεροῦνται, ἐν ᾧ 20% εἶναι λειβάδια καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἶναι ἄγονον. Καλλιεροῦνται τὰ δημητριακά, καὶ ἰδίως σίτος καὶ ἀραβόσιτος, σακχαρότευτλα, γεώμηλα, λίνον, κάνναβις, ἄμπελος. Διατρέφονται πολλὰ πρόβατα, βοοειδῆ, χοῖροι, πουλερικά, ἵπποι.

Ἐκ τῶν ὀρυκτῶν ἔχει βωξίτην (διὰ τὴν παραγωγὴν ἀργιλίου (άλουμινίου)), πετρέλαιον, γαιάνθρακα καὶ εἰς μικρὰν ποσότητα ὀρυκτὰ σιδήρου.

Ἔχει ἀνεπτυγμένη βιομηχανίαν τροφίμων, ὑφασμάτων καὶ τώρα τελευταίως μεταλλουργικὴν. Εἰσάγει ἄνθρακα, πετρέλαιον, βιομηχανικὰς ὕλας καὶ μηχανὰς παντὸς εἶδους καὶ ἐξάγει σίτον καὶ κτηνοτροφικὰ προϊόντα ὡς καὶ μηχανήματα, ἰδίως γεωργικά.

Ἐκ τῶν εἰσαγομένων ἐτησίως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐμπορευμάτων τὰ 0,4% εἰσάγονται ἐκ τῆς Οὐγγαρίας ἀξίας 75 ἑκατ. δρχ. Τὸ 1,7% τῶν ἐξαγομένων ἐτησίως ἐμπορευμάτων μας ἐξάγονται εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, ἀξίας 102 ἑκατ. δρχ. Εἰσάγομεν κτηνοτροφικὰ προϊόντα καὶ ἐξάγομεν εἰς Οὐγγαρίαν καπνόν, ἐσπεριδοειδῆ καὶ ὀπώρας.

Νόμισμα ἡ Οὐγγαρία ἔχει τὸ φλωρίνιον. 1 φλωρίνιον=100 ἑκατοστά. 11,73 φλωρίνια=30 δρχ. (1 δολλ.).

ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ

Έκτ. 127.827 τετρ. χιλιόμε. Πληθ. 13.856.000 κ.
 Πυκνότης πληθ. 105 κάτ. κατὰ τετραγ. χιλιόμε.

Θέσις, Όρια. Ἡ Τσεχοσλοβακία εὐρίσκεται εἰς τὸ κέντρον τῆς Εὐρώπης. Πρὸς βορρᾶν καὶ δυσμὰς ἔχει ὄρια τὴν Γερμανίαν καὶ Πολωνίαν, πρὸς νότον τὴν Οὐγγαρίαν καὶ πρὸς ἀνατολὰς τὴν Πολωνίαν.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἔδαφος τῆς Τσεχοσλοβακίας δὲν εἶναι ἐν γένει ὄρεινόν, ἔχει ὅμως πολλὰ ὄροπέδια καὶ πεδινὰ μέρη εἰς τὰ

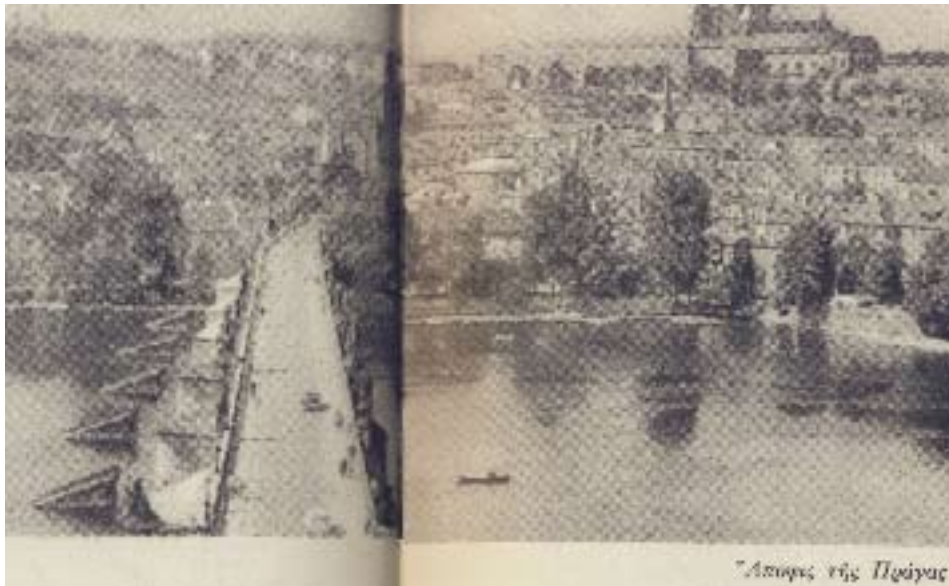

Χαλεβουργείον εἰς τὴν πόλιν Ὀστράβα

βόρεια καὶ νότια μέρη τῆς γῶρας. Σπουδαιότερα ὄρη εἶναι ὁ Βοημικὸς δρυμὸς εἰς τὰ δυτικὰ σύνορα, τὰ ὄρη τῶν μεταλλευμάτων καὶ τὰ Σουδήτεια εἰς τὰ βόρεια, καὶ τὰ Ἄνω καὶ Κάτω Τάτρα καὶ τὰ Καρπάδια πρὸς ἀνατολάς. Σπουδαιότεροι ἐκ τῶν ποταμῶν τῆς εἶναι ὁ Ἑλβας (μὲ παραποτάμους τὸν Μοράβαν καὶ τὸν Ἑγγερ), ὅστις διὰ τῆς Γερμανίας ἐκβάλλει εἰς τὴν Βόρειον θάλασσαν. Πολλοὶ μικροὶ ποταμοὶ πηγάζοντες ἐκ τοῦ κεντρικοῦ ὄροπέδιου καὶ τῶν Δυτικῶν Καρπαθίων ἐκβάλλουν εἰς τὸν Δούναβιν, διαρρέοντες εὐφόρους κοιλάδας.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Τσεχοσλοβακίας εἶναι ἠπειρωτικόν. Ἡ μορφολογία τοῦ ἐδάφους καὶ τὸ κλίμα εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξιν μεγάλων δένδρων (κωνοφόρων, κλπ.) καὶ παντὸς εἴδους γεωργικῶν καλλιεργειῶν ὡς καὶ τὴν ἐκτροφὴν προβάτων, βοοειδῶν κλπ.

Πληθυσμὸς. Οἱ κάτοικοι τῆς Τσεχοσλοβακίας, οἱ Τσέχοι καὶ οἱ Σλοβάκοι εἶναι σλαβικῆς καταγωγῆς. Εἰς τὴν Εὐρώπῃν εἰσέβαλον κατὰ τὸν ἕτον αἰῶνα. Ἐπὶ 1100 ἔτη περίπου διετέλεσαν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Γερμανῶν ἢ Αὐστριακῶν. Κατὰ τὸ ἔτος 1918 ἐγίναν ἀνεξάρτητον Κράτος. Ἀπὸ τοῦ 1945 ἡ Τσεχοσλοβακία εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῆς Ῥωσσίας καὶ ἔχει Κυβέρνησιν ἐλεγχομένην ὑπὸ τῶν Ῥώσων. Ἡ

Τσεχοσλοβακία διαιρεῖται εἰς τρεῖς μεγάλας ἐπαρχίας: Τὴν Βοημίαν καὶ τὴν Μοραβίαν (πρὸς δυσμὰς) καὶ τὴν Σλοβακίαν (πρὸς ἀνατολάς). Κατὰ τὸ θρήσκευμα οἱ Τσεχοσλοβάκοι εἶναι Καθολικοί. Ὑπάρχουν ὅμως ἄρκετοὶ Διαμαρτυρόμενοι καὶ ὀλίγοι Ἰουδαῖοι.

Πόλεις. Σπουδαιότεραι πόλεις εἶναι: Πράγα (1.000.000 κ.). Εὐρίσκεται εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Μοράβα καὶ εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ Κράτους. Εἶναι κέντρον ὁδικῶν, σιδηροδρομικῶν, ποταμοπλοικῶν καὶ ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν καὶ ἔχει πολλὰ Πνευματικὰ Ἰδρύματα καὶ πολλὰ ἐργοστάσια. Μπρατισλάβα (250.000 κ.), ποτάμιος λιμὴν ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως. Μπρνὸ (ἢ Μπρύν, 310.000 κ.). Ὀστράβα (230.000 κ.). Πίλσεν (140.000 κ.) μὲ ἐργοστάσια ὅπου παράγεται ὁ ὀνομαστὸς ζῦθος Πίλσεν.

Οἰκονομικὴ Ζωή. Τὰ 23% τοῦ ἐδάφους τῆς Τσεχοσλοβακίας καλύπτονται ὑπὸ δασῶν. Μῆρος τῆς παραγομένης ξυλείας πωλεῖται εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐκ τοῦ ἐδάφους τὰ 43% ἀποτελοῦν ἐδαφος καλλιεργήσιμον. Καλλιεργεῖται ὁ σίτος, ὁ ἀραβόσιτος, τὰ σακχαρότευτλα, τὰ γεώμηλα κλπ. Ὀνομαστή εἶναι ἡ κριθὴ τῆς Τσεχοσλοβακίας διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ ζύθου. Διατρέφονται πολλὰ ζῶα (αἰγοπρόβωτα, βοοειδῆ).

Η Τσεχοσλοβακία είναι χώρα πλούσια εις ὀρυκτά. Ὑπάρχουν πλούσια κοιτάσματα ἐκ σιδήρου, χαλκοῦ, μολύβδου, γαιάνθρακος καὶ πισσουρανίτου. Ἐκ τοῦ ὀρυκτοῦ τούτου λαμβάνεται τὸ σῶμα οὐράνιον καὶ ἐξ αὐτοῦ διὰ διασπάσεως ἀτομικῆ ἐνέργεια. Ὁλόκληρος ἡ ἐτησία παραγωγή τοῦ πισσουρανίτου παραλαμβάνεται ὑπὸ τῶν Ῥώσων. Ἡ Τσεχοσλοβακία εἶναι κυρίως βιομηχανικὴ χώρα. Ἔχει πολλὰ ἐργοστάσια κατασκευῆς μηχανῶν, αὐτοκινήτων, ὑφασμάτων, χάρτου κλπ.

Εἰσάγει θάμβακα, πετρέλαιον, καφέν, κακάο, ἐλαστικὸν κόμμι (καουτσούκ) καὶ ἐξάγει μηχανήματα παντὸς εἶδους, χαρτομαῶζαν (διὰ τὴν κατασκευὴν χάρτου), ὑφάσματα καὶ ἄλλα βιομηχανικὰ εἶδη.

Τὸ 1,5% τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγομένων ἐτησίως ἐμπορευμάτων εἰσάγονται ἐκ τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἀξίας 260 ἑκατ. δρχ. Τὰ 4% τῶν ἐξαγομένων ἐτησίως Ἑλληνικῶν προϊόντων ἐξάγονται εἰς Τσεχοσλοβακίαν, ἀξίας 245 ἑκατ. δρχ. Εἰσάγομεν αὐτοκίνητα, μηχανήματα διάφορα, χαρτομαῶζαν καὶ ὑφάσματα. Ἐξάγομεν δὲ ἐκεῖ καπνόν, ἐσπεριδοειδῆ, ὀπώρας, μεταλλεύματα, ἔλαιον.

Νόμισμα ἡ Τσεχοσλοβακία ἔχει τὴν κορώναν. 1 κορώναν=100 ἑκατοστά. 7,20 κορώναι=30 δρχ. (1 δολλ.).

Παρήγαγον ἐνέργειαν (1962) (Σημείωσις: Γαιάνθρακες, πετρέλαιον, γαερίον, πτώσις ὕδατος καταρρακτῶν ὑπολογίζονται ὡς παραγωγή γαιάνθρακος).					
Αὐστρία	9.580.000	τόν.	Ἀλβανία	1.000.000	τόν.
Βέλγιον	21.660.000	»	Βουλγαρία	10.110.000	»
Γαλλία	67.310.000	»	Γιουγκοσλαβία	15.240.000	»
Γερμανία Δυτ.	184.770.000	»	Ἑλλὰς	1.330.000	»
Γερμανία Ἀνατ.	73.920.000	»	Ρουμανία	34.510.000	»
Ἰταλία	18.510.000	»	Οὐγγαρία	20.470.000	»
Ἀγγλία	194.290.000	»	Πολωνία	111.050.000	»
Ἀμερικὴ	1.387.770.000	»	Ῥωσία	658.790.000	»
			Κίνα	441.580.000	»

Ἀνακεφαλαίωσις Κεντρικῆς Εὐρώπης.

Εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην περιλαμβάνονται τὰ Κράτη: Γερμανία, Αὐστρία, Ἑλβετία, Οὐγγαρία, Τσεχοσλοβακία. Τὸ βόρειον τμήμα τῆς περιοχῆς τῶν κρατῶν τούτων εἶναι πεδινόν, ὡς καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ

ούγγρικού ἐδάφους. Εἰς τὴν κεντρικὴν περιοχὴν ὑπάρχουν πολλὰ ὄροπέδια. Αἱ Ἄλπεις καὶ τὰ Καρπάθια εἶναι αἱ σπουδαιότεραι ὄρσοιραι τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης. Κυριώτεροι ποταμοὶ αὐτῆς εἶναι ὁ Ῥήνος, ὁ Δούναβις, ὁ Ἐλβας καὶ ὁ Ὀδερως.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης εἶναι ἠπειρωτικόν.

Πληθυσμός. Τὸ ἐπικρατοῦν στοιχεῖον εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην κατὰ τὸν πληθυσμὸν καὶ τὸν πολιτισμὸν εἶναι τὸ γερμανικόν. Ἀκολουθεῖ τὸ τσεχοσλοβακικόν καὶ τὸ οὔγγρικόν. Κατὰ τὸ θρησκεῖμα τὸ πλεῖστον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης εἶναι Διαμαρτυρόμενοι. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ πολλοὶ Καθολικοί.

Αἱ πρωτεύουσαι τῶν Κρατῶν τῆς Κ. Εὐρώπης εἶναι: Βόννη, Δυτικῆς Γερμανίας. Βιέννη, Αὐστρίας. Βέρνη, Ἑλβετίας. Βουδαπέστη, Οὔγγαρίας. Πράγα, Τσεχοσλοβακίας.

Οἰκονομικὴ Ζωή. Τὰ Κράτη τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης εἶναι κυρίως βιομηχανικά. ἔχουν ὅμως ἀνεπτυγμένην καὶ τὴν γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν.

Ἐκ τῶν χωρῶν τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης ἡ Ἑλλάς ἔχει τὰς περισσοτέρας ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν.

Ἀσκήσεις.

Ἀναφέρατε τὰς τρεῖς μεγαλυτέρας πόλεις ἐξ ἑκάστου τῶν Κρατῶν τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης.

Ποίας παρατηρήσεις εἶναι δυνατὸν νὰ κάμετε ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων Ἑλλάδος καὶ τῶν Κρατῶν τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης;

Ἀναφέρατε τὰ ὄρη, τοὺς ποταμοὺς καὶ τοὺς λιμένας τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης.

IV. ΒΟΡΕΙΟΣ ΕΥΡΩΠΗ

Είς τήν Βόρειον Εὐρώπην περιλαμβάνονται τὰ ἑξῆς 4 Κράτη: Δανία, Ἰσλανδία, Νορβηγία, Σουηδία.

ΔΑΝΙΑ

Έκτ. 43.042 τετρ. χιλίωμ. Πληθ. 4.617.000 κ.
Πυκνότης πληθ. 106 κάτ. κατὰ τετραγ. χιλίωμ.

Θέσις. Όρια. Η Δανία εύρískεται μεταξύ τής Βορείου και τής Βαλτικης θαλάσσης. Τά 70% του έδάφους της άποτελεί ή χερσόνησος τής Γιουτλάνδης, ή όποία είναι πρός βορράν συνέχεια τής γερμανικης πεδιάδος. Τό υπόλοιπον άποτελείται εκ των μεγάλων νήσων, Φιονίας,

Ζηλανδίας, Λολλάνδης, Φάλσπερ, Βόρνχολμ και εκ 400 περίπου μικρών νήσων, αί περισσότεραι των όποιων είναι άκατοίκητοι. Η νήσος Ζηλανδία χωρίζεται από τής Σουηδίας διά του πορθμού τής Σούνδης. Ανατολικώς του βορείου άκρωτηρίου τής Δανίας, Σκάγεν, σχηματίζεται τό θαλάσσιον στενόν του Κατεγάκη (πρός την Σουηδία), δυτικώς δέ αυτού τό Στενόν Σκαγεράκη (πρός την Νορβηγίαν). Τά νότια σύνορα, έντελώς πεδινά, κείνται πλησίον τής γερμανικης πόλεως Φλένσμπουργκ. Είς την Δανίαν άνήκει και ή μεγαλύτερα νήσος τής Γης, Γροιλανδία, ή όποία κείται πλησίον του βορείου πόλου. Η Γροιλανδία έχει έκτασιν 2.175.600 τετρ. χιλίωμ. και πληθ. 30.000 κ. (Εσκιμώοι). Επίσης και αί νήσοι Φερόαι, κείμεναι μεταξύ Ίσλανδίας και Μ. Βρεταννίας άνήκουν εις την Δανίαν.

Μορφολογία του έδάφους.
Τό έδαφος τής Δανίας είναι πεδινόν με πολυσχιδή θαλάσσιον διαμελισμόν.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Δανίας εἶναι γενικῶς ὠκεάνιον. Ἐνίοτε ὅμως πρὸς τὰ ἀνατολικά τῆς χώρας ἐπικρατεῖ δριμύ ψῦχος.

Πληθυσμὸς. Οἱ Δανοὶ ἀνήκουν εἰς τὴν Βορειογερμανικὴν οἰκογένειαν. Πρώτην φοράν ἀνεξάρτητον Κράτος Δανία ἀναφέρεται εἰς τὴν ἱστορίαν κατὰ τὸ ἔτος 950 μ.Χ. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1397-1523 ἡ Δανία ἦτο κυρίαρχος καὶ τῆς Νορβηγίας καὶ τῆς Σουηδίας. Ἀπὸ τοῦ 1523 ἤρχισεν ἡ πτώσις τῆς δυνάμεώς της καὶ βαθμηδὸν περιορίσθη εἰς τὰ σημερινά της ὅρια.

Κατὰ τὸ δρῆσκειμα οἱ Δανοὶ εἶναι Διαμαρτυρόμενοι. Πολίτευμα ἔχουν τὴν Συνταγματικὴν Βασιλείαν.

Πόλεις. Αί σπουδαιότεραι πόλεις είναι: Κοπεγχάγη (1.300.000 κ. μετά των προαστείων). Κείται εις τὰ βορειοανατολικά τῆς νήσου Ζηλανδίας καὶ εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς χώρας. Ἔχει μεγάλον καὶ ἀσφαλῆ λιμένα καὶ εἶναι τὸ πνευματικὸν κέντρον τῆς χώρας μὲ πολλὰ ἀνώτερα Πνευματικὰ Ἰδρύματα (Ακαδημίαν, Πανεπιστήμιον, Μουσεῖα κλπ.). Ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότερον βιομηχανικὸν καὶ ἐμπορικὸν κέντρον τῆς Δανίας. Ἔχει ναυπηγεῖα καὶ ἐργοστάσια ἐπεξεργασίας κτηνοτροφικῶν προϊόντων, ὑφαντουργεῖα, ὑελουργεῖα κλπ. Ἄρχους (170.000 κ.). Λιμὴν καὶ ἐμπορικὸν κέντρον ἐπὶ τῆς χερσονήσου τῆς Γιουτλάνδης. Ἄλμποργκ (95.000 κ.). Εὐρίσκεται εἰς τὸν μυχὸν (τό ἐσωτερικὸν) τοῦ ὄρμου (φιόρν) Λίμφγιорт, εἰς τὴν βόρειον Γιουτλάνδην. Ἔχει ναυπηγεῖα, χυτήρια σιδήρου καὶ ἀσφαλῆ λιμένα.

Οἰκονομικὴ Ζωή. Ἡ ἀλιεῖα εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένη. Αὕτη διεξάγεται ὅσον εἰς τὰ παράλια τῆς χώρας, ὅσον καὶ εἰς τὴν Βόρειον θάλασσαν. Τὰ δάση εἶναι ἐλάχιστα. Ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς τὰ 70% εἶναι καλλιεργήσιμον. Τὸ ὑπόλοιπον εἶναι λειβάδια. Ἡ κτηνοτροφία εἶναι λίαν ἀνεπτυγμένη. Τυρός, βούτυρον, γάλα (συμπετυκνωμένον) ἔρχονται εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον. Ἐκ τῶν γεωργικῶν προϊόντων (σίτος, γεώμηλα, ζαχαρότευτλα κλπ.) γίνεται καὶ ἐξαγωγή.

Ἡ Δανία δὲν ἔχει ὄρυκτὸν πλοῦτον. Ἔχει καλὰ ναυπηγεῖα καὶ ἐργοστάσια ἐπεξεργασίας τῶν γεωργικῶν, κτηνοτροφικῶν καὶ ἀλιευτικῶν προϊόντων.

Ἡ ὀδική, σιδηροδρομικὴ καὶ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία εἶναι πυκνοτάτη. Ἡ διὰ πορθμείων συγκοινωνία πρὸς τὴν Γερμανίαν, Σουηδίαν καὶ Νορβηγίαν εἶναι ἐπίσης πυκνοτάτη.

Ἡ Δανία εἰσάγει πετρέλαιον καὶ βιομηχανικὰ προϊόντα καὶ ἐξάγει βούτυρον, τυρόν, κρέας, πουλερικά, ἰχθῦς (βακαλάον, βέγγας, σαρδέλλας κλπ.).

Τὰ 0,8% τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγομένων ἐτησίως ἐμπορευμάτων εἰσάγονται ἐκ τῆς Δανίας, ἀξίας 140 ἑκατ. δρχ. Τὰ 0,2% τῶν ἐτησίως ἐξαγομένων ἐλληνικῶν προϊόντων ἐξάγονται εἰς Δανίαν, ἀξίας 10 ἑκατ. δρχ. Εἰσάγομεν βούτυρον, τυρόν, ἰχθῦς καὶ ἐξάγομεν εἰς Δανίαν καπνὸν καὶ ἐσπεριδοειδῆ.

Νόμισμα ἡ Δανία ἔχει τὴν κορώναν. 1 κορώναν=100 ἑκατοστά. 6,90 κορώναν=30 δρχ. (1 δολλ.).

ΙΣΛΑΝΔΙΑ

Έκτ. 103.000 τετρ. χιλιόμε. Πληθ. 180.000 κ.

Πυκνότης πληθ. 2 κάτ. κατὰ τετραγ. χιλιόμε. περίπου

Θέσις. Όρια. Η Ίσλανδία είναι νήσος του Ατλαντικού ωκεανού κειμένη μεταξύ Γροιλανδίας και Αγγλίας. Κατὰ τὴν παράδοσιν ἀνεκαλύφθη κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὑπὸ τοῦ Ἑλληνοσ θαλασσοπόρου Πυθίας. Ἄλλοτε ἀνήκεν εἰς τὴν Δανίαν. Ἀπὸ τοῦ 1944 εἶναι ἀνεξάρτητον Κράτος.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἐδαφος τῆς Ίσλανδίας εἶναι ὄρεινόν καὶ ἠφαιστειῶδες (ἠφαιστειὸν Ἔκλα 1558 μ.). Εἰς πολλὰ μέρη τῆς νήσου ὑπάρχουν πίδακες θερμοῦ ὕδατος (λέγονται Γκείζερ). Ὑπάρχουν περὶ τὰ 30 ἠφαιστεια ἐν ἐνεργείᾳ εἰς τὴν νήσον.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Ίσλανδίας χάρις εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ρεύματος τοῦ Κόλπου τοῦ Μεξικοῦ εἶναι ὠκεάνιον.

Πληθυσμὸς. Ἡ Ίσλανδία κατωκίσθη τὸ πρῶτον ὑπὸ Νορβηγῶν (874 μ.Χ.). Κατὰ τὸ 1380 κατελήφθη ὑπὸ τῶν Δανῶν. Γλῶσσα ὁμιλεῖται ἡ ἰσλανδική, συγγενὴς πρὸς τὴν γερμανικὴν. Οἱ Ίσλανδοὶ κατὰ τὸ ὄρησκειμα εἶναι Διαμαρτυρούμενοι. Πολίτευμα ἔχουν Δημοκρατικόν.

Πόλεις. Πρωτεύουσα τῆς Ίσλανδίας εἶναι ἡ Ρεῦκγιαβικ (70.000 κ.) με ἀσφαλῆ λιμένα.

Ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς νήσου μόνον 10% εἶναι καλλιεργήσιμον. Τὸ ὑπόλοιπον εἶναι ὄρεινόν με ἀρκετὰ λειβάδια. Διατρέφονται πρόβατα, βοοειδῆ καὶ μικρὸσσωμοὶ ἵπποι. Ἐκ τῶν γεωργικῶν προϊόντων τὰ σπουδαιότερα εἶναι τὰ γεώμηλα καὶ τὰ σακχαρότευτλα. Τὸ μῆκος τῶν ὁδῶν εἶναι 6.000 χιλιόμε. Ἔχει πολλὰ ἀεροδρόμια εὐκολύνοντα τὴν συγκοινωνίαν πρὸς τὴν Ἀμερικὴν-Εὐρώπην-βορείαν πολιτικὴν περιοχὴν.

Πολλοὶ τῶν κατοίκων ἀσχολοῦνται με τὴν ἀλιείαν. Τα 90% τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου τῆς Ίσλανδίας εἶναι προϊόντα ἀλιείας. Ἐτησίως ἐκ τῆς Ίσλανδίας εἰσάγομεν εἶδη ἀλιείας (βακαλάον κλπ.) ἀξίας 19 ἑκατ. δρχ. καὶ ἐξάγομεν καπνὸν καὶ ἐσπεριδοειδῆ ἀξίας 2,3 ἑκατ. δρχ.

Κοιμάτιδες εἰς τὸν τορβί-
γκόν ὕψους (φούξ) Σίτου.

ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΪΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Αὕτη περιλαμβάνει τὰ δύο Κράτη: Νορβηγίαν πρὸς δυσμὰς καὶ Σουηδίαν πρὸς ἀνατολάς. Ἐχει διεύθυνσιν ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον. Εἰς τὸ βόρειον ἀνατολικὸν μέρος αὐτῆς ἐνοῦται μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ῥωσσίαν καὶ τὴν Φινλανδίαν. Βρέχεται ὑπὸ τοῦ Βορείου παγωμένου ὠκεανοῦ (πρὸς βορρᾶν) καὶ ὑπὸ τῆς Βορείου θαλάσσης (πρὸς δυσμὰς). Πρὸς νότον χωρίζεται ἀπὸ τῆς Δανίας διὰ τῶν θαλασσίων στενῶν τοῦ Σκαγεράκη καὶ Κατεγάκη, ὡς καὶ τοῦ πορθμοῦ τῆς Σούνδης. Πρὸς ἀνατολάς βρέχεται ὑπὸ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης καὶ τοῦ Βοθνικοῦ κόλπου. Τὸ ἥμισυ μέρος τοῦ ἐδάφους τῆς χερσονήσου εἶναι ὄρεινόν καὶ τὸ ἄλλο λοφώδες καὶ πεδινόν. Κατὰ μῆκος τῆς χερσονήσου ἐκτείνεται ἡ ὄροσειρὰ τῶν Σκανδιναυϊκῶν ὄρέων ἢ Σκανδιναυϊκῶν Ἄλπεων. Πολλοὶ λίμναι μεγάλαι καὶ μικραὶ εἶναι κατεσπαρμέναι εἰς ὅλην τὴν χερσονήσον. Πολλοὶ ποταμοὶ πηγάζουν ἀπὸ τὰ ἀνατολικά καὶ νότια μέρη τῶν Σκανδιναυϊκῶν Ἄλπεων καὶ χύνονται εἰς τὸν Βοθνικόν

κόλπον. Η θάλασσα του κόλπου τούτου παγώνει κατά τὸν χειμῶνα ἐπὶ πέντε περίπου μῆνας. Ἡ βορεία περιοχή τῆς χερσονήσου ὀνομάζεται περιοχή τῆς Τούνδρας. Τούνδρα εἶναι ῥωσσική λέξις παραγομένη ἐκ τῆς φινλανδικῆς Τουντοῦρι καὶ σημαίνει ἔδαφος, ὅπου φύονται καὶ εὐδοκιμοῦν πολὺ μικροὶ θάμνοι, βρύα καὶ λειχήνες. Εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ζοῦν καὶ οἱ τάρανδοι.

Ὡς παλαιοὶ κάτοικοι τῆς Σκανδιναυικῆς χερσονήσου καὶ τῆς Δανίας θεωροῦνται οἱ Νορμανδοὶ (Βίκινγκερ), οἱ ὁποῖοι ἦσαν ναυτικὸς λαὸς καὶ λέγεται ὅτι εἶχον φθάσει μέχρι τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.

ΝΟΡΒΗΓΙΑ

Έκτ. 323.917 τετρ. χιλιάμ. Πληθ. 3.655.000
χ.

Πυκνότης πληθ. 11 κάτ. κατὰ τετραγ.
χιλιόμ.

Θέσις. Όρια. Ἡ Νορβηγία καταλαμβάνει τὸ δυτικὸν καὶ βόρειον μέρος τῆς Σκανδιναυικῆς χερσονήσου. Πρὸς τὰ βόρειο-ἀνατολικά συνορεύει πρὸς τὴν Φινλανδίαν καὶ τὴν Σοβ. Ῥωσσίαν. Πρὸς ἀνατολάς συνορεύει πρὸς τὴν Σουηδίαν καὶ πρὸς δυσμὰς καὶ νότον ἑρέχεται ὑπὸ τῆς Β. θαλάσσης. Ἡ θάλασσα περὶ τὴν βόρειον Νορβηγίαν οὐδέποτε παγώνει, καίτοι εὐρίσκεται πλησίον τοῦ Βορείου παγωμένου ὠκεανοῦ, χάρις εἰς τὸ βέυμα τοῦ Κόλπου.

Εἰς τὴν Νορβηγίαν ἀνήκει καὶ τὸ συγκρό-
τημα τῶν νήσων Σπιτσβέργης, πλουσίων εἰς
κοιτάσματα γαιανδράκων (ἔκτ. 62.050 τετρ.
χιλιόμ. καὶ 2.000 κάτοικοι, ἐργάται ὄρυχείων).
Αἱ νῆσοι αὗται εὐρίσκονται εἰς τὴν βορείαν
πολικὴν περιοχὴν καὶ ἔχουν κλίμα ἀρκτικόν.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Αἱ
Σκανδιναυικαὶ Ἄλπεις χαρακτηρίζουν τὸ ἔδαφος
τῆς Νορβηγίας. Οἱ περισσότεροι ὄρεινοι ὄγκοι
μὲ ὕψος ὑπερβαῖνον τὰ 2000 μ. παρατηροῦνται
εἰς τὴν νότιοδυτικὴν περιοχὴν τῆς χώρας. Εἰς
τὴν ὄρεινὴν αὐτὴν περιοχὴν ὑπάρχουν καὶ αἱ
περισσότεραι λίμναι. Ὀλόκληρος ἡ δυτικὴ περιοχὴ
τῆς Νορβηγίας διασχίζεται ποικιλοτρόπως
ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ἡ ὁποία εἰσχωρεῖ βαθέως
εἰς τὴν ξηρὰν, σχηματίζουσα θαυμασίους
πολυσχιδεῖς ὄρμους (οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν νορβηγικὴν
γλῶσσαν λέγονται φιάρδ). Πολλοὶ περιηγηταὶ
ἐπισκέπτονται κάτ' ἔτος τὴν Νορβηγίαν διὰ νὰ

Ἀπομνημονεύματα τῆς ἐξέδου τοῦ Λορέντζου
κατὰ τὴν ἐξέδου τῆς Νορβηγίας

θαυμάσουν τοὺς ὄρους αὐτοὺς. Μικρὰ πεδινὴ χωρὶς ὑπάρχει εἰς τὰ παράλια τῆς νοτίου Νορβηγίας.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Νορβηγίας πρὸς δυσμὰς καὶ νότον εἶναι ὠκεάνιον, διότι ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ρεύματος τοῦ Κόλπου. Πολλὰ δάση ὑπάρχουν πρὸς βορρᾶν, ἰδίως κωνοφόρων δένδρων. Εἰς τὰς λοιπὰς περιοχὰς τῆς χώρας τὸ κλίμα εἶναι ἠπειρωτικόν.

Νορβηγικός θάλασσο (φωτό)

Πληθυσμός. Οί Νορβήγοι ανήκουν εις τήν βορειογερμανικήν οικογένειαν. Ως ανεξάρτητον Κράτος ή Νορβηγία παρουσιάζεται περι τὸ ἔτος 850 μ.Χ., ὁπότε οί Νορβήγοι ἔγιναν Χριστιανοί. Πρὸς βορρᾶν τῆς χώρας κατοικοῦν περι τοὺς 20.000 Λάππωνες, 8.500 Σουηδοί καὶ 2500 Φινλανδοί. Οί Λάππωνες εἶναι ἄνθρωποι μικρόσωμοι (ὄχι ὅμως ὅπως οί Έσκιμῶοι), εὐφυεῖς καὶ ἐργατικοί. Ἡ λαππωνική γλῶσσα ἔχει ὁμοιότητα πρὸς τήν οὐγγρικήν καὶ τήν φινλανδικήν γλῶσσαν. Ἐκ τούτου ὑποτίθεται ὅτι οί Λάππωνες προέρχονται ἐκ παλαιῶν Μογγόλων. Κατὰ τὸ φρήσκειμα οί Νορβήγοι εἶναι Διαμαρτυρόμενοι.

Ἡ Νορβηγία ἔχει πολίτευμα Συνταγματικὴν Βασιλείαν.

Πόλεις. Σπουδαιότεραι πόλεις εἶναι: Ὅσλο (480.000 κ.). Εὐρίσκεται εις τήν νοτιάν περιοχὴν τῆς Νορβηγίας, εις τὸν μυχὸν (τὸ ἐσωτερικὸν) τοῦ ὄρου Ὅσλο. Εἶναι πρωτεύουσα τῆς χώρας μετ' ἀσφαλῆ

λιμένα και κέντρον ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικόν. Μπέργκεν (120.000 κ.), εἰς τὴν νοτιοδυτικὴν περιοχὴν τῆς χώρας, μὲ μεγάλα ναυπηγεῖα καὶ καλὸν λιμένα. Βορειότερον μικρότεροι παραθαλάσσιοι πόλεις εἶναι: Τρόντχαϊμ, Νάρβικ. Πλησίον τοῦ βορείου ἀκρωτηρίου τῆς Νορβηγίας καὶ ἐπὶ τῆς νήσου Κβαλεῦ κεῖται ἡ μικρὰ πόλις Χάμμερφεστ (5.500 κ.), ἡ βορειοτάτη πόλις τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου.

Οἰκονομικὴ Ζωή. Οἱ Νορβηγοὶ εἶναι κυρίως ναυτικὸς λαός. Ἡ σπουδαιότερα οἰκονομικὴ δραστηριότης των εἶναι εἰς τὴν ἀλιεῖαν καὶ τὸ ἐμπορικὸν ναυτικόν. Ἔχουν ἓνα ἐκ τῶν μεγαλυτέρων ἀλιευτικῶν στόλων τοῦ κόσμου, ὅπως καὶ ἰσχυρότατον ἐμπορικὸν στόλον. Ἐνεργοῦν ἀλιεῖαν φαλαίνης καὶ εἰς τὴν ἀνταρκτικὴν θάλασσαν.

Τὰ 23% τοῦ ἐδάφους τῆς χώρας καλύπτονται ὑπὸ δασῶν, τὰ 3,5% μόνον εἶναι ἔδαφος καλλιεργήσιμον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἶναι ἄγονον. Καλλιεργεῖται κριθή, βρώμη, γεώμηλα καὶ ὀλίγος σίτος. Διατρέφονται βοοειδῆ. Τὰ κτηνοτροφικὰ καὶ γεωργικὰ προϊόντα τῆς χώρας δὲν ἐπαρκοῦν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἔχει ἀρκετὰ μεταλλεύματα σιδήρου, χαλκοῦ, γαιάνθρακος, καὶ ἀνεπτυγμένην σχετικὴν βιομηχανίαν. Τὰ 40% τῶν ἀλιευομένων ἰχθύων τὰ ἐπεξεργάζονται βιομηχανικῶς καὶ τὰ ἐξάγουν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ὑπάρχουν ἀρκετὰ ἐργοστάσια κατασκευῆς μηχανημάτων καὶ χημικῶν προϊόντων. Ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἐργοστασίων τῆς λαμβάνει ἀπὸ τὰς πτώσεις τῶν ὑδάτων (ἔχει πολλοὺς φυσικοὺς ἀλλὰ καὶ τεχνητοὺς καταρράκτας). Ἡ ἐσωτερικὴ ὀδικὴ καὶ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία δὲν εἶναι ἀνεπτυγμένη λόγῳ τοῦ ὄρειου τοῦ ἐδάφους.

Ἡ Νορβηγία εἰσάγει τροφίμα, πετρέλαιον, ἀποικιακὰ, καπνόν, καὶ πρώτας ὕλας διὰ τὴν βιομηχανίαν τῆς. Ἐξάγει δὲ ἀλιευτικὰ καὶ δασικὰ κυρίως προϊόντα, ὡς καὶ μεταλλεύματα καὶ χημικὰ προϊόντα.

Τὰ 0,7% τῶν ἐτησίως εἰσαγομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐμπορευμάτων εἰσάγονται ἐκ τῆς Νορβηγίας, ἀξίας 115 ἑκατομ. δρχ. Τὰ 0,5% τῶν ἐξαγομένων ἐτησίως ἐλληνικῶν προϊόντων ἐξάγονται εἰς τὴν Νορβηγίαν, ἀξίας 27 ἑκατ. δρχ. Εἰσάγομεν ἐκ Νορβηγίας ἀλιευτικὰ προϊόντα καὶ ἐξάγομεν εἰς αὐτὴν καπνόν καὶ ἐσπεριδοειδῆ.

Νόμισμα ἡ Νορβηγία ἔχει τὴν κορώναν. 1 κορώναν=100 ἑκατοστά. 7,14 κορώναν=30 δρχ. (1 δολλ.).

Οίκουμος Αλιέων εἰς
τὴν Σουηδίαν

ΣΟΥΗΔΙΑ

Ἐκτ. 449.604 τετρ. χιλίωμ. Πληθ. 7.562.000 κ.
Πυκνότης πληθ. 17 κάτ. κατὰ τετραγ. χιλίωμ.

Θέσις. Ὅρια. Ἡ Σουηδία καταλαμβάνει τὸ ἀνατολικὸν τμήμα τῆς Σκανδιναυϊκῆς χερσονήσου. Ἔχει ὄρια πρὸς βορρᾶν καὶ βορειοανατολικά τὴν Φινλανδίαν καὶ πρὸς δυσμὰς τὴν Νορβηγίαν. Πρὸς νότον καὶ πρὸς ἀνατολὰς βρέχεται ὑπὸ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης καὶ τοῦ Βοθνικοῦ κόλπου.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Ἡ δυτικὴ περιοχὴ τῆς Σουηδίας εἶναι ὄρεινῆ. Ἡ ἀνατολικὴ καὶ ἡ νοτιὰ εἶναι λοφώδης καὶ πεδινῆ. Ἡ χώρα διαρρέεται ὑπὸ πολλῶν ποταμῶν, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων, παραλλήλως βέοντες, ἐκβάλλουν εἰς τὸν Βοθνικὸν κόλπον. Μεγάλοι καὶ

πολλά μικρά λιμναία υπάρχουν εις τὴν νοτιάν περιοχὴν τῆς χώρας· ἡ μεγαλύτερα τούτων εἶναι ἡ λίμνη Φαῖνερ, ἔχουσα ἕκτασιν 5.330 τετρ. χιλιομ. (ἕκτασιν νομοῦ Ἄττικῆς 3.805 τετρ. χιλιομ.). Αἱ ἄλλα μεγάλα λιμναία εἶναι ἡ Φαίττερ (ἕκτ. 1.869 τετρ. χιλιομ.) καὶ ἡ Μαϊλαρ (ἕκτ. 1140 τετρ. χιλιομ.). Τὸ κλίμα καὶ ἡ μορφολογία τοῦ ἐδάφους εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν κωνοφόρων καὶ τῶν δημοτηριακῶν ὡς καὶ τὴν ἑκτροφὴν προβάτων καὶ βοοειδῶν.

Πληθυσμός. Οἱ Σουηδοὶ ἀνήκουν εἰς τὴν βορειογερμανικὴν οἰκογένειαν. Ἡ γλῶσσα των ὁμοιάζει πρὸς τὴν γερμανικὴν καὶ κατὰ τὸ δρῆσκειμα εἶναι Διαμαρτυρόμενοι. Πολίτευμα ἔχουν Συναγματικὴν Βασιλείαν.

Καὶ ἡ Σουηδία, ὅπως καὶ ἡ Νορβηγία, παρουσιάζεται ὡς ἀνεξάρτητον Κράτος περὶ τὸ ἔτος 850 μ.Χ., ὅποτε εἰσῆλθη ἐκεῖ ὁ χριστιανισμός. Προηγουμένως ἡ νότιος Σουηδία κατείχετο ὑπὸ τῆς Δανίας.

Πόλεις. Αἱ σπουδαιότεραι πόλεις τῆς Σουηδίας εἶναι: Στοκχόλμη (1.200.000 κ. μετὰ τῶν προαστείων). Εἶναι ἐκτισμένη ἀνατολικῶς τῆς λίμνης Μαϊλαρ, εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν. Μέγα πλῆθος νησιδῶν, ὄρων καὶ ὑφάλων ὑπάρχει πρὸ τοῦ λιμένος τῆς πόλεως. Κατὰ τὸν χειμῶνα εἰδικὴ ὑπηρεσία μετὰ παγοθραυστικὰ πλοία ἐργάζεται καθημερινῶς διὰ νὰ διατηρῇ τὸν λιμένα ἐλεύθερον ἐκ τῶν πάγων. Εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς χώρας καὶ κέντρον ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικόν. Εἶναι ἐπίσης καὶ τὸ πνευματικὸν κέντρον τῆς Σουηδίας μετὰ πολλὰ ἀνώτερα Πνευματικὰ Ἰδρύματα (Ἀκαδημίαν, Πανεπιστήμιον, Μουσεῖα κλπ.). Γκαϊτεμποργκ (485.000 κ.), μετὰ τῶν λιμένων, εἰς τὸ στενὸν τοῦ Κατεγάκη. Ἔχει ἐργοστάσια αὐτοκινήτων καὶ ναυπηγεῖα. Μαλμὰι (235.000 κ.). Εὕρισκεται εἰς τὸν πορθμὸν τῆς Σούνδης, ἀπέναντι τῆς Κοπεγχάγης. Εἶναι κέντρον τῆς διὰ πορθμείων συγκοινωνίας μετὰ τῆς Δανίας καὶ Γερμανίας, ἔχει δὲ καὶ ἐργοστάσια κατασκευῆς διαφόρων μηχανῶν, ὡς καὶ ναυπηγεῖα. Οὐψάλα (70.000 κ.). Κεῖται περὶ τὰ 100 χιλιομ. βορείως τῆς Στοκχόλμης. Εἶναι ἑδρα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Σουηδίας καὶ ἔχει παλαιὸν Πανεπιστήμιον, ὅπου φυλάσσονται καὶ σπάνια χειρόγραφα. Λούλεο (30.000 κ.). Εἶναι εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Βοθνικοῦ κόλπου μετὰ ἀσφαλτῆ λιμένα, ὁ ὁποῖος ὅμως ἐπὶ πέντε περὶπου μῆνας δὲν εἶναι ἀνοικτός, λόγῳ τῶν πάγων. Ἔχει ἐργοστάσια χαλυβουργίας καὶ ναυπηγεῖα.

Παλαιά συνοικία
της Στοκχόλμης

Οικονομική Ζωή. Ἡ ἀλιεία καὶ ἡ κτηνοτροφία εἶναι ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένα. Διατρέφονται πολλαὶ ἀγελάδες καὶ τάρανδοι. Τὰ κτηνοτροφικὰ προϊόντα ἐπαρκοῦν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ μερικὰ δὲ καὶ ἐξάγονται (βούτυρον). Καλλιεργοῦνται παντὸς εἴδους δημητριακοὶ καρποί. Παρ' ὅλον ὅτι μόνον 9% τοῦ ἐδάφους τῆς Σουηδίας εἶναι ἐδαφος καλλιεργήσιμον ἢ παραγωγή σίτου εἶναι ἐπαρκῆς διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ. Εἰς εὐρύτατον βαθμὸν γίνεται μηχανικὴ καλλιέργεια. Ἡ Σουηδία ἔχει ἄφθονα δάση καὶ λίαν ἀνεπτυγμένην τὴν βιομηχανίαν τοῦ ξύλου.

Ἔχει ἄφθονα σιδηρομεταλλεύματα, πολλὰ τῶν ὁποίων ἐξάγει εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ ἀλλαγῶν διὰ τῶν λιμένων Λούλεο καὶ Νάρβικ. Τὰ ὑπάρχοντα κοιτάσματα σιδηρομεταλλευμάτων ὑπολογίζονται εἰς 2,25 δισεκατομ. τόνους. Ποιοτικῶς τὸ σιδηρομετάλλευμα τῆς Σουηδίας θεωρεῖται τὸ καλλίτερον τοῦ κόσμου.

Πολλὴν ἐνέργειαν διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ἐργοστασίων τῆς λαμβάνει ἡ Σουηδία ἀπὸ τὰς πτώσεις τῶν ὑδάτων.

Ἔχει πλοῦσια ἀποθέματα τοῦ ὀρυκτοῦ πισσουρανίτου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον λαμβάνεται τὸ οὐράνιον πρὸς διάσπασιν καὶ λήψιν ἀτομικῆς ἐνεργείας. Ἡ Σουηδία ἔχει ἤδη ἐν λειτουργίᾳ τρεῖς μεγάλους ἀτομικοὺς ἀντιδραστήρας. Ἔχει ναυπηγεία καὶ ἐργοστάσια χυτοσιδήρου, χάλυθος, καὶ κατασκευῆς μηχανῶν παντὸς εἴδους, χάρτου, πυρείων, ἐπεξεργασίας ξύλου, ὑφασμάτων, χημικῶν προϊόντων κλπ.

Τὸ μήκος τῶν ὁδῶν ἀνέρχεται εἰς 90.400 χιλιόμετρα, ἐν ᾧ τὸ μῆκος τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν εἰς 16.456 χιλιόμε. Ἡ Σουηδία ἔχει μέγαν ἐμπορικὸν στόλον καὶ πυκνοτάτην ἀεροπορικὴν συγκοινωνίαν.

Εἰσάγει ἀποικιακά, τρόφιμα, πρώτας ὕλας, πετρέλαιον, καπνόν,

αυτοκίνητα και εξάγει ξυλείαν, ηλεκτρικά είδη, τυρεία, μηχανήματα διάφορα, σιδηρομέταλλευμα.

Τὰ 2,6% τῶν ἐτησίως εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων εἰσάγονται ἐκ Σουηδίας, ἀξίας 440 ἑκατ. δρχ. Τὸ 1% τῶν ἐξαγομένων ἐτησίως προϊόντων μας ἐξάγονται εἰς Σουηδίαν, ἀξίας 63 ἑκατ. δρχ. Εἰσάγομεν ξυλείαν καὶ βιομηχανικά εἶδη καὶ ἐξάγομεν καπνόν, ἐσπεριδοειδῆ καὶ ὀπώρας.

Νόμισμα ἡ Σουηδία ἔχει τὴν κορώναν. 1 κορώνα=100 ἑκατοστά. 5,17 κορώναι=30 δρχ. (1 δολλ.).

Ἀνακεφαλαίωσις Βορείου Εὐρώπης.

Εἰς τὴν Βόρειον Εὐρώπην περιλαμβάνονται τὰ Κράτη: Δανία, Ἰσλανδία, Νορβηγία, Σουηδία. Τὸ ἔδαφος τῶν Κρατῶν τούτων, ἐκτὸς τῆς Δανίας, εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ὄρεινόν. Τὸ κλίμα εἶναι πρὸς δυσμὰς ὠκεάνιον (Ἰσλανδία, Δανία, Δ. Νορβηγία) καὶ πρὸς ἀνατολὰς ἠπειρωτικόν. Οἱ λαοὶ τῶν Κρατῶν τούτων ἀνήκουν εἰς τὴν Βορειογερμανικὴν οἰκογένειαν καὶ θεωροῦνται ἐκ τῶν περισσώτερον πολιτισμένων λαῶν τῆς γῆς. Κατὰ τὸ ὄρησκειμα εἶναι Διαμαρτυρόμενοι.

Αἱ πρωτεύουσαι τῶν Κρατῶν τῆς Βορείου Εὐρώπης εἶναι: Κοπεγχάγη, Δανίας. Ρεῦγκιαβίκ, Ἰσλανδίας. Ὁσλο, Νορβηγίας. Στοκχόλμη, Σουηδίας.

Οἰκονομικὴ Ζωή. Τὰ Κράτη τῆς Β. Εὐρώπης ἔχουν πολὺ ἀνεπτυγμένην τὴν ἀλιείαν, τὴν κτηνοτροφίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν τροφίμων καὶ ξυλείας. Ἡ Σουηδία ἔχει ἐργοστάσια κατασκευῆς μηχανημάτων.

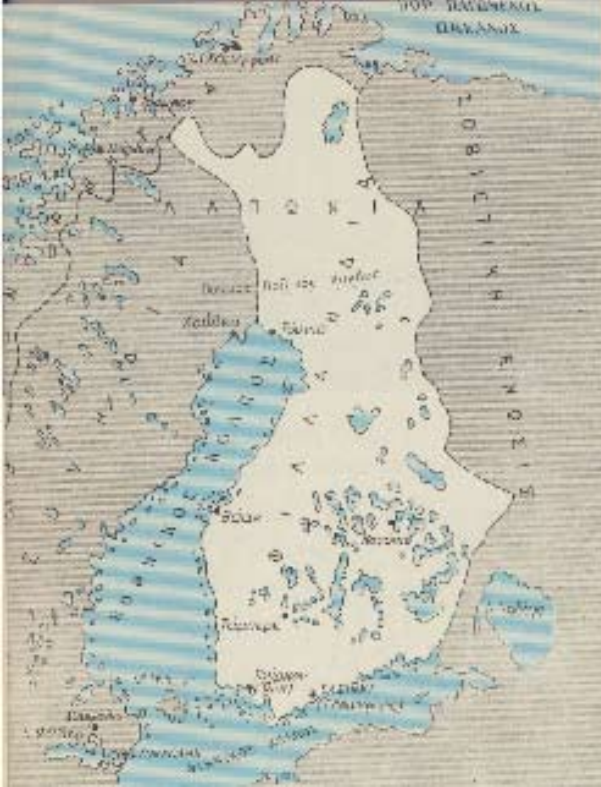
Ἡ Ἑλλάς εἰσάγει ἐξ αὐτῶν ἀλιευτικὰ προϊόντα, κτηνοτροφικὰ καὶ ξυλείαν καὶ ἐξάγει εἰς αὐτὰ καπνόν, ἐσπεριδοειδῆ καὶ ὀπώρας.

Ἀσκήσεις.

Ἀναφέρατε τοὺς λιμένας τῶν Κρατῶν τῆς Β. Εὐρώπης.

Ποίαι εἶναι αἱ σπουδαιότεραι πόλεις τῆς Δανίας καὶ Νορβηγίας;

Νὰ εὑρετε εἰς τί ποσὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀνέρχονται ἐτησίως τὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγόμενα ἐκ τῶν Κρατῶν τῆς Β. Εὐρώπης ἐμπορευμάτων καὶ τὰ ἐκ τῆς Ἑλλάδος πρὸς αὐτὰ ἐξαγόμενα.

Νεαρός Λάπτερ

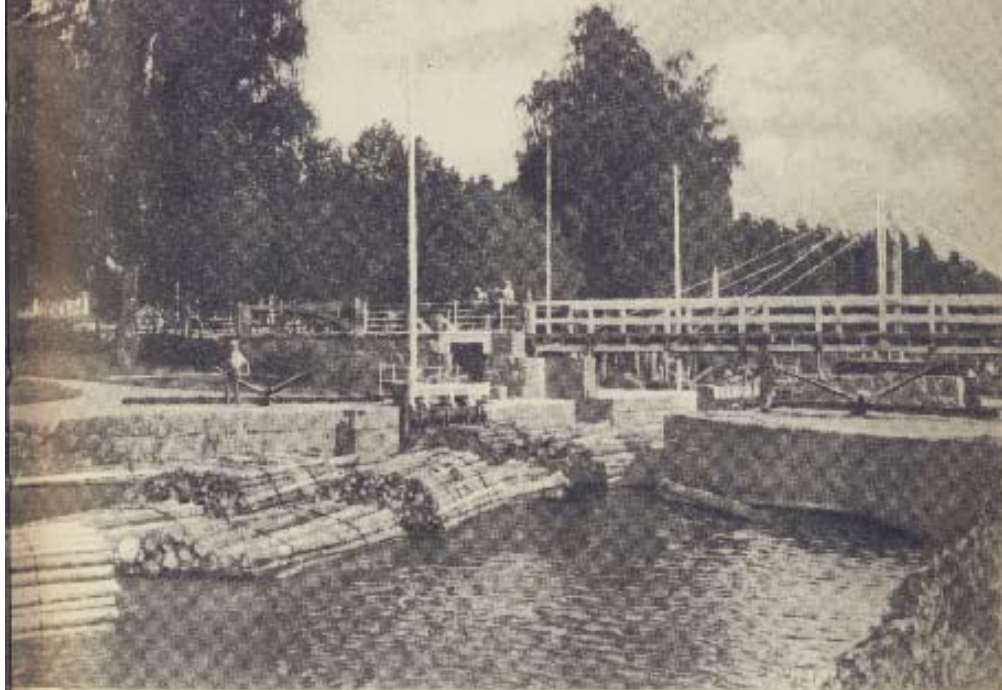
V. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Ἡ ἀνατολική Εὐρώπη περιλαμβάνει τὰ 3 Κράτη: Φινλανδίαν, Πολωνίαν, Σοβιετικὴν Εὐρωπαϊκὴν Ῥωσίαν.

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Ἐκτ. 337.009 τετρ. χιλίωμ. Πληθ. 4.522.000 κ.
Πυκνότης πληθ. 13 κάτ. κατὰ τετραγ. χιλίωμ.

Θέσις. Ὅρια. Ἡ Φινλανδία (χώρα τῶν Φίννων) εὐρίσκεται πρὸς ἀνατολὰς τῆς Σκανδιναυικῆς χερσονήσου. Πρὸς βορρᾶν ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Νορβηγίας, πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς Σοβιετικῆς Ῥωσίας, πρὸς νότον

Μεταφορά ξυλείας
διὰ πλωμάτων

βρέχεται υπό του Φιννικού κόλπου και προς δυσμὰς βρέχεται υπό του Βοθνικού κόλπου και συνορεύει προς την Σουηδίαν.

Μορφολογία του εδάφους. Η βορεία περιοχή της Φινλανδίας κείται βορείως του πολιτικού κύκλου. Το έδαφος εκεί είναι όρεινόν, αλλά δεν έχει δάση. Είναι περιοχή της Τούνδρας (φύονται βρύα, φύκη, λειχήνες). Ολίγον νοτιώτερον το έδαφος είναι όρεινόν, μέχρι σχεδόν του κέντρου της χώρας. Το υπόλοιπον είναι πεδινόν μὲν προς την παραλίαν με πλῆθος λιμνῶν προς το νότιον μέρος της χώρας. Εἰς 60.000 υπολογίζονται αἱ λίμναι της περιοχῆς αὐτῆς. Ποταμούς ἔχει μικροὺς και ὄρητικούς. Σχηματίζουσι και ἀρκετούς καταρράκτας ἐκ τῶν ὁποίων λαμβάνεται ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια (διὰ καταλλήλων μηχανῶν).

Κλίμα. Το κλίμα της Φινλανδίας είναι ἡπειρωτικόν. Αἱ λίμναι της και ὁ Βοθνικός και Φιννικός κόλπος ἐπὶ 5 περίπου μῆνας τὸ ἔτος

Άποψη της φινλανδικής πόλεως Τάμπερε

καλύπτονται υπό πάγων. Το έδαφος και το κλίμα της Φινλανδίας, εύνοούν την ανάπτυξιν μεγάλων δένδρων. Η Φινλανδία είναι ή περισσότερον δασώδης χώρα τής Εύρώπης. Είς τήν βορείαν περιοχήν εύνοείται ή έκτροφή τών ταράνδων, με τούς όποιους ασχολούνται οί εκεί κατοικούντες Λάππωνες.

Πληθυσμός. Οί Φινλανδοί (ή Φίννοι) είναι μογγολικής καταγωγής.

Κατέλαβον τήν Φινλανδίαν, ή όποιαν ήτο άκατοίκητος, περι τò 400-700 μ.Χ. Κατά τò έτος 1250 ή Φινλανδία κατελήφθη υπό τών Σουηδών, οί όποιοί εισήγαγον εκεί τόν χριστιανισμόν. Κατά τò έτος 1809 κατελήφθη υπό τής Ρωσσίας και κατά τò 1917 έγινε ανεξάρτητον Κράτος.

Κατά τὸ 1944 οἱ Ῥώσοι ἀφῆρσαν ἀπὸ τῆς Φινλανδίας τὴν ἐπαρχίαν Βίμποργκ πρὸς νότον καὶ τὴν ἐπαρχίαν Πετσάμο πρὸς βορρᾶν. Ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ 91% εἶναι Φίννοι, 9% περίπου εἶναι Σουηδοί. Ὑπάρχουν πρὸς βορρᾶν καὶ ὀλίγοι Λάππωνες. Πολίτευμα οἱ Φινλανδοὶ ἔχουν Δημοκρατικόν. Κατὰ τὸ θρήσκευμα εἶναι Διαμαρτυρόμενοι.

Πόλεις. Σπουδασότεραι πόλεις εἶναι: Ἐλσίνκι (450.000 κ.). Εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Φινλανδίας καὶ ὁ κυριώτερος λιμὴν αὐτῆς. Ἔχει μεγάλα ἐργοστάσια ξυλείας καὶ χάρτου. Τούρκου (125.000 κ.). Εἶναι λιμὴν δυτικῶς τοῦ Ἐλσίνκι. Τάμπερε (120.000 κ.), βορείως τῆς Τούρκου. Βάαζα (40.000 κ.). Λιμὴν εἰς τὸν Βοθνικὸν κόλπον.

Οἰκονομικὴ Ζωή. Ἡ λιμναία, ἡ ποτάμιος καὶ ἡ θαλασσία ἀλιεῖα εἶναι ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένοι. Ὁ κύριος ὅμιος πλοῦτος τῆς Φινλανδίας εἶναι τὰ δάση τῆς. Τὰ 66% τοῦ ἐδάφους καλύπτονται ὑπὸ δασῶν. Εἰς τὰ λειβάδια τῆς διατρέφονται πολλαὶ ἀγελάδες, πρόβατα καὶ ἵπποι. Γεωργικαὶ καλλιέργειαι γίνονται μόνον εἰς τὰ πεδινὰ παραθαλάσσια μέρη. Δὲν ἔχει ἀρκετὰ κοιτάσματα ὀρυκτῶν. Σημαντικώτερα ἐξ αὐτῶν εἶναι τοῦ χαλκοῦ καὶ ψευδαργύρου. Ἐκ τῶν ὕδατοπτώσεων λαμβάνει ἀφθονοῦν ηλεκτρικὸν ρεύμα. Καίτοι δὲν ἔχει γαιάνθρακα ἔχει ἀνεπτυγμένην βιομηχανίαν μεταλλουργικὴν καὶ ναυπηγεῖα. Κυρία βιομηχανία εἶναι ἡ τοῦ ξύλου.

Ἡ ἐσωτερικὴ συγκοινωνία γίνεται διὰ τῶν ὁδῶν, τῶν σιδηροδρόμων καὶ τῶν λιμνῶν. (50.000 περίπου χιλιόμετρα εἶναι τὸ μῆκος τῶν διὰ βενζινοπλοίων καὶ σχεδιῶν συγκοινωνιῶν εἰς τὰς λίμνας).

Ἡ Φινλανδία εἰσάγει τρόφιμα, ἀποικιακὰ, πετρέλαιον, καπνὸν καὶ διάφορα βιομηχανικὰ προϊόντα. Ἐξάγει δὲ ξυλείαν, χαρτομᾶζαν, χάρτην, καὶ διάφορα μηχανήματα.

Τὸ 1,6% τῶν ἐτησίως εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων εἰσάγονται ἐκ τῆς Φινλανδίας, ἀξίας 268 ἑκατομ. δρχ. Τὸ 1,6% τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐξαγομένων ἐτησίως προϊόντων ἐξάγονται εἰς Φινλανδίαν, ἀξίας 98 ἑκατ. δρχ. Εἰσάγομεν εἶδη ξυλείας καὶ ἐξάγομεν ἐκεῖ καπνὸν καὶ ἐσπεριδοειδῆ.

Νόμισμα ἡ Φινλανδία ἔχει τὸ μάρκον. 1 μάρκον=100 ἑκατοστά. 320 μάρκα=30 δρχ. (1 δολλ.).

ΤΑ ΒΑΛΤΙΚΑ ΚΡΑΤΗ

Ἀνατολικῶς τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης εὐρίσκονται τὰ τρία βαλτικά Κράτη Λιθουανία, Λεττονία, Ἑσθονία. Τὰ Κράτη αὐτὰ ἀπὸ τοῦ 1700 μ.Χ. περίπου κατείχοντο ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας. Κατὰ τὸ 1918 ἔγιναν ἀνεξάρτητα Κράτη καὶ κατὰ τὸ 1944 κατελήφθησαν πάλιν ὑπὸ τῆς (Σοβιετικῆς) Ῥωσσίας. Ἡ ἐνσωμάτωσις αὐτῶν εἰς τὴν Ῥωσσίαν δὲν ἔχει ἀναγνωρισθῆ ὑπὸ τῶν λοιπῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Οἱ Λιθουανοὶ, οἱ Λεττονοὶ καὶ οἱ Ἑσθονοὶ δὲν εἶναι σλαβικῆς οὔτε γερμανικῆς καταγωγῆς. Οἱ Λιθουανοὶ ὅμως καὶ οἱ Λεττονοὶ ἀνήκουν εἰς τὴν ἰνδοευρωπαϊκὴν οἰκογένειαν, ἐν δὲ οἱ Ἑσθονοὶ ἀνήκουν εἰς τὴν κιτρινὴν (μογγολικὴν) φυλὴν. Τὸ εἶδος καὶ τῶν τριῶν (συνεχομένων) Κρατῶν εἶναι πεδινόν. Εἰς τὴν Λεττονίαν σχηματίζεται ὁ μέγας κόλπος τῆς Ρίγας πρὸ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν αἱ νῆσοι Αἴζελ καὶ Δαγκαί. Τὸ κλίμα καὶ τῶν τριῶν χωρῶν εἶναι ἠπειρωτικόν. Οἱ κάτοικοι τῶν εἶναι κατὰ τὸ δρῆσκευμα χριστιανοὶ (Διαμαρτυρόμενοι Καθολικοί, Ὁρθόδοξοι). Ὁ χριστιανισμὸς εἰσῆλθη ἐκεῖ περὶ τὸ ἔτος 1300. Οἱ κάτοικοι καὶ τῶν τριῶν χωρῶν ἀσχολοῦνται κυρίως μὲ τὴν κτηνοτροφίαν καὶ γεωργίαν. Καὶ ἡ βιομηχανία ὅμως εἶναι σχετικῶς ἀνεπτυγμένη.

ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ

Έκτ. 65.200 τετρ. χιλιόμε. Πληθ. 3.000.000 κ.
Είναι τὸ νοτιώτερον τῶν τριῶν βαλτικῶν Κρατῶν.

Πόλεις. Βίλνα (225.000 κ.). Είναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Λιθουανίας.
Μέμμελ, Λιμπάου (λιμένες).

ΛΕΤΤΟΝΙΑ

Έκτ. 64.500 τετρ. χιλιόμε. Πληθ. 2.200.000 κ.

Πόλεις. Ρίγα (400.000 κ.). Είναι πρωτεύουσα τῆς Λεττονίας,
κειμένη εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Ντύνα, πλησίον τοῦ κόλπου τῆς
Ρίγας. Βιντάου, Μιττάου.

ΕΣΘΟΝΙΑ

Έκτ. 45.000 τετρ. χιλιόμε. Πληθ. 1.200.000 κ.
Είναι τὸ βορειότερον τῶν τριῶν βαλτικῶν Κρατῶν.

Πόλεις. Ρεβάλ ἢ Ταλιν (150.000 κ.). Είναι ἡ πρωτεύουσα τῆς
Ἑσθονίας μετὰ καλὸν λιμένα εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Φιννικοῦ κόλπου. Ἔχει
Πανεπιστήμιον καὶ ἄλλα Πνευματικὰ Ἰδρύματα.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Έκτ. 208.534 τετρ. χιλίομ. Πληθ. 23.257.000 κ.
Πυκνότης πληθ. 115 κάτ. κατά τετραγ. χιλίομ.

Από τοῦ τέλους τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου (1939-1945) οἱ Πολωνοὶ ἔχουν εἰς τὴν κατοχὴν των καὶ γερμανικὰ ἐδάφη ἐκτάσεως 102.836 τετρ. χιλιομ. καὶ πληθυσμοῦ 6.000.000 κ. περίπου. Μὲ τὰ ἐδάφη αὐτὰ ἡ ἔκτασις τῆς Πολωνίας εἶναι 311.370 τετρ. χιλίομ. καὶ ὁ πληθυσμὸς 30.324.000 κ. Αἱ Μ. Δυνάμεις δὲν ἔχουν ἀναγνωρίσει τὰ ἀνωτέρω γερμανικὰ ἐδάφη ὡς πολωνικά, (πλὴν τῆς Ρωσσίας, ἡ ὁποία κατέχει ὀλόκληρον τὴν Πολωνίαν).

Θέσις. Ὅρια. Ἡ Πολωνία εὐρίσκεται ἀνατολικῶς τῆς Γερμανίας καὶ ἔχει ὄρια: Δυτικῶς τὴν Γερμανίαν, νοτίως τὴν Τσεχοσλοβακίαν, ἀνατολικῶς τὴν Σοβ. Ρωσσίαν καὶ βορείως τὴν Σοβ. Ρωσσίαν καὶ τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν. Τὰ ὑπὸ κατοχὴν πρὸς δυσμὰς τῆς Πολωνίας γερμανικὰ ἐδάφη ἐκτείνονται μέχρι τῶν ποταμῶν Ὀδέρου καὶ Νάισσε.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἔδαφος τῆς Πολωνίας εἶναι πεδινὸν κατὰ τὸ πλεῖστον. Εἰς τὴν νοτιᾶν περιοχὴν εἶναι λοφώδες μὲ μικρὰν λωρίδα ὄρεινου ἐδάφους πρὸς τὴν Τσεχοσλοβακίαν (βόρεια Καρπάθια).

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Πολωνίας εἶναι ἠπειρωτικόν. Εὐνοεῖται, ὑπὸ τοῦ κλίματος καὶ τοῦ ἐδάφους, ἡ κτηνοτροφία καὶ αἱ γεωργικαὶ καλλιέργειαι.

Πληθυσμὸς. Οἱ Πολωνοὶ ἀνήκουν εἰς τὴν σλαβικὴν οἰκογένειαν. Ἡ γλῶσσα των ἀνήκει εἰς τὰς σλαβικὰς διαλέκτους καὶ γράφεται μὲ λατινικοὺς χαρακτήρας, ἀντὶ τῶν παραμορφωμένων βυζαντινῶν χαρακτήρων τῆς ῥωσικῆς γλώσσης. Ὁ χριστιανισμὸς εἰσῆλθη εἰς τὴν Πολωνίαν περὶ τὸ ἔτος 950. (Ὁρθόδοξοι, Καθολικοὶ, Διαμαρτυρόμενοι).

Ἡ Πολωνία διεμελίσθη τρεῖς φορές ὑπὸ τῶν γειτονικῶν Μ. Δυνάμεων (Ρωσσίας, Γερμανίας, Αὐστρίας) (1772, 1793, 1795). Κατὰ τὸ 1815

έγινε πάλιν ανεξάρτητον Κράτος και από του 1880 κατελήφθη κατά τὸ πλείστον ὑπὸ τῆς Ρωσσίας μέχρι του 1918, ὅτε ἐγένινε ανεξάρτητος Δημοκρατία. Ἀπὸ του 1945 κατέχεται ὀλόκληρος ὑπὸ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας και ἔχει Κυβέρνησιν ἐλεγχομένην ὑπ' αὐτῆς.

Πόλεις. Σπουδαιότεραι πόλεις εἶναι: Βαρσοβία (1.200.000 κ.). Κεῖται εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Βιστούλα και εἶναι τὸ κυριώτερον πνευματικόν, βιομηχανικόν και ἔμπορικόν κέντρον τῆς Πολωνίας.

Γκντάνσκι (Δάντσιχ 285.000 κ.), πρώην γερμανική πόλις εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν. Γδύνια (150.000 κ.), λιμὴν εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν. Κάττοβιτς (270.000κ.). Κρακοβία (480.000 κ.). Λότζ (710.000 κ.). Πόζναν (Πόζεν 410.000 κ.). Βρότσλαφ (Μπρεσλάου, 430.000 κ.), πρώην γερμανική πόλις. Στσεσίν (ἡ γερμ. πόλις Στεττίνον, 270.000 κ.).

Οἰκονομικὴ Ζωή. Ἡ Πολωνία ἔχει ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένην κτηνοτροφίαν καὶ γεωργίαν. Ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς τὰ 50% καλλιεργοῦνται ἐν ᾧ τὰ 23% καλύπτονται ὑπὸ δασῶν καὶ 13% εἶναι λειβάδια. Τὸ ὑπόλοιπον εἶναι ἐλῶδες καὶ ὄρεινόν. Καλλιεργοῦνται δημητριακοὶ καρποὶ καὶ ἰδίως σίτος, γεώμηλα, ζαχαρότευτλα.

Τὸ ὑπέδαφος εἶναι πλούσιον εἰς γαϊάνδρακα. Ἐτησίως παράγονται 90 ἑκατ. τόνοι γαϊάνδρακος. Παρὰ τὴν Κρακοβίαν ὑπάρχουν καὶ μεταλλεύματα σιδήρου. Ὑπάρχουν ἐπίσης πηγαὶ πετρελαίου καὶ ὄρυκτον μαγειρικὸν ἄλας.

Ἡ ὁδικὴ συγκοινωνία εἶναι ἀνεπτυγμένη. Τὸ μῆκος τῶν ὁδῶν ἀνέρχεται εἰς 95.000 χιλιόμε. ἐξ ὧν 20.000 χιλιόμε. μὲ ἀσφαλτικὸν τάπητα. Τὸ μῆκος τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν φθάνει τὰς 24.000 χιλιόμε. Ὁ ἐμπορικὸς στόλος ἔχει χωρητικότητα 2.500.000 τόν. (Ἑλλάδος 6.500.000 τόν.).

Ἡ Πολωνία εἰσάγει πετρέλαιον, σιδηρομετάλλευμα, χημικὰ προϊόντα, μηχανάς, ὑφάσματα, ἀποικιακὰ, καπνὸν κλπ. Ἐξάγει δὲ κυρίως γαϊάνδρακα, μηχανάς καὶ ἀμάξας σιδηροδρόμων, ὡς καὶ δασικὰ προϊόντα.

Τὰ 0,8% τῶν ἐτησίως εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων εἰσάγονται ἐκ Πολωνίας, ἀξίας 143 ἑκατ. δρχ. Τὰ 2% τῶν ἐξαγομένων ἐτησίως ἐλληνικῶν προϊόντων ἐξάγονται εἰς Πολωνίαν, ἀξίας 125 ἑκατ. δρχ. Εἰσάγομεν γαϊάνδρακα καὶ ξυλείαν, ἐξάγομεν δὲ εἰς Πολωνίαν καπνὸν, ἐσπεριδοειδῆ καὶ σιδηρομετάλλευμα.

Νόμισμα ἡ Πολωνία ἔχει τὸ Ζλότυ. 1 Ζλότυ=100 ἑκατοστά. 4 Ζλότυ =30 δρχ. (1 δολλ.).

Ἡ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΡΩΣΣΙΑ

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ρωσσία εἶναι τὸ εὐρωπαϊκὸν τμήμα τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας (Ἐνωσις Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, δηλ.

κομμουνιστικῶν), ἡ ὁποία ἐκτείνεται πρὸς δυσμὰς ἀπὸ τῆς Πολωνίας μέχρι τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ πρὸς ἀνατολάς. Πρὸς βορρᾶν βρέχεται ὑπὸ τῆς βορείας πολιτικῆς θαλάσσης καὶ πρὸς νότον συνορεύει μὲ τὴν Ῥουμανίαν, τὴν Τουρκίαν, τὸ Ἰράν (Περσίαν), τὸ Ἀφγανιστάν, τὰς Ἰνδίας, τὴν Κίναν καὶ Μογγολίαν. Ὁ Εὐξείνιος Πόντος καὶ ἡ Κασπία θάλασσα εἶναι αἱ πρὸς νότον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ῥωσσίας θάλασσαί. Ἡ ὀλικὴ ἔκτασις τῆς Σοβιετικῆς Ῥωσσίας ἀνέρχεται εἰς 23.403.000 τετραγ. χιλίόμε., ὁ δὲ πληθυσμὸς αὐτῆς εἰς 221 ἑκατ. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Σοβ. Ῥωσσίας κατοικεῖ εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ῥωσίαν (169 ἑκατομ.).

Ἀνακεφαλαίωσις τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Ἡ Ἀνατολικὴ Εὐρώπη περιλαμβάνει τὰ Κράτη: Φινλανδία, Λιθουανίαν, Λεττονία, Ἑσθονίαν, Πολωνίαν, καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ῥωσίαν. Τὸ ἔδαφος των Κρατῶν τούτων εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον πεδινόν, τὸ δὲ κλίμα εἶναι ἠπειρωτικόν. Οἱ κάτοικοι ἀνήκουν εἰς τὴν Ἰνδοευρωπαϊκὴν οἰκογένειαν (λευκὴν φυλὴν), πλὴν τῶν Φινλανδῶν καὶ Ἑσθονῶν, οἱ ὁποῖοι προέρχονται ἐκ τῆς κιτρινῆς φυλῆς.

Πρωτεύουσα τῶν Κρατῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης εἶναι: Ἐλσινκι, Φινλανδίας. Βίλνα, Λιθουανίας. Ρίγα, Λεττονίας. Ρεβάλ ἢ Ταλίν, Ἑσθονίας. Βαρσοβία Πολωνίας.

Οἱ κάτοικοι τῶν Κρατῶν τῆς Ἀνατ. Εὐρώπης ἀσχολοῦνται κυρίως μὲ τὴν κτηνοτροφίαν καὶ τὴν γεωργίαν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον μὲ τὴν βιομηχανίαν, ἰδίως τοῦ ξύλου.

Ἀσκήσεις.

Ἀναφέρατε τοὺς κυριωτέρους ποταμοὺς καὶ τὰς πόλεις τῆς Πολωνίας.

Ποῖαι θάλασσαί βρέχουν τὴν Φινλανδίαν καὶ τί γνωρίζετε περὶ τῆς ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας αὐτῆς;

Εἰς τί ποσὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀνέρχονται τὰ ἐτησίως εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα ἐκ τῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης (πλὴν Σ. Ῥωσσίας) καὶ ποῖα ἡ ἀξία τούτων εἰς δραχμάς;

Εἰς τί ποσὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀνέρχονται τὰ ἐτησίως ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐξαγόμενα εἰς τὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης (ἐκτὸς Ῥωσσίας) ἐμπορεύματα καὶ ποῖα ἡ ἀξία τούτων εἰς δραχμάς;

Αί πολιτιστικά σχέσεις τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Εὐρώπην.

Καθ' ὅσον μέχρι σήμερον εἶναι γνωστόν, τὰ πρῶτα στοιχεῖα τοῦ πολιτισμοῦ παρουσιάζονται εἰς τὴν Μεσοποταμίαν χώραν καὶ τὴν Αἴγυπτον (5000-3500 π.Χ.). Κατὰ τὸ 1500 π.Χ. ἔχομεν εἰς τὴν Κρήτην τὸν θαυμασίον Κρητικὸν πολιτισμὸν (λεγόμενον καὶ Μινωϊκὸν, ἐκ τοῦ Βασιλέως Μίνως). Ἐκτοτε ἤρχισεν ἡ δημιουργία τοῦ κυρίως ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγένε ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀργοναυτικῆς ἐκστρατείας (1250 π.Χ. περίπου) μέχρι τοῦ ἔτους 146 π.Χ. ὅτε οἱ Ῥωμαῖοι κατέλαβον τὴν Ἑλλάδα. Οἱ Ῥωμαῖοι παρέλαβον τὸ ἀλφάβητον τῆς γλώσσης των παρὰ τῶν Ἑλλήνων, ὡς καὶ νόμους καὶ πλεῖστα στοιχεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, τὰ ὁποῖα μετέδωσαν εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς χώρας τὰς ὁποίας εἶχον καταλάβει. (Ἰβηρικὴν χερσόνησον, Γαλλίαν, Ἀγγλίαν, Νότιον Γερμανίαν, Ἑλβετίαν, Αὐστρίαν κλπ.). Ἡ ἐκπολιτιστικὴ δράσις τῶν Ῥωμαίων εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπου οἱ ἄνθρωποι εὕρισκοντο ἐν ἡμιαγρία καταστάσει διήρκεσε μέχρι κυρίως τοῦ ἔτους 325, ὅτε ἰδρῦθη ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία (ἡ Βυζάντιον) με ἔδραν τὴν Κωνσταντινούπολιν. Τὸ Βυζάντιον συνέχισε τὸ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἐπὶ 1000 ἔτη. Πολλοὶ Ἕλληνες καθηγηταὶ ἐκαλοῦντο νὰ διδάξουν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ νὰ μορφώσουν τοὺς Εὐρωπαίους, ἐπὶ ἀδρᾶ ἀμοιβῆ. Ὅταν οἱ Ἕλληνες ἀπώλεσαν τὴν ἐλευθερίαν των ἀπὸ 1453-1830, δηλ. ἐπὶ 377 ἔτη, αὐτοὶ μὲν δὲν εἶχον Σχολεῖα καὶ ἐκινδύνευσαν νὰ χάσουν καὶ τὴν γλῶσσαν των, οἱ δὲ Εὐρωπαῖοι συνέχισαν τὴν ἐκπολιτιστικὴν των ἐργασίαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ῥωμαϊκοῦ καὶ κυρίως τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ προσπάθεια τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ὅπως φθάσῃ τοὺς λοιποὺς Εὐρωπαίους καὶ συμβαδίσῃ με αὐτοὺς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ δὲν εἶναι εὐκολος. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀπελευθερώσεως ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἕως καὶ σήμερον, ἀποστέλλονται πολλοὶ νέοι Ἕλληνες νὰ σπουδάσουν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἐπιστρέφοντες νὰ μεταφέρουν τὰ φῶτα των εἰς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα. Τὸ μέχρι σήμερον ἐπιτελεσθὲν ἔργον εἶναι μεγάλον ἀλλὰ ὄχι ἀρκετόν, διότι οἱ Εὐρωπαῖοι προχωροῦν καθημερινῶς ἀκόμη περισσότερον, τοῦλάχιστον εἰς τὸν τεχνικὸν πολιτισμὸν. Ὁ σημερινὸς πολιτισμὸς ὀνομάζεται Εὐρωπαϊκὸς ἢ Δυτικὸς πολιτισμὸς, διότι ἔχει προέλθει ἀπὸ τὴν Εὐρώπην ἢ τὴν Δύσιν ὡς λέγεται ἡ Δυτικὴ, ἡ Κεντρικὴ, ἡ Νότιος καὶ ἡ Βόρειος Εὐρώπη. Τὰ γράμματα, αἱ ἐπιστῆμαι καὶ αἱ καλὰ τέχνηαι, ὅπως καλλιεργοῦνται σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔχουν τὸ πρότυπόν των εἰς τὴν Δύσιν, ἡ

ὅποια πάλιν διαρκῶς ἀντλεῖ ἀπὸ τὰ διδάγματα τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων. Τὰ ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα τῆς χώρας μας εἶναι οἱ ζωντανοὶ διδάσκαλοι διὰ τοὺς Εὐρωπαίους, καὶ δι' ἡμᾶς, τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Δι' αὐτὸ ἔρχονται εἰς τὴν Ἑλλάδα κατ' ἔτος χιλιάδες ξένων Περιηγητῶν διὰ νὰ ἴδουν καὶ νὰ θαυμάσουν αὐτὰ ἐκ τοῦ πλησίον. Εἰς ὅλα τὰ Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης διδάσκονται τὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικά, ἐνῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα διδάσκονται αἱ σπουδαιότεραι εὐρωπαϊκαὶ γλῶσσαι καὶ αἱ νεώτεραι κατακτήσεις τῶν ἐπιστημῶν, αἱ ὅποιαί γίνονται εἰς τὴν Εὐρώπην. Ὁ τύπος (αἱ ἐφημερίδες), τὸ ραδιόφωνον, ὁ κίνηματογράφος, τὰ βιβλία φέρουν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν εἰς στενὴν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν πρὸς τοὺς εὐρωπαϊκοὺς λαούς. Αἱ Κυβερνήσεις τῶν Κρατῶν ὑποβοηθοῦν τὴν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν τῶν λαῶν τῶν διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν, ἐφημερίδων, βιβλίων, κίνηματογραφικῶν ταινιῶν κλπ.

Ἀνασκόπησις τῆς Εὐρώπης ἀπὸ ἐθνογραφικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐπόψεως.

Ἡ Εὐρώπη εἶναι ἡ κατοικία τῆς λευκῆς φυλῆς, ἡ ὅποια κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἐξηπλώθει εἰς ὅλας τὰς ἄλλας ἡπείρους τῆς γῆς. Θεωρεῖται πιθανόν, ὅτι οἱ παλαιότατοι Εὐρωπαῖοι προῆλθον ἐκ τῶν Ἰνδιῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς Εὐρώπης μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου διεμορφώθησαν εἰς διαφόρους λαούς, μὲ ἰδιαίτερα ἐθνικὰ χαρακτηριστικά. Πρὸ παντὸς διαφέρουν μετὰξὺ τῶν κατὰ τὴν γλῶσσαν. Αἱ εὐρωπαϊκαὶ γλῶσσαι προέρχονται ἐκ τῆς λεγομένης ἰνδοευρωπαϊκῆς γλώσσης. Οἱ Φίννοι (Φινλανδοί), οἱ Ἑσθονοί, οἱ Οὐγγροὶ καὶ οἱ Τοῦρκοι προέρχονται ἐκ τῆς κιτρίνης (μογγολικῆς) φυλῆς καὶ αἱ γλῶσσαι τῶν δὲν ὁμοιάζουν πρὸς τὰς εὐρωπαϊκὰς. Οἱ Ἰνδοευρωπαῖοι διακρίνονται εἰς τρεῖς κατηγορίας: Εἰς τὴν Ἑλληνολατινικὴν ὁμοειδίαν (Ἕλληνας, Ἴταλοί, Ἴσπανοί, Πορτογάλοι, Γάλλοι, Βαλλῶνοι, Ρουμάνοι). Τὴν Γερμανικὴν ὁμοειδίαν (Ἀγγλοὶ, Σάξωνες (Ἀγγλοσάξωνες), Γερμανοί, Φλαμανδοί, Ὀλλανδοί, Δανοί, Νορβηγοί, Σουηδοί, τὸ πλεῖστον τῶν Ἑλβετῶν, Αὐστριακοὶ) καὶ τὴν Σλαβικὴν ὁμοειδίαν (Γιουγκοσλάβοι, Βούλγαροι, Τσεχοσλοβάκοι, Πολωνοί, Ρῶσοι). Ἐκ τῶν παλαιωτάτων καὶ μεγάλων λαῶν τῆς Εὐρώπης διεσώθησαν μερικοὶ εἰς ἀπόμερα καὶ ἄβατα μέρη. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι καὶ ὀλίγοι Κέλται εἰς τὰς Βρετανικὰς νήσους καὶ εἰς τὴν Βρετάννην (Γαλλίας), οἱ Βάσκοι τῶν Πυρηναίων καὶ οἱ Ἄλβανοὶ (Ἰλλυριοί).

Τὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης προέκυψαν μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου. Τὰ σύνορά των δὲν εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον, φυσικά. Δὲν καθορίζονται δηλαδὴ ἀπὸ φυσικά ἐμπόδια ὅπως εἶναι αἱ θάλασσαι, οἱ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ τὰ ὄρη. Δι' αὐτὸ τὰ σύνορα τῶν Κρατῶν λέγονται ἱστορικά. Φυσικά σύνορα εἶναι π.χ. τὰ Πυρηναιῖα μεταξὺ Ἰσπανίας καὶ Γαλλίας, ἐν ᾧ τὰ σύνορα Γιουγκοσλαβίας-Αὐστρίας ἢ Φινλανδίας-Ρωσσίας δὲν εἶναι φυσικά.

Ἡ Οἰκονομία τῆς Εὐρώπης (ἢ ἀπασχόλησις δηλ. τῶν κατοίκων) εἶναι ποικίλη. Οἱ Εὐρωπαῖοι ἔχουν ἀναπτύξει εἰς τὸ ἔπακρον ὅλους τοὺς κλάδους τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ὁ βαθμὸς ἀναπτύξεως ἐκάστου κλάδου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς ἰδιαιτέρας τοπικὰς συνθήκας ἐκάστου Κράτους. Ἡ Μεσογειακὴ Εὐρώπη ἔχει χαρακτηριστὰ ἀγροτικὸν μὲ τάσιν πρὸς βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν, ἰδίως εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἡ Δυτικὴ καὶ ἡ Κεντρικὴ Εὐρώπη εἶναι κυρίως βιομηχανικαὶ περιοχαί. Τὴν μεγαλυτέραν βιομηχανίαν παρατηροῦμεν εἰς τὴν Μ. Βρετανίαν (Ἀγγλίαν) καὶ Γερμανίαν. Εἰς τὴν Βόρειον Εὐρώπην ἡ οἰκονομία εἶναι ἀλλευτικὴ, ἀγροτικὴ καὶ βιομηχανικὴ.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινὴ Ἀγορὰ (Ε.Κ.Α.)

Κατὰ τὸ ἔτος 1951 τὰ. ἐξ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη: Δυτικὴ Γερμανία, Γαλλία, Ἰταλία, Βέλγιον, Ὁλλανδία, Λουξεμβούργον, ἵδρυσαν Οἰκονομικὸν Ὄργανισμὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Μεταλλουργικὴ Ἐνωσις». Σκοπὸς τοῦ Ὄργανισμοῦ τούτου εἶναι ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἐκμετάλλευσις τοῦ ἀνθρακὸς καὶ τοῦ σιδήρου τῶν Κρατῶν αὐτῶν.

Τὰ ἴδια Κράτη ἵδρυσαν κατὰ τὸ ἔτος 1958 καὶ ἄλλον Ὄργανισμὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Εὐρωπαϊκὴ Κοινὴ Ἀγορὰ». Σκοπὸς τοῦ νέου τούτου Ὄργανισμοῦ εἶναι ὅπως ρυθμίζεται ἡ παραγωγὴ καὶ ἡ κατανάλωσις τῶν προϊόντων τῶν ἀνωτέρω χωρῶν ἀπὸ κοινοῦ, κατὰ τὸν καλῦτερον δυνατὸν τρόπον. Ἡ Ἑλλάς ἐγένε ἐκτακτὸν μέλος τοῦ Ὄργανισμοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1961. Ἐλπίζει δὲ ὅτι διὰ τῆς συνεργασίας αὐτῆς καὶ τῆς ἐργατικότητος ὄλων τῶν Ἑλλήνων θὰ κατορθώσῃ νὰ βελτιώσῃ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν αὐτῆς.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελίς
Η ΕΥΡΩΠΗ.....	8
Φυσική γεωγραφία τής Ευρώπης. Τά Κράτη και οί λαοί τής Ευρώπης.	
Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Ὅριζόντιος καί κάθετος διαμελισμός	10
Τό κλίμα τής Ευρώπης. Ἡ γλωρίς καί ἡ πανίς τής Ευρώπης. Αἱ φυσικαί περιοχαί τής Ευρώπης.....	15
I. ΝΟΤΙΟΣ ΕΥΡΩΠΗ	
Α. Ἑλληνική χερσόνησος	
Ἄλβανία.....	20
Γιουγκοσλαβία.....	25
Βουλγαρία.....	32
Ῥουμανία.....	37
Εὐρωπαϊκή Τουρκία.....	42
Β. Ἰταλική χερσόνησος	
Ἰταλία.....	45
Γ. Ἰβηρική χερσόνησος	
Ἰσπανία.....	55
Πορτογαλία.....	60
Ἀνδόρρα-Γιβραλτάρ. Ἀνακεφαλαίωσις Νοτίου Εὐρώπης.....	64
II. ΔΥΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ	
Γαλλία.....	66
Μοναχό.....	78
Βέλγιον.....	79
Ὀλλανδία.....	85
Λουξεμβούργον.....	92
Μεγάλη Βρεταννία (Ἡνωμένον Βασίλειον Μ. Βρεταννίας καί Β. Ἰρλανδίας).....	93
Ἰρλανδία. Ἀνακεφαλαίωσις Δυτικῆς Εὐρώπης.....	102

III. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Γερμανία	107
Αύστρία.....	120
Έλβετία-Λίχτενστάιν.....	128
Ούγγαρία.....	134
Τσεχοσλοβακία. Άνακεφαλαίωσις Κεντρικῆς Εὐρώπης.....	137

IV. ΒΟΡΕΙΟΣ ΕΥΡΩΠΗ

Δανία.....	143
Ίσλανδία.....	146
Δ'. Σκανδιναυϊκή Χερσόνησος	
Νορβηγία.....	150
Σουηδία. Άνακεφαλαίωσις Βορείου Εὐρώπης.....	154

V. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Φινλανδία.....	158
Τὰ Βαλτικὰ Κράτη.....	162
Πολωνία. Ἡ Εὐρωπ. Ρωσσία.	
Άνακεφαλαίωσις Άνατολικῆς Εὐρωπης.....	164
Αἱ πολιτιστικαὶ σχέσεις τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Εὐρώπην.....	167
Άνασκόπησις τῆς Εὐρώπης ἀπὸ ἐθνογραφικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐπόψεως. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινὴ Άγορὰ.....	169

Τὰ ἀντίτυπα τοῦ βιβλίου φέρουσι τὸ κάτωδι βιβλιοσήμον εἰς ἀπόδειξιν γνησιότητος αὐτοῦ.

Ἀντίτυπον σπερούμενον τοῦ βιβλιοσήμου τούτου θεωρεῖται κλεψίτυπον. Ὁ διαδέτων, πωλῶν ἢ χρησιμοποιῶν αὐτὸ διώκεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 1129 τῆς 15/21 Μαρτίου 1946 (Εφ. Κυβ. 1946, Α' 108).

